

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Lukáše Trojana a JUDr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D., projednal v ústním jednání ve dnech 17. 4. 2023 a 5. 6. 2023 kárný návrh ze dne 30. 6. 2022, doručený kárnému soudu téhož dne, kárné navrhovatelky: **předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 8 Mgr. Andrea Lomozová**, sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, proti kárně obviněnému: **JUDr. Martin Valehrach, soudce Obvodního soudu pro Prahu 8**, za přítomnosti jeho obhájce JUDr. PhDr. Stanislava Balíka, Ph.D., advokáta, sídlem Kolínská 1686/13, Praha 3, a rozhodl

t a k t o :

JUDr. Martin Valehrach,

nar. X,

soudce Obvodního soudu pro Prahu 8,

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

ž e

při výkonu své soudcovské funkce postupoval při projednávání a rozhodování věcí agendy C tak, že zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve spojení s § 6 a § 100 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, způsobil v období od 26. 6. 2019 do 30. 6. 2022 nedůvodné průtahy ve vyřizování celkem 42 věcí následujících spisových značek:

1) 7 C 39/2015,	20) 31 C 235/2013,	41) 7 C 173/2020,
2) 7 C 192/2015,	21) 7 C 34/2019,	
3) 7 C 320/2015,	22) 7 C 47/2019,	43) 7 C 186/2020,
4) 7 C 80/2016,	23) 7 C 53/2019,	44) 7 C 217/2020,
5) 7 C 26/2017,	24) 7 C 80/2019,	
6) 7 C 134/2017,	25) 7 C 86/2019,	47) 7 C 249/2020,
7) 7 C 232/2017,	26) 7 C 87/2019,	48) 7 C 13/2021,
	27) 7 C 99/2019,	49) 7 C 29/2021,
10) 7 C 23/2018,	28) 7 C 177/2019,	
11) 7 C 25/2018,	29) 7 C 182/2019,	52) 7 C 65/2021,
12) 7 C 75/2018,	30) 7 C 186/2019,	53) 7 C 114/2021,
	31) 7 C 206/2019,	54) 7 C 133/2021,
14) 7 C 143/2018,	32) 7 C 214/2019,	55) 7 C 137/2021,
15) 7 C 170/2018,		56) 7 C 194/2021,
	34) 7 C 24/2020,	
17) 11 C 311/2015,	39) 7 C 165/2020,	61) 7 C 313/2021,
19) 26 C 210/2015,		63) 7 C 72/2021,

přičemž rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 18. 4. 2019 č. j. 13 Kss 5/2018-116, jež nabylo právní moci téhož dne, byl shledán vinným ze spáchání kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, spočívajícího v obdobném jednání, a bylo mu uloženo kárné opatření snížení platu o 20 % na dobu osmi měsíců,

t e d y

v době před zahlazením dřívějšího kárného opatření zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 ve spojení s § 88 odst. 1 písm. b) *in fine* zákona o soudech a soudcích

a z a n ě s e m u u k l á d á

kárné opatření

o d v o l á n í z f u n k c e s o u d c e

podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 8 (dále též „navrhovatelka“) podala dne 30. 6. 2022 podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále též „kárný zákon“), k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudci tohoto soudu JUDr. Martinu Valehrachovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“), datovaný týmž dnem. Obvinila jej ve smyslu § 86 a § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), z toho, že při výkonu své soudcovské funkce postupoval při projednávání a rozhodování věcí agendy C tak, že prováděl bez ohledu na jejich účelnost typizované procesní úkony, které nesměřovaly k projednání a rozhodnutí věci bez průtahů, nevedly k účelnému a rychlému projednání a rozhodnutí věci a sledovaly oddálení samotného projednání věci. Nebral tedy v úvahu povahu věci ve smyslu ustanovení § 114a odst. 2 písm. a), zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ani § 6 o. s. ř., podle něhož má soud postupovat tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná. Činil během řízení sice řadu úkonů, z hlediska rychlého projednání a rozhodnutí věci však šlo o činnost neúčelnou a nekoncentrovanou. Svým přístupem soudce podle navrhovatelky způsobil v období od 26. 6. 2019 do 8. 9. 2022 nedůvodné průtahy v celkem 63 věcech. Tvzení navrhovatelky k jednotlivým věcem jsou podrobně rekapitulována níže v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*.

[2] Zjištění, která jsou předmětem kárného návrhu, vzešla z prověrky provedené ve dnech 14. 6. 2022 až 28. 6. 2022, jež byla zahájena na pokyn předsedkyně Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“). Prověrka se konkrétně zaměřila na dva okruhy věcí. Za prvé šlo o věci, které byly ke dni 1. června 2022 starší tři let a nebyly k uvedenému datu pravomocně skončeny, s důrazem na plynulost řízení před soudem prvního stupně (včetně úkonů soudu prvního stupně v odvolacím a dovolacím řízení) za poslední tři roky. Za druhé se prověrka soustředila na věci napadlé v září a říjnu roku 2019, v lednu a únoru roku 2020, v lednu a únoru roku 2021 a v lednu roku 2022, které nebyly k datu 1. června 2022 pravomocně skončeny, s důrazem na plynulost řízení před soudem prvního stupně (včetně úkonů soudu prvního stupně v odvolacím a dovolacím řízení).

[3] Počátek, trvání a konec průtahů posuzovala navrhovatelka podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 21. 1. 2019 č. j. 11 Kss 7/2018-207, věc *Maxa III*. Skutek tak vymezila obdobím od 26. 6. 2019 (věc č. 24 sp. zn. 7 C 80/2019) do 8. 9. 2022 (věc č. 10 sp. zn. 7 C 23/2018). Navrhovatelka provádí dle pokynů předsedkyně městského soudu pravidelné čtvrtletní prověrky ve věcech starších tří let. Ve věcech napadlých do roku 2018 tedy začala subjektivní lhůta k podání kárného návrhu běžet od 5. 1. 2022, kdy navrhovatelka zahájila pravidelnou prověrku věcí starších časových řad. Takto se navrhovatelka dozvěděla o průtazích ze čtvrtého čtvrtletí roku 2021. V případě věcí napadlých od roku 2019 počala subjektivní lhůta běžet se zahájením prověrky v červnu 2022. Do té doby navrhovatelka nebyla se spisy seznámena.

[4] Stylem práce kárně obviněného je činění úkonů pro úkony. Asistent mu spisy předkládá vždy připravené k prvnímu jednání s přichystaným referátem k nařízení jednání tak, že do tiskopisu stačí doplnit datum a hodinu jednání. Soudce přesto jednání nařídí za dva až tři měsíce, a to i ve věcech, jejichž rozsah nepřesahuje 50 listů. Kárně obviněný nenařizuje jednání obratem ani ve věcech, v nichž má od asistenta v návaznosti na odročené či zrušené jednání zcela připravený referát k nařízení jednání, takže opět postačuje doplnit pouze konkrétní datum. Na nejbližší možný termín soudce nenařizuje jednání ani u věcí starších časových řad, ač musí takové věci vyřizovat s nejvyšším urychlením. Další průtahy způsobuje tím, že nedbá § 119 odst. 1 občanského soudního řádu a jednání odročuje na neurčito, ačkoliv stranám ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů doplnily tvrzení a důkazy. Přitom by mohl odročit jednání na určitý termín za tři měsíce, což by mu umožnilo zajistit navržené důkazy.

[5] Soudce tedy odkládá rozhodnutí a způsobuje průtahy tím, že odročuje jednání na neurčito a činí ve věcech úkony, které nesměřují přímo k vyřízení věci (např. rozhoduje pouze o svědeckém jako ve věci č. 53 sp. zn. 7 C 114/2021). Nařízení jednání pak oddaluje i půl roku (např. věci č. 57 sp. zn. 7 C 197/2021, č. 54 sp. zn. 7 C 133/2021 nebo č. 35 sp. zn. 7 C 36/2020), čímž se termín jednání často oddálí ještě více, a to i několikrát v jedné věci. Takový postup má velmi negativní dopad na celkovou délku řízení. Kárně obviněný zatěžoval řízení zásadními průtahy i v roce 2020, kdy v období od 20. 3. 2020 do 20. 5. 2020 nenařizoval jednání s odkazem na doporučení ministryně spravedlnosti ohledně covidu-19 č. j. MSP-15/2020-SDJ-SP/1, že jednání nemají být nařizována. Nečinný však byl i po 20. 5. 2020 a v červnu ani v červenci téměř nesoudil. Jednání přitom měl nařídít ihned po skončení nouzového stavu, jestliže tak neučinil už v jeho průběhu.

[6] Kárně obviněný způsobuje průtahy rovněž tím, že postupuje nekoncentrovaně. Například vybírá zálohy na důkazy, avšak nespojuje to s žádným dalším úkonem ve věci. Přitom by mohl nařídít jednání, předvolat strany, kterým by zároveň uložil zaplatit zálohu, a následně po 10 dnech dle potřeby předvolat také svědky či znalce. Vše lze podle navrhovatelky pohodlně učinit tak, že od referátu k jednání nemusí uplynout více než tři měsíce. Soudce však vybírá zálohu, její zaplacení případně urguje a teprve až po složení zálohy nařizuje jednání, a to s další dlouhou časovou prodlevou. Navrhovatelka dodala, že kárně obviněný byl o návrhu na osvobození od soudního poplatku schopný rozhodovat celý rok.

[7] K osobě soudce navrhovatelka uvedla, že byl do funkce jmenován 23. 4. 1992, slib složil 21. 6. 1992 a do 30. 6. 1997 působil jako soudce na občanskoprávním úseku Obvodního soudu pro Prahu 8 (dále též „obvodní soud“). Následně byl 1. 7. 1997 přeložen k městskému soudu a od 1. 3. 2014 se vrátil zpět na obvodní soud, nejprve formou stáže a od 1. 4. 2014 nastalo. Následně navrhovatelka rekapitulovala nápad do senátu 7 C, jemuž kárně obviněný předsedá. Soudci byla od roku 2014 přidělována výlučně agenda ochrany osobnosti s dorovnáním obecnou občanskoprávní agendou. V letech 2014, 2015 a 2016 byl nápad dorovnáván tak, aby celkový počet přidělených věcí dosáhl 84 % nápadu do občanskoprávního senátu bez specializace. K tomuto období navrhovatelka dodala, že Mgr. T. L. jako novému soudci byly dne 1. 3. 2016 přiděleny některé věci kárně obviněného, neboť v nich více než rok neučinil úkon.

[8] V roce 2017 sestával nápad kárně obviněného z věcí ochrany osobnosti (výlučná specializace) a z věcí pojišťovacích (věci o zaplacení účastníků Kooperativa pojišťovna, a.s., Allianz pojišťovna, a.s., a Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., vyjma věcí s cizím prvkem a věcí, v nichž nárok vyplývá z úrazu či jinak vzniklé újmy na zdraví) s dorovnáním do 54 % obecného nápadu. Specializace na pojišťovací věci přitom byla společná s dalšími dvěma soudními odděleními. V roce 2018 k uvedeným specializacím přibýly též věci újmy na zdraví v rozsahu 22 % s tím, že kárně obviněnému již nebyl nápad dorovnáván. Od 1. 5. 2018 do 1. 8. 2018 byl nápad zúžen na věci ochrany osobnosti. Za dané období tak soudci napadlo jen 10 věcí. Následně byl obnoven nápad pojišťovacích věcí. Od 1. 4. 2019 do konce roku 2021 byly kárně obviněnému přidělovány věci ochrany osobnosti (výlučná specializace) s dorovnáním do 90 % obecného nápadu. Od roku 2022 bylo dorovnání sníženo na 50 %, avšak přibýly žaloby pro zmatečnost a věci Cd (civilní dožadání) a Nc – občanskoprávní agenda. Zmatečnostní žaloba však nenapadla žádná, agendu Cd vyřídili asistenti a věci Nc napadlo k 28. 6. 2022 celkem 20.

[9] Celkový nápad, jeho rozpracovanost a strukturu od roku 2019 do 28. 6. 2022 zaznamenala navrhovatelka ve dvou tabulkách:

rok	napadlo	Vyřízeno	nevyřízeno	neskončeno
2019	265	288	319	364
2020	297	322	338	370
2021	318	434	221	265
2022	112	119	220	276

rok	specializovaný	podíl specializovaného	obecný	celkem
2019	56	21 %	209	265
2020	14	5 %	283	297
2021	9	3 %	309	318
2022	6	5 %	106	112

[10] Navrhovatelka připojila též přehled věcí starších tří let v senátu kárně obviněného včetně jejich podílu na celkovém počtu nevyřízených a neskončených věcí:

rok	nevyřízeno	podíl nevyřízených	neskončeno	podíl neskončených
2019	49	15 %	61	17 %
2020	59	17 %	70	19 %
2021	50	23 %	61	23 %
2022	57	26 %	70	25 %

[11] Pro srovnání navrhovatelka uvedla přehledové tabulky s průměrnými údaji o nápadu, výkonnosti a věcech starších tří let ze soudních oddělení JUDr. H. S. a Mgr. A. P., které měly po celé období obecný nápad v neměnném rozsahu a s nimiž nebylo vedeno kárné řízení:

rok	napadlo	vyřízeno	nevyřízeno	neskončeno
2019	293	351	228	315

2020	333	338	254	346
2021	352	432	204	294
2022	223	225	205	339

rok	nevyřízeno	podíl nevyřízených	neskončeno	podíl neskončených
2019	35	15 %	48	15 %
2020	42	16 %	53	15 %
2021	26	13 %	37	13 %
2022	35	17 %	49	14 %

[12] Přehledy doplnila navrhovatelka informací, že průměrný nápad věcí C u Obvodního soudu pro Prahu 8 je nižší než u jiných pražských obvodních soudů. Například senátu 16 C Obvodního soudu pro Prahu 5, který měl v daném období plný obecný občanskoprávní nápad, napadlo za rok 2019 celkem 464 věcí, za rok 2020 celkem 616 věcí, za rok 2021 celkem 429 věcí a od ledna do května 2022 celkem 178 věcí.

[13] Z uvedených přehledů dle navrhovatelky vyplývá, že soudci Obvodního soudu pro Prahu 8 obecně nejsou přetěžováni. Kárně obviněný pak měl nápad oproti obecnému občanskoprávnímu nižší i v rámci Obvodního soudu pro Prahu 8 – za celé žalované období o 10 %, od roku 2022 dokonce o 50 %. Podíl specializované agendy byl zároveň zvláště od roku 2020 nízký. Soudce tedy nebyl zatížen více než ostatní soudci, přesto ve vymezeném období oproti průměru končil cca o 17 % méně věcí. Alarmující je množství a vývoj neskončených věcí starších časových řad. Zatímco u ostatních senátů se počet nevyřízených i pravomocně neskončených věcí starších tří let dlouhodobě pohybuje okolo 15 %, v senátu kárně obviněného za sledované období stabilně výrazně roste (z 15 % v roce 2019 na 26 % v současnosti). Stav senátu se nezlepšil ani v návaznosti na výrazné snížení nápadu v roce 2022.

[14] Kárný soud kárně obviněnému v minulosti už dvakrát uložil kárné opatření. Nejprve rozhodnutím ze dne 8. 12. 2016 č. j. 16 Kss 3/2016-108, věc *Valebrach I*, shledal průtahy ve 244 řízeních a uložil za ně soudci kárné opatření snížení platu o 10 % na šest měsíců. Následně rozhodnutím ze dne 18. 4. 2019 č. j. 13 Kss 5/2018-116, věc *Valebrach II*, schválil dohodu o vině ohledně průtahů ve 152 řízeních a kárném opatření snížení platu o 20 % na osm měsíců. Navrhovatelka poukázala i na to, že nepřiměřenou délkou řízení u kárně obviněného dochází k vyplácení zadosti učinění účastníkům řízení, často ve vysokých částkách – uvedla příklady 10 takových věcí, z nichž v 8 byla účastníkům celkem vyplacena částka přibližně 440 tisíc Kč.

[15] Soudce byl na svoji povinnost postupovat v řízení plynule upozorňován. Konkrétně jej vedení soudu vyzývalo, aby ve věcech včas nařizoval jednání či jednání neodročoval na neurčito. Jeho pracovní aktivita se o něco zvýšila, avšak jeho úkony přesto nesměřují přímo k projednání věci, čímž znovu dochází ke vzniku průtahů. Kárně obviněný přitom měl problémy s řádným výkonem funkce v podstatě už od přěrazení na obvodní soud dne 1. 3. 2014. Jmenovitě navrhovatelka odkázala na věc č. 10 sp. zn. 31 C 138/2013, v níž shledal kárný soud v rozhodnutí *Valebrach I* průtahy od června 2014 do 1. 3. 2016. Zlepšení nenastalo ani v návaznosti na výrazné omezení nápadu na čtvrt roku od května 2018, a proto následoval další kárný návrh. Soudce však v průtazích i nadále pokračuje, a to i přes nižší

nápad věci. Navrhovatelka zopakovala, že stav senátu kárně obviněného se zhoršoval i v roce 2022, kdy měl nápad snížený na polovinu.

[16] Ze spisů je patrná dlouhodobá a neměnná se tendence kárně obviněného odkládat meritorní rozhodnutí. Nečinností, nedůvodným odročováním věcí na neurčito, nařizováním a odročováním jednání na nepřiměřeně dlouhé termíny či zbytečnými úkony prodlužuje řízení často i o několik let. Průtahy přitom kárně obviněný řetězí, takže i kratší období nečinnosti na sebe plynule navazují. Soudce zatěžuje průtahy i věci se zvýšeným zájmem na rychlosti projednání (např. náhrady újmy na zdraví či dlouho probíhající řízení). Vedení soudu opakovaně nabízelo pomocnou ruku, ale kárně obviněný projevil snahu o zlepšení stavu pouze v průběhu kárných řízení, pak opět polevil. Navrhovatelka tak má za to, že již nelze očekávat, že by mohlo dojít k nápravě, a proto navrhla, aby kárný soud odvolal kárně obviněného z funkce soudce.

[17] Navrhovatelka kárnému soudu navrhla provedení těchto důkazů k prokázání svých tvrzení:

- A. zpráva o kontrole senátu soudce JUDr. Valehracha ze dne 28. 6. 2022 sp. zn. 40 Spr 1577/2022,
- B. výpis jednacího kalendáře soudce,
- C. spis kárného senátu NSS sp. zn. 16 Kss 3/2016,
- D. spis kárného senátu NSS sp. zn. 13 Kss 5/2018,
- E. spisy uvedené v petitu návrhu (spisy s tvrzenými průtahy, ve věcech č. 1 až 63),
- F. relevantní části rozvrhů práce za roky 2019 až 2022,
- G. výpisy o nápadu věci ze systému ISAS, v případě spornosti,
- H. výpisy o pohybu spisu ze systému ISAS, v případě spornosti.

II. Vyjádření kárně obviněného a jednání mezi stranami

[18] Předseda kárného senátu zaslal kárně obviněnému návrh na zahájení řízení a poučil jej o jeho právech podle § 12 a 13 kárného zákona.

[19] Kárně obviněný ve svém vyjádření ze dne 19. 8. 2022 uvedl, že zjištění z prověrky ze dnů 14. až 28. 6. 2022 s ním nebyla projednána, nýbrž mu bylo pouze den před plánovanou čtrnáctidenní dovolenou sděleno, že navrhovatelka podává kárný návrh. S odkazem na konstatování navrhovatelky, že ve věcech starších tří let pravidelně provádí čtvrtletní prověrky, kárně obviněný pokračoval, že u řady věcí uplynula subjektivní lhůta k podání návrhu. Na příkladu věci č. 28 sp. zn. 7 C 177/2019 demonstroval, že pokud poslední prověrka byla skutečně zahájena 14. 6. 2022, měla být daná věc předmětem prověrky už 14. 12. 2021, kdy spis již byl tzv. *tříročák*. Jestliže by prověrka trvala obdobně dlouho jako v červnu 2022, měla by skončit 28. 12. 2022, takže dne 30. 6. 2022 by byl návrh podán již po uplynutí subjektivní lhůty. Z dalších, v nichž se navrhovatelka mohla o průtazích dozvědět dříve než v červnu 2022, uvedl například věci č. 2, 7, 11, 15, 19, 20, 23 a 24.

[20] Dále kárně obviněný podotkl, že v návrhu je mu vytýkáno především to, že v daných časových úsecích nenařizoval ústní jednání. Návrh však již nezmiňuje, jak věc při nařízeném

jednání proběhla či jak byla skončena. Navrhovatelka zcela opomíjí, v kolika případech zasáhl nadřízený soud zrušením či změnou rozhodnutí. Dle soudce je přitom takových případů minimum. Celkovou délku řízení přitom může prodloužit výrazně více, pokud je jednání nařízeno rychle (až zbrkle) a vydané rozhodnutí je následně zrušeno. K navrhovatelkou předloženému kalendáři jednacích dnů kárně obviněný podotkl, že i kdyby všechny volné časy zaplnil jednáními ve věcech, v nichž mu jsou vytýkány průtahy, stále by zbyly věci, v nichž by bylo možné přepjatě formalisticky tvrdit průtahy. Dodal, že navrhovatelka v četných případech nezohlednila, že čerpal dovolenou či indispoziční volno, případně byl v pracovní neschopnosti. Své úvodní vyjádření kárně obviněný uzavřel tím, že dle jeho názoru není řada skutků kárným proviněním, bez možnosti věc projednat spis po spisu s navrhovatelkou však nemůže předem sdělit své stanovisko, nicméně je ochotný jednat o možnosti dohody o vině a kárném opatření.

[21] Kárně obviněný kárnému soudu navrhl provedení důkazu:

I. spisy v jednotlivých věcech, v nichž je dovozováno kárné provinění (tj. **důkaz E**).

[22] Mezi stranami proběhlo dne 9. 9. 2022 jednání, o němž kárný soud obdržel dne 14. 9. 2022 zprávu od kárně obviněného, respektive dne 19. 9. 2022 od navrhovatelky. Na jednání se strany dohodly, že navrhovatelka umožní obhájci kárně obviněného studium spisů. Navrhovatelka doplnila, že obhájci vysvětlila, že u věci č. 28 sp. zn. 7 C 177/2019 k prekluzi (uplynutí šestiměsíční subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu) nedošlo. Věc totiž bude pravidelným čtvrtletním kontrolám podléhat až od září 2022, takže správě soudu byla poprvé předložena až v rámci mimořádné prověrky v červnu 2022. Subjektivní lhůta neuplynula ani u dalších skutků uvedených ve vyjádření kárně obviněného, neboť byly ke kontrole předloženy až 3. 1. 2022, nikoliv v polovině prosince 2021.

[23] Kárně obviněný následně zaslal kárnému soudu dne 7. 11. 2022 na vědomí vyjádření pro navrhovatelku, v němž se podrobně vyjádřil k jednotlivým spisům. Konkrétní tvrzení kárný soud rekapituluje v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*. V obecnosti kárně obviněný uvedl, že skutečnost, že za průtahy bude považována i nečinnost soudce kratší než tři měsíce, byla soudcům veřejně sdělena až na poradě dne 22. 6. 2022. Jelikož se v případě kárně obviněného jedná o průtahy vesměs do tohoto data, vychází z toho, že sdělení není retroaktivní. Pokud se přitom řádně zohlední trvání nouzových stavů, dovolené, nemoci či indispoziční volna a doby, kdy nebyla volná jednací místnost, vypadáva 33 věcí, v nichž kárně obviněný úkony směřující k nařízení jednání činil nejpozději do tří měsíců. Ze spisů zároveň plyne, že soudce si lhůtu tří měsíců hlídal a nařizoval jednání v průměru cca dva a půl měsíce od obdržení připraveného referátu. Dále kárně obviněný konstatoval, že údajné průtahy v období předcházejícím šest měsíců před podáním návrhu jsou prekludované. Průtahy v senátu soudce totiž byly kontrolovány minimálně od ledna 2020 každý měsíc. Prekluze se týká vesměs spisů, v nichž jsou shledávány průtahy pro nečinnost kratší než tři měsíce. S ohledem na uvedené kárně obviněný podotkl, že dohoda je možná pouze v případě, že navrhovatelka ustoupí z kárného opatření odvolání z funkce soudce. Zároveň dodal, že přinejmenším v dalších 10 případech popis v návrhu neodpovídá přesně obsahu spisů či je nutné doplnit další okolnosti.

[24] Navrhovatelka reagovala vyjádřením ze dne 10. 11. 2022, v němž uvedla, že soudci byli na poradách opakovaně informováni o tom, že dle dokumentu „Úkoly pro předsedy

Obvodních soudů pro Prahu 1-10 pro rok 2021“ musejí předsedové soudů podávat zprávu mj. o tom, ve kterých věcech v agendě C nečinili soudci po dobu delší dvou měsíců koncentrované úkony směřující ke skončení věci. Informace byla opakována k dotazu kárně obviněného též na poradě 2. 3. 2022, soudci byli rovněž dlouhodobě upozorňováni na rozhodnutí kárného soudu ve věci *Maxa III*. Navrhovatelka při vymezování referenčních dob vyšla právě z tohoto rozhodnutí. Věci, v nichž byl kárně obviněný nečinný méně než tři měsíce, jsou předmětem návrhu proto, že jde o věci starších časových řad, v nichž bylo zapotřebí činit jednoduché, administrativní úkony. K otázce prekluze navrhovatelka zopakovala, že kontrolám podléhaly pouze spisy starší tří let a v žádném případě nebyly spisy soudce kontrolovány každý měsíc. Následně se navrhovatelka vyjádřila ke konkrétním věcem, v nichž podle kárně obviněného neodpovídá popis v návrhu obsahu spisu. Návrh zúžila pouze o průtah v období od 7. 6. 2022 do 13. 9. 2022 u věci č. 14 sp. zn. 7 C 143/2018. Další konkrétní argumentaci kárný soud shrne v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*.

[25] Navrhovatelka se svým vyjádřením předložila tyto důkazy:

- J. dokument „Úkoly pro předsedy Obvodních soudů pro Prahu 1-10 pro rok 2021“,
- K. zápis z porady dne 2. 3. 2022.

III. Další průběh řízení

[26] Jelikož z další komunikace stran bylo zjevné, že jednání nespěje ke sjednání dohody, kárný soud navrhovatelku na konci ledna 2023 vyzval k předložení spisů věcí, jež jsou předmětem kárného návrhu. Navrhovatelka spisy předložila v první polovině února 2023.

[27] Kárný soud si kromě již uvedených důkazů dále vyžádal:

- L. vyjádření soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8 k osobě kárně obviněného,
- M. vyjádření odvolacích senátů Městského soudu v Praze k rozhodovací činnosti kárně obviněného,
- N. absenční karty kárně obviněného za roky 2019, 2020, 2021 a 2022,
- O. tabulky o výkonnosti a stavu agendy v letech 2019 až 2023 v případě kárně obviněného i dalších soudců civilního úseku Obvodního soudu pro Prahu 8,
- P. osobní spis kárně obviněného soudce.

[28] V průběhu řízení kárně obviněný do spisu zaslal (bez specifikace, zda jde o jeho důkazní návrhy):

- Q. sdělení žalobkyně ve věci 7 C 99/2019 (č. 27), z 9. 3. 2023,
- R. sdělení žalobkyně, resp. jejího právního zástupce, ve věci 7 C 171/2018 (č. 16), z 10. 3. 2023,
- S. sdělení žalobce, resp. jeho práv. zástupce, ve věci 7 C 60/2021 (č. 51), z 5. 4. 2023.

IV. Ústní jednání a průběh řízení mezi jednáními

IVa. První ústní jednání dne 17. 4. 2023

[29] Ústního jednání dne 17. 4. 2023 se zúčastnila kárná navrhovatelka a kárně obviněný se svým obhájcem. Kárný soud nejprve vyhlásil usnesení, kterým zamítl procesní návrh kárně obviněného na přerušení řízení v reakci na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Grosam proti České republice* z 23. 6. 2022, stížnost č. 19750/13, jímž byl zpochybněn soulad české právní úpravy kárného řízení s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Kárný soud usnesení odůvodnil tak, že kárný zákon prošel opakovaně testem ústavnosti ze strany Ústavního soudu – nálezy sp. zn. Pl. ÚS 38/09 (N 136/62 SbNU 145; 269/2011 Sb.) a Pl. ÚS 33/09 (N 205/58 SbNU 827; 332/2010 Sb.). Rozsudek *Grosam* není konečný, vláda podala včasnou žádost o postoupení věci velkému senátu Evropského soudu pro lidská práva, příslušný výbor žádosti vyhověl, rozsudek proto bude ze strany velkého senátu ještě přezkoumán. Na kárné řízení se soudci krom toho nosné důvody rozsudku *Grosam* nedopadají (bylo by možno jím argumentovat nanejvýš v kárném řízení se soudními exekutory). Dlužno dodat, že velký senát Evropského soudu pro lidská práva stížnost ve věci *Grosam* vskutku jednomyslně prohlásil za nepřijatelnou (viz rozsudek *Grosam proti České republice* z 1. 6. 2023, velký senát, stížnost č. 19750/13), čímž byl původní rozsudek *Grosam* z 23. 6. 2022 odklizen.

[30] Na úvod jednání navrhovatelka především upřesnila, že vytýkané období nečinnosti končí dnem podání kárného návrhu, resp. dnem zahájení kárného řízení, tj. 30. 6. 2022. Pokud u některých spisů (např. u věci č. 10) uvedla pozdější datum, šlo jen o kontextuální tvrzení o tom, na jak vzdálenou dobu soudce odložil procesní úkon (nařídil jednání), aniž by tím navrhovatelka chtěla učinit předmětem kárného řízení další skutek – období nečinnosti od 1. 7. 2022.

[31] Následně, před zahájením dokazování, předseda kárného senátu poučil kárně obviněného o jeho právech a požádal ho o stručné úvodní stanovisko ve smyslu § 206a odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Kárně obviněný prohlásil, že se cítí nevinný, přičemž strany konstatovaly, že nevidí prostor pro uzavření dohody o vině a kárném opatření. Shodně však prohlásily, že údaje uvedené v soudních spisech, které jsou předmětem návrhu (**důkaz E**), považují za nesporné. Spisy byly při jednání k dispozici a předseda kárného senátu s odkazem na to, že je jejich obsah mezi stranami nesporný, konstatoval v průběhu jejich provedení k důkazu.

[32] V rámci výslechu kárně obviněný vypověděl, že soudí už od roku 1986, nikoliv až od roku 1992. Od nástupu též radil kolegům a školil mnohé čekatele. Od roku 1997 pak soudil agendu ochrany osobnosti na městském soudu, kde setrval 17 let, přičemž mívával i dvakrát vyšší nápad než ostatní soudci. Poznamenal též, že pro agendu ochrany osobnosti získal i řadu dalších kolegů. V osobní rovině poznamenal, že po smrti otce v roce 2010 se musel intenzivně starat o matku, která měla ke konci života velké zdravotní obtíže a zemřela během vytýkaného období. Ani přes tyto okolnosti však nebyl jeho výkon v porovnání s dalšími soudci nejhorší. Kárně obviněný poukázal též na to, že měl v říjnu 2020 covid-19 s těžším průběhem a následně se potýkal s problémy se srdcem.

[33] K průtahům konkrétně uvedl, že navrhovatelka v řadě případů nezohlednila dovolenou, indispoziční volno nebo dobu, kdy u sebe měla spis asistentka. K tomu, že nenařizoval jednání na nejbližší možný termín, poznamenal, že za svou dlouholetou praxi

již má osvědčený systém, jakým způsobem volit termíny pro nařízení jednání. Pozastavil se také nad tím, že po jeho přeložení na Obvodní soud pro Prahu 8 nebylo vůbec dodrženo to, co měl s vedením domluveno ohledně nápadu či pomocného personálu. V současné době, kdy již má vyřešenou osobní (rodinnou) situaci, kárně obviněný pracuje každý den dvě až tři hodiny přesčas.

[34] Soudce dále poznamenal, že jeho soudní oddělení podléhalo permanentním kontrolám ze strany vedení soudu, takže má za to, že u řady věcí uplynula šestiměsíční subjektivní lhůta. K prokázání svého tvrzení navrhl provedení následujících důkazů:

- T. výslech Mgr. Jiřího Lochmana, bývalého místopředsedy Obvodního soudu pro Prahu 8 pro věci občanskoprávní,
- U. výslech JUDr. Michala Vacka, bývalého předsedy Obvodního soudu pro Prahu 8,
- V. výslech Mgr. Martina Slováčka, bývalého předsedy Obvodního soudu pro Prahu 8,
- W. výslech JUDr. Ing. Tomáše Kubce, současného místopředsedy Obvodního soudu pro Prahu 8 pro věci občanskoprávní,
- X. výslech K. K., rejstříkové vedoucí kárně obviněného,
- Y. výpisy ze systému ISAS o přístupech k elektronickým spisům, které jsou předmětem návrhu, za období od poloviny roku 2019 do poloviny roku 2022 (tj. **důkaz H**).

[35] Na dotaz předsedy senátu, proč důkazy nenavrhl dříve, kárně obviněný odpověděl, že doufal v uzavření dohody. O výpisy ze systému ISAS pak soudce žádal týden před jednáním, ale příslušný pracovník soudu mu je odmítl poskytnout. K dotazu na pomocný personál kárně obviněný uvedl, že má *půl* asistentky s tím, že poslední dvě, které u něj působily přibližně po dobu vytýkaného období, hodnotí jako výborné. Asistentka přitom u něj dělá veškeré úkony kromě přípravy konceptů rozhodnutí. Svůj pracovní režim popsal kárně obviněný tak, že vždy docházel na soud a práci z domova nikdy nevyužil. K možnosti čerpání indispozičního volna strany vysvětlily, že lze čerpat pět dnů ročně a není nutné cokoliv zdůvodňovat.

[36] Z listinných důkazů kárný soud provedl zprávu o kontrole senátu kárně obviněného z 28. 6. 2022 (**důkaz A**), k níž navrhovatelka na dotaz předsedy kárného senátu upřesnila, že probíhaly též pravidelné čtvrtletní kontroly věcí starších tří let. Dále kárný soud provedl dokument „Úkoly pro předsedy obvodních soudů pro Prahu 1-10 pro rok 2021“ (**důkaz J**), z něž dle navrhovatelky plyne právě to, že pravidelné kontroly probíhaly vždy na začátku kvartálu. Následoval zápis z porady Obvodního soudu pro Prahu 8 konané 2. 3. 2022 (**důkaz K**), absenční karty kárně obviněného za roky 2019 až 2022 (**důkaz N**) a relevantní části rozvrhů práce Obvodního soudu pro Prahu 8 za roky 2019 až 2022 (**důkaz F**).

[37] K dále provedeným výkonnostním přehledům od května 2020 do března 2023 (**důkaz O**) předseda kárného soudu upřesnil, že v takovém rozsahu jsou údaje o výkonnosti dostatečné, avšak údaje za dřívější období do dubna 2020 včetně dodala navrhovatelka ve formátu, který ze strany kárného soudu nelze provést. Kárně obviněný k výkonnostním tabulkám poznamenal, že je z nich zjevné, že vyřizuje více věcí, než mu napadne, a nedodělky postupně snižuje. Předseda kárného senátu následně požádal navrhovatelku o vyjádření k tomu, že podle přehledů je u Obvodního soudu pro Prahu 8 několik soudců, kteří mají srovnatelné či horší problémy než kárně obviněný. Navrhovatelka k tomu objasnila, že jedna z daných soudkyň rezignovala k 31. 3. 2023, další soudci buď již byli

kárným soudem shledání vinnými a v jejich práci došlo ke zlepšení, nebo v jejich odděleních byly provedeny či budou provedeny důkladné prověrky. K poměrům u Obvodního soudu pro Prahu 8 navrhovatelka dále uvedla, že délku řízení má druhou nejhorší z pražských obvodních soudů a dříve měl nápad v průměru o něco nižší než jiné pražské obvodní soudy, ale nyní už je nápad srovnatelný.

[38] Kárný soud pokračoval v dokazování spisy kárného soudu ve věcech *Valebrach I* a *Valebrach II* (**důkazy C a D**), vyjádřeními odvolacích senátů městského soudu k rozhodovací činnosti kárně obviněného (**důkaz M**), vyjádřením soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8 k osobě kárně obviněného (**důkaz L**) a osobním spisem kárně obviněného (**důkaz P**). K posledně uvedenému důkazu předseda kárného senátu upřesnil, že obsahuje též výtku ze dne 10. 7. 2015 za průtahy v řízení v 37 věcech, kterou kárně obviněnému udělil tehdejší místopředseda soudu Mgr. Jiří Lochman.

[39] Další důkazní návrhy ze strany navrhovatelky kárný soud neprovedl, neboť nemohly více přispět k objasnění věci. V zásadě v nich jsou totiž obsaženy informace, které vyplývají už z dalších důkazů, a skutkový stav věci lze spolehlivě objasnit i bez nich, takže je kárný soud hodnotil jako nadbytečné. Výpis z jednacího kalendáře soudce (**důkaz B**) neprováděl pro nesrozumitelnost sestavy, resp. pro nadbytečnost, neboť data jednání jsou patrná z jednotlivých spisů. Výpisy o pohybu spisů ze systému ISAS (**důkaz H**) si pak kárný soud vyžádal od navrhovatelky až na jednání, neboť až na jednání tuto otázku kárně obviněný učinil spornou a navrhl k ní provedení důkazu (viz **důkaz Y**). V případě dokumentů výše označených jako **Q**, **R** a **S** kárně obviněný upřesnil, že se nejedná o důkazní návrhy, nýbrž o listiny, které byly kárnému soudu zaslány omylem.

[40] Navrhovatelka a kárně obviněný na jednání předložili následující důkazy a navrhli jejich provedení:

- Z. Z1–17: 17 svazků o prověrkách civilních věcí vyšších časových řad – věci starší 3, 5, 7 let, vždy ke konci kvartálu od r. 2019 do I. Q. r. 2023 a Z18 – 1 svazek prověrky opatrovnických věcí vyšších časových řad,
- AA. 16 stran e-mailů adresovaných vedením Obvodního soudu pro Prahu 8 kárně obviněnému:

- AA1. 7. 1. 2020 „Pravděpodobné průtahy“,
- AA2. 7. 1. 2020 „A ještě...“,
- AA3. 3. 2. 2020 „Pravděpodobné průtahy“,
- AA4. 7. 2. 2020 odpověď na e-mail z 3. 2. 2020,
- AA5. 2. 9. 2020 „Pravděpodobné průtahy“,
- AA6. 1. 10. 2020 „Pravděpodobné průtahy“,
- AA7. 2. 11. 2020 „Pravděpodobné průtahy“,
- AA8. 18. 11. 2020 „Průtahové spisy“,
- AA9. 4. 12. 2020 „Pravděpodobné průtahy“,
- AA10. 1. 6. 2021 „Pravděpodobné průtahy“,
- AA11. 2. 8. 2021 „Pravděpodobné průtahy“,
- AA12. 16. 2. 2022 „věci u soudce“.

[41] Předseda kárného senátu následně po krátké poradě konstatoval, že kárný soud musí předložené listiny a další důkazní návrhy analyzovat, aby zjistil, zda je pro posouzení věci potřebné je provádět, resp. zda je potřebné předvolávat svědky navržené kárně obviněným. Navrhovatelce proto uložil, aby předložila výpisy o pohybu spisů ze systému ISAS (**důkaz H**) a zaslala je též kárně obviněnému. Jednání pak bylo za účelem případného provedení dalších důkazů odročeno na 5. 6. 2023. Strany vzaly termín i čas jednání na vědomí, takže je kárný soud již neobesílal.

IVb. Průběh řízení mezi jednáními

[42] Po prvním ústním jednání kárný soud přeposlal stranám listiny předložené na jednání a přípisem ze dne 19. 4. 2023 je vyzval, aby se s ohledem na nově navržené důkazy vyjádřily k otázce zachování lhůty pro podání kárného návrhu.

[43] Dne 27. 4. 2023 doručila navrhovatelka kárnému soudu vyjádření, v němž uvedla, že všechny spisy starších časových řad začaly být fyzicky kontrolovány až po jejím nástupu do funkce předsedkyně obvodního soudu v červenci 2021. První úplná kontrola pak proběhla až ke dni 31. 12. 2021. Do té doby místopředseda obvodního soudu spisy kontroloval pouze na základě pohybů v ISAS a fyzicky mu byly předkládány pouze některé. Tomu podle navrhovatelky odpovídají i přehledy s pohyby spisů, v nichž poukázala zejm. na kontrolu v termínu od 3. 1. 2022 do 4. 1. 2022. Ve výjimečných případech si spisy nechávala ke kontrole předložit také navrhovatelka, pak je u pohybu uvedeno její jméno (např. u věci č. 14 sp. zn. 7 C 143/2018 ze dne 4. 1. 2023). Spisy s rokem nápadu 2019 byly místopředsedovi předkládány 31. 3. 2022, ale pouze do sp. zn. 7 C 47/2019. Spis 7 C 53/2019 již v březnu 2022 kontrolován nebyl, a to s ohledem na nápad věci k 4. 4. 2019. Mladší spisy místopředsedům či navrhovatelce soudu předkládány nebyly.

[44] Následně se navrhovatelka vyjádřila k některým tvrzením kárně obviněného z ústního jednání. Poukázala na to, že v roce 2019 trvalo civilní řízení u Obvodního soudu pro Prahu 8 v průměru skoro nejdéle ze všech okresních soudů v republice (327 dnů), ačkoliv byl nápad věcí v agendě C podprůměrný. Kárně obviněnému konkrétně napadlo za celý rok 273 věcí (22,75 měsíčně). Soudci obvodního soudu proto podle navrhovatelky nejsou a nebyli počtem napadlých věcí přetěžováni. V roce 2021 pak měl obvodní soud druhý nejvyšší počet nedodělků. Špatnou situaci nelze svádět na vysoké zůstatky z minulých let nebo na extrémní zatížení pražských soudů. Obvodní soud pro Prahu 5 byl totiž v roce 2020 vyhodnocen jako nejrychlejší, ačkoliv se u něj v daném období pohyboval průměrný nápad v agendě C lehce nad 40 věcmi měsíčně (tj. výrazně vyšší nápad než u soudu navrhovatelky).

[45] Tvrzení kárně obviněného z ústního jednání, že byl dlouhodobě přetížen už v rámci svého působení u městského soudu a že projevil vysoké pracovní nasazení v období „covidu“, podle navrhovatelky neodpovídají skutečnosti. Dle informací od městského soudu totiž kárně obviněný byl v souvislosti s nástupy nových kolegů zvýhodňován, což se projevovalo rovněž v jeho nápadu. Ke „covidu“ navrhovatelka konstatovala, že jím soudce zakrýval své dlouhotrvající průtahy, neboť spisy lhůtoval s odkazem na doporučení ministryně a nepracoval s nimi bezprostředně ani po skončení nouzových stavů. Navrhovatelka též zopakovala, že jako předsedkyně obvodního soudu kontroluje všechny soudce a kárnou žalobu podává jen v případě nejzávažnějších porušení povinností soudců dle

zásady *ultima ratio*. U kárně obviněného se přitom styl práce nezlepšil a stále u něj docházelo k závažným průtahům, což vedlo navrhovatelku k podání kárné žaloby.

[46] K e-mailům předloženým kárně obviněným při jednání (**důkaz AA**) navrhovatelka podotkla, že jde pouze o výpis spisů ze systému ISAS, které byly déle bez pohybu. Nešlo tedy ani o fyzickou kontrolu spisů, ani o zjištění průtahů. Ke zprávám o prověrkách (**důkaz Z**) poukázala navrhovatelka zejména na způsob provedení prověrek, přičemž až do prověrky k datu 31. 12. 2021 byly prověrky prováděny zčásti fyzickou kontrolou spisů a zčásti elektronicky prostřednictvím funkce pohyb spisu v ISAS. Takovým postupem byly zjištěny pouze absolutní průtahy, a to pouze pokud nedošlo k nějakému přepisu v pohybu spisu. Podrobnější fyzické kontroly začaly až po intervenci městského soudu v roce 2021. Ve spisech kárně obviněného byly průtahy shledávány opakovaně a byť na ně byl upozorňován a vyzýván k jejich odstranění, ke zlepšení práce nedošlo. Podle navrhovatelky se soudce dopouštěl průtahů i po podání kárného návrhu (např. ve věci č. 27 sp. zn. 7 C 99/2019). Navrhovatelka uzavřela, že je jí velice líto, že s velkým množstvím soudců obvodního soudu bylo či je vedeno kárné řízení, nicméně návrhy nebyly nikdy bezdůvodné a navrhovatelka nemůže rezignovat na svou dohledovou povinnost.

[47] Navrhovatelka předložila či označila dodatečné (výše neuvedené) důkazy:

- BB. relevantní části výročních statistických zpráv o českém soudnictví od Ministerstva spravedlnosti za roky 2019, 2020 a 2021,
- CC. zpráva dozorcí úřednice městského soudu ze dne 26. 4. 2023 sp. zn. Spr 1776/2022,
- DD. relevantní části rozvrhů práce městského soudu za roky 2009, 2010 a 2014,
- EE. kontrola civilních věcí starších 5 let ze dne 11. 6. 2021 sp. zn. 40 Spr 1171/2020, včetně pomocných materiálů („Odroky a průtahy v 7 C pro COVID“),
- FF. zpráva ze dne 11. 10. 2021 sp. zn. 40 Spr 1171/2020.

[48] Kárně obviněný v doplnění stanoviska, které kárnému soudu doručil dne 5. 5. 2023, poukázal na to, že vedení obvodního soudu byla dle výpisů z ISAS (**důkaz H**, resp. **Y**) opakovaně předkládána výrazná většina spisů, které jsou předmětem kárného návrhu. Spisy byly podle soudce zároveň předkládány častěji, než je zaznamenáno v systému ISAS, přičemž ve výpisech některé údaje o předložení spisů chybí (zejména u spisů předložených ke čtvrtletní kontrole v červnu 2022). Podle kárně obviněného lze tedy shrnout, že vedení městského soudu mělo o všech spisech kárně obviněného pravidelně přehled.

[49] Soudce dále upozornil na rozhodnutí kárného soudu ze dne 30. 11. 2020 č. j. 11 Kss 4/2020-185, ve věci *Jaroš*, jímž kárný soud uložil jinému soudci Obvodního soudu pro Prahu 8 za téměř shodný počet věcí zatížených průtahy kárné opatření snížení platu o 5 % na dvanáct měsíců, ač bylo navrhováno snížení o 15 % na osm měsíců. Podle kárně obviněného není příčinou některých průtahů jeho nečinnost, ale nesprávně nastavený rozvrh práce. O jeho systematické práci svědčí to, že od začátku období vymezeného návrhem, snížil množství neskončených věcí o více než polovinu, a to, že z výstupů z ISAS vyplývá, že v době tvrzené nečinnosti se spisy pracoval, přičemž činil i neformální úkony, které nebyly zaznamenávány. Od podání kárného návrhu pak soudce skončil 23 věcí pravomocně a osm nepravomocně. V 19 dalších se buď čeká na znalecký posudek, nebo je řízení přerušeno. Úkony kárně obviněný činí i v ostatních 12 věcech.

[50] Kárně obviněný uzavřel, že považuje za prokázané, že průtahy vzniklé před 31. 12. 2021 jsou prekludované, což plyne z e-mailové korespondence s místopředsedou (**důkaz AA**), z výsledků čtvrtletních kontrol (**důkaz Z**) a z výpisů ze systému ISAS (**důkaz H**, resp. **Y**).

[51] Na vyjádření kárně obviněného reagovala kárná navrhovatelka duplikou ze dne 1. 6. 2023. Z procesní opatrnosti „vzala zpět“ část návrhu u věci č. 33 sp. zn. 7 C 7/2020 stran období od 14. 7. 2020 do 23. 4. 2021, věci č. 34 sp. zn. 7 C 24/2020 stran období od 3. 6. 2020 do 5. 3. 2021 a u věci č. 35 sp. zn. 7 C 36/2020 stran období od 14. 5. 2020 do 25. 2. 2021, neboť tyto spisy jí byly předloženy dne 1. 7. 2021, takže nelze vyloučit pochybnosti o zachování lhůty k podání kárného návrhu u těchto věcí a období.

IVc. Druhé ústní jednání dne 5. 6. 2023

[52] Pokračování v odročeném jednání dne 5. 6. 2023 se konalo za přítomnosti všech stran a obhájce. Kárný soud k námitce prekluze provedl důkazy výsledkem svědků místopředsedy Obvodního soudu pro Prahu 8 JUDr. Ing. Tomáše Kubce (**důkaz W**) a vedoucí kanceláře (rejstříku) 7 C kárně obviněného K. K. (**důkaz X**). Provedl také listinné **důkazy Z** – svazky o prověrkách civilních věcí vyšších časových řad ke konci kvartálu od r. 2019 do prvního kvartálu r. 2023 a svazek prověrky opatrovnických věcí vyšších časových řad, **důkaz AA** – e-maily adresované vedením Obvodního soudu pro Prahu 8 (místopředsedou Kubcem, v jednom případě kárnou navrhovatelkou) kárně obviněnému, **důkaz Y**, resp. **H** – výpisy ze systému ISAS o přístupech k elektronickým spisům, které jsou předmětem návrhu, za období od poloviny roku 2019 do poloviny roku 2022, **důkaz EE** (kontrola civilních věcí starších 5 let ze dne 11. 6. 2021 sp. zn. 40 Spr 1171/2020, včetně pomocných materiálů – „odroky a průtahy v 7 C pro COVID“), a **důkaz FF** (zpráva ze dne 11. 10. 2021 sp. zn. 40 Spr 1171/2020).

[53] Svědci v zásadě vypověděli, že oddělení kárně obviněného podléhalo pravidelným kontrolám ze strany vedení soudu, hloubkovým včetně fyzického předložení spisů ve čtvrtletních intervalech. Krom toho místopředseda soudu Kubec pravidelně soudce informoval e-mailem o tom, co se může jevit jako průtahové jen na základě pohybu spisu v ISAS. Potvrdili tak v podstatě to, co konkrétně vyplývalo z e-mailové korespondence s místopředsedou obvodního soudu (**důkaz AA**) a z výsledků čtvrtletních kontrol (**důkaz Z**).

[54] Ostatním důkazním návrhům nevyhověl. Výsledky dalšími svědky (**důkazní návrhy T, U a V**) k okolnosti tvrzené prekluze neprovedl proto, že již nemohly do věci přinést více poznatků, než jaké vyplynuly z jiných provedených důkazů (kontroly prováděl po celé vytýkané období místopředseda soudu Kubec, ostatní funkcionáři – Lochmann, Slováček, Vacek, působili u Obvodního soudu pro Prahu 8 ve vytýkaném období krátce, resp. dříve). Kárný soud pro nadbytečnost neprovedl ani **důkaz G** výpisem o nápadu věcí ze systému ISAS, neboť tento důkaz byl navržen pro případ spornosti. Údaje o nápadu věcí soudce přitom vyplývají z výkonnostních tabulek, tedy z **důkazu O**, přičemž jejich obsah nikdo nerozporoval. Pro časovou irelevanci či nadbytečnost neprovedl důkazy předložené kárnou navrhovatelkou (**důkazy BB, CC a DD**).

[55] Ve svých závěrečných řečech strany setrvaly na svých procesních stanoviscích. Navrhovatelka navrhla odvolání z funkce soudce, obhajoba navrhla zproštění návrhu, případně, bude-li shledána vina, kárné opatření mírnější než odvolání z funkce soudce.

V. Posouzení kárného soudu

Va. Lhůta pro podání návrhu

[56] Dle § 9 odst. 1 kárného zákona musí být návrh na zahájení kárného řízení podán *nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu; nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění.*

[57] Kárně obviněný zpochybnil zachování šestiměsíční subjektivní lhůty. Zjednodušeně řečeno tvrdil, že jeho soudní oddělení podléhalo takřka stálé kontrole, a proto vedení obvodního soudu muselo mít dostatečný přehled o jeho spisech a o nečinnosti, jež je mu vytýkána v kárném návrhu. Soudce namítal, že subjektivní lhůta nebyla dodržena ve vztahu k období před 31. 12. 2021, což dle jeho názoru plyne z e-mailové korespondence s místopředsedou (**důkaz AA**), z výsledků čtvrtletních kontrol (**důkaz Z**) a z výpisů ze systému ISAS (**důkaz H**, resp. **Y**), jak uvedl ve svém doplnění stanoviska z 5. 5. 2023.

[58] Kárný soud předesílá, že kárná judikatura považuje nečinnost při vyřizování spisů za **delikt trvající**. To znamená, že kárně obviněného soudce lze **postihnout i za průtahy předcházející počátku objektivní lhůty, pokud nečinnost soudce, která započala před začátkem objektivní lhůty, trvala i v okamžiku, od něž se tříletá lhůta počítá** {viz bod [60] rozhodnutí ve věci *Maxa III* a tam uvedenou další judikaturu, zejm. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci (dále jen „vrchní soud“) ze dne 3. 12. 2004 sp. zn. Ds 13/2004}}.

[59] Povaha skutku jako trvajícího deliktu má význam rovněž pro určení počátku běhu lhůty subjektivní. Skutek je vymezen obdobím nečinnosti soudce, tj. časovým úsekem vymezeným hraničními daty. Jednotlivé věci (spisy), v nichž se ve vymezeném období dopustil průtahů, představují pouze popis dílčích jednání, které v souhrnu skutků charakterizují a identifikují, včetně jeho základního parametru spočívajícího v počátku a konci vytýkaného období; komplexně se k pojetí daného skutku kárný soud vyjádřil v již uvedeném rozhodnutí ve věci *Maxa III*, na které pro stručnost odkazuje. Není proto namístě a odporovalo by povaze tohoto kárného provinění jako trvajícího deliktu, pokud by kárný soud běh subjektivní lhůty určoval individuálně pro každý spis, resp. pro každé dílčí období nečinnosti v jednotlivých věcech zařazených do kárného návrhu. Povaze deliktu trvajícího naopak odpovídá, že **subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu nemůže začít běžet dříve, než byl trvající delikt ukončen (dokonán)**, tzn. než skončily průtahy i v poslední z vytýkaných věcí.

[60] Kárný soud dále připomíná, že subjektivní lhůtu v kárném řízení je nutno odvozovat od okamžiku, kdy se navrhovatel o jednání, pro které se rozhodl kárné řízení zahájit, skutečně dozvěděl, případně od okamžiku, kdy mu informace o tomto jednání byly předloženy (dostaly se do jeho sféry) v takové formě, že mohl toto jednání bez pochybností identifikovat (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 18. 1. 2012 č. j. 11 Kss 18/2011-251, ve věci *Kozák*). Vrchní soud přitom už dříve dovodil, že je potřeba „vázat počátek běhu lhůty subjektivní na poskytnutí informací subjektu oprávněnému k podání kárného návrhu v rozsahu umožňujícím i správné vymezení rozsahu, v němž se dle jeho názoru potencionálně kárně obviněný soudce kárného provinění

dopustil“ (rozhodnutí vrchního soudu ze dne 14. 3. 2008 sp. zn. 1 Ds 1/2008). Nejde tedy pouze o časové určení chvíle, kdy se navrhovatel o informacích dozví, nýbrž také o jejich kvalitě. V případě průtahů coby trvajících deliktu to pak konkrétně znamená, že subjektivní lhůta začne plynout poté, co se navrhovatel dozví skutečnosti indikující existenci kárného provinění (k indiciím viz též rozhodnutí kárného soudu ze dne 11 Kss 4/2017-49, ve věci *Bajer*), které mají vypovídající hodnotu o celém vytýkaném období nečinnosti.

[61] Jinými slovy, subjektivní lhůta začíná běžet až v okamžiku, kdy se do sféry kárného navrhovatele dostanou dostatečně relevantní informace o tom, že byl soudce nečinný v celém období, jež je vymezeno příslušným kárným návrhem, tedy o skutku v plném rozsahu. Průběžně získávané – často nedostatečně určité – informace o dílčích věcech (spisech), které jsou pak zahrnuty spolu s dalšími do kárného návrhu, proto nemohou způsobit, že subjektivní lhůta v těchto dílčích případech uplyne. Teprve po dokonání skutku může kárný navrhovatel získat komplexní povědomost o rozsahu a intenzitě deliktního jednání. Jestliže byl soudce nečinný až do podání kárného návrhu, spadá okamžik dokonání trvajících deliktu a počátek běhu subjektivní lhůty v jedno.

[62] Takový přístup, tedy vztahování subjektivní šestiměsíční lhůty až k ukončení deliktního jednání, resp. ke konci období nečinnosti soudce, odpovídá rovněž praxi dalších kárných senátů ve věcech soudců i státních zástupců – viz např. rozhodnutí ze dnů 5. 12. 2018 č. j. 13 Kss 4/2018-84, ve věci *Kurfirťová*, 30. 1. 2018 č. j. 13 Kss 3/2018-176, ve věci *Příbýl*, 22. 11. 2021 č. j. 16 Kss 3/2021-173, ve věci *Pilařová*, 17. 6. 2020 č. j. 12 Ksz 7/2019-196, ve věci *Bollová*, *Pavlišová*, nebo ze dne 2. 12. 2020 č. j. 16 Kss 1/2020-122, ve věci *Šoljaková*, bod 24. Uvedená praxe kárných senátů Nejvyššího správního soudu zároveň navazuje na přístup, který zastával už vrchní soud, jak plyne z rozhodnutí ze dne 8. 8. 2003 sp. zn. Ds 9/2003, v němž vrchní soud konstatoval, že nemohlo dojít ke zmeškání subjektivní lhůty, neboť „protiprávní stav spočívající v nečinnosti kárně stíhaného soudce, existoval i k okamžiku podání kárné žaloby.“ Analogický přístup lze nalézt též v trestní judikatuře Nejvyššího soudu či v trestněprávní doktríně, podle níž začíná u trvajících trestných činů promlčecí lhůta běžet až od okamžiku, kdy byla trestná činnost ukončena (k tomu viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2015 sp. zn. 5 Tdo 1449/2014, č. 14/2017 Sb. NS, či usnesení ze dne 23. 11. 2016 sp. zn. 3 Tdo 1434/2015, případně též DRAŠTÍK, A., FREMR, A., DURDÍK, T. a kol.: *Trestní zákoník. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, cit. dle ASPI, § 34).

[63] V nyní projednávané věci je s ohledem na výše uvedené podstatné, že navrhovatelka určila jako začátek období nečinnosti soudce datum 26. 6. 2019 (viz věc č. 24 sp. zn. 7 C 80/2019), tedy několik dní před datem 30. 6. 2019, od něhož se odvíjí objektivní tříletá lhůta před podáním kárného návrhu. Jak však kárný soud podrobně rozebírá u uvedené věci v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*, z ničeho neplyne, že by byla nečinnost v této věci před onou tříletou hranicí přerušena, resp. ukončena. Kárný soud tedy konstatuje, že objektivní tříletá lhůta k podání návrhu byla zachována.

[64] Pro posouzení zachování šestiměsíční subjektivní lhůty je pak zásadní, že navrhovatelka shledávala průtahy i ke dni podání kárného návrhu (30. 6. 2022), jak plyne např. z věci 34 sp. zn. 7 C 24/2020 či z vyjádření navrhovatelky v průběhu prvního ústního jednání (bod [30] tohoto rozhodnutí). Kárný soud při svých zjištěních dospěl ke stejnému

závěru (viz též bod [284] tohoto rozhodnutí). Lhůtu subjektivní tak má kárný soud též za dodržanou.

[65] Nicméně s ohledem na svůj dřívější postup ve věci *Jaroš*, v níž shledal vinného z průtahů jiného soudce Obvodního soudu pro Prahu 8, kárný soud svůj závěr z důvodu zachování právní jistoty kárně obviněného v této věci (a jen v ní a naposled) neuplatnil důsledně. Ve věci *Jaroš* totiž tento kárný senát vzal v úvahu (v rozporu s výše popsaným pojetím určení počátku subjektivní lhůty) ve prospěch tehdejšího kárně obviněného soudce obdobná e-mailová upozornění na problémové spisy, která od vedení soudu dostával také nynější kárně obviněný (**důkaz AA**). U konkrétních spisů v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech* proto kárný soud rozebral konkrétní časové návaznosti těchto upozornění, a pokud některé upozornění zasahovalo do období nečinnosti tvrzeného navrhovatelkou, patřičně je zohlednil. Vzhledem k tomuto přístupu kárný soud důkladně analyzoval též zprávy o průběžných prověrkách (**důkazy Z a EE, resp. FF**). Zjistil z nich však (jak je podrobně rozebráno u věci, jež prověrkami procházely v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*), že je zohlednila již navrhovatelka a domněle prekludovaná období v jednotlivých věcech (zřejmě pod dojmem přístupu kárného soudu ve věci *Jaroš*) vůbec nezařadila do kárného návrhu.

[66] Nakonec kárný soud v tomto směru analyzoval též výpisy o pohybu jednotlivých spisů ze systému ISAS (**důkaz H, resp. Y**), jejichž předložení si vyžádal kárně obviněný. Z výpisů však k období nečinnosti zahrnutému do kárného návrhu neplyne nic, co by nebylo patrné z dalších důkazů. Soudce má sice pravdu v tom, že ve výpisech patrně není zachycen každý pohyb spisů (což zřejmě souvisí též s tím, že fyzicky začaly být spisy důkladně kontrolovány až po červenci 2021 – viz vyjádření navrhovatelky v bodu [43] tohoto rozhodnutí), avšak rozhodně z nich nelze dovodit, že by se vedení obvodního soudu zabývalo stavem věcí přidělených kárně obviněnému více, než jak vyplývá ze zpráv o prověrkách. Výpisy totiž zjištění z prověrek pouze nepřímě dokreslují, neboť pokud jsou v nich zaznamenány pohyby směrem k místopředsedovi, korespondují právě s prověrkami. Výpisy tak v tomto směru nepřinášejí nic nového a ostatně už ze své povahy nejsou způsobilé prokázat, že se do sféry navrhovatelky dostaly informace o nečinnosti soudce v potřebné kvalitě (viz body [60] a [61] tohoto rozhodnutí). I když je v nich totiž pohyb směrem k vedení soudu zaznamenán, nijak z toho nelze vyčíst, že ze spisu byla učiněna zjištění v té míře, jež by mohla mít potenciál založit počátek běhu subjektivní lhůty. Z tohoto důvodu není též relevantní, že chybí výpis o pohybech u věci č. 63 sp. zn. 7 C 72/2021. Vzhledem k povaze dat ve výpisech by tento výpis stejně nemohl na hodnocení kárného soudu nic změnit.

[67] Skutečností, že byl kárně obviněný průběžně upozorňován na možné problémové spisy či byly jemu přidělené spisy průběžně předmětem prověrek, tak sice měly na posouzení této věci význam, nicméně zcela zanedbatelný. Vedly totiž pouze ke zkrácení *průtahových* období u věci č. 6, 10, 12, 22 a 25 a k vypuštění věci č. 38. Blíže viz argumentace u uvedených věcí v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*.

[68] Kárně obviněný byl dle kárného návrhu nečinný též v době, která se kryje s obdobím šíření variant koronaviru SARS-CoV-2, způsobujícího onemocnění covid-19. K této specifické situaci, včetně nouzového stavu a souvisejících doporučení Ministerstva spravedlnosti, se kárný soud postupně vyjádřil již v rozhodnutí ve věci *Jaroš* a dále v rozhodnutích ze dne 17. 1. 2022 č. j. 11 Kss 1/2021-173, ve věci *Krátký*, a ze dne 6. 2. 2023 č. j. 11 Kss 2/2022-334, ve věci *Kydalka IV*. Na své dřívější závěry proto kárný soud odkazuje a pro stručnost níže pouze zrekapituluje, co je podstatné pro projednávanou věc. Současně předesílá, že k období nouzových stavů a k doporučením Ministerstva spravedlnosti nebyly žádnou ze stran navrženy důkazy, kárný soud však tyto skutečnosti již považuje za notoriety.

[69] Nejprve je potřebné vypořádat se s obdobím od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020, kdy trval první nouzový stav, k němuž se kárný soud vyjádřil v rozhodnutí ve věci *Jaroš*. Kárný soud shledal, že příslib Ministerstva spravedlnosti, že prodlení v řízeních vzniklá v důsledku aplikace tehdy vydávaných doporučení (pro označení konkrétních opatření a citace z nich viz rozhodnutí ve věci *Jaroš*, body [102]–[104]) nebude Ministerstvo spravedlnosti považovat za průtahy v řízení, musel na straně tehdejšího kárně obviněného soudce vyvolat legitimní očekávání, že nemůže být kárně postižen za nečinnost spočívající v nenařízení, respektive přeložení jednání v období nouzového stavu. Totéž platí i pro nyní posuzovanou věc. Období prvního nouzového stavu proto kárný soud v této věci, stejně jako ve věci *Jaroš*, nezahrnoval do kárně relevantních průtahů spočívajících v nenařízení jednání.

[70] Dále kárný soud opakuje, co uvedl už ve věcech *Krátký* a *Kydalka IV*, a sice že pandemie nemoci covid-19 trvá již více než tři roky, nemá časové ohraničení (jakkoli se nyní může jevit na ústupu) a zasáhla do mnoha sfér fungování společnosti. Zatímco první nouzový stav a s ním spojená opatření a doporučení na jaře 2020 představovaly reakci na zcela novou situaci (často označovanou za *bezprecedentní*), na podzim téhož roku a později (druhý a třetí nouzový stav) již šlo v zásadě o opakování jarních opatření, na která museli být všichni ve větší či menší míře připraveni. Život se přitom nesmí zastavit a zajištěno musí být také základní fungování státu. To nutně platí i o organizačním zabezpečení činnosti orgánů veřejné moci, soudy nevyjímaje. Nelze navíc ztrácet ze zřetele, že soudci jsou ústavními činiteli, na které jsou obecně kladeny velmi vysoké nároky. Lze proto očekávat, že svou funkci budou vykonávat i v podmínkách ztížených probíhající pandemií. V občanském soudním řízení sice procesní předpisy nekladou na rychlost postupu soudce takový důraz, jako je tomu v řízení trestním (viz rozhodnutí ve věcech *Krátký* a *Kydalka IV*, oproti rozhodnutí ve věci *Jaroš*), avšak to nic nemění na tom, že každý soudce musí dle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Občanský soudní řád nadto v § 6 konkretizuje, že soud má postupovat předvídatelně a v součinnosti s účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná. Tyto zákonné požadavky zůstaly platné i během pandemie.

[71] Soudní jednání navíc mohla být obecně konána za dodržení nezbytných hygienických opatření k ochraně zdraví. Platí to o nejkritičtějších obdobích nouzových stavů, tím spíše mimo tato období, kdy epidemie polevovala. Kárný soud tudíž konstatuje, že soudcům lze obecně přičítat průtahy i za dobu, jež byla poznamenána pandemií onemocnění covid-19 a souvisejícími nouzovými stavy, opatřeními a doporučeními. V souladu se svou dřívější rozhodovací praxí však kárný soud nekladl soudci k tíži prodlevy, které spadaly přímo do období prvního nouzového stavu od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020, ale

jen za předpokladu, že se týkaly konání, resp. nekonání ústních jednání. Na možnost činit jednoduché procesní úkony bez jednání neměl ani první nouzový stav žádný vliv. U dalších nouzových stavů, druhého od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021 a třetího od 26. 11. 2021 do 25. 12. 2021, pak kárný soud vážil dle individuálních okolností věci a argumentace kárně obviněného, zda měl nouzový stav na jeho nečinnost nějaký vliv. Mimo nouzové stavy však již žádný zřetel na epidemii onemocnění covid-19 nebral, neboť platí vše, co bylo uvedeno výše.

Vc. Referenční doba pro hodnocení nečinnosti jako kárně relevantních průtahů v řízení

[72] V rozhodnutí ve věci *Maxa III* kárný senát nastínil východiska, jimiž se řídí při posuzování nečinnosti soudce, resp. jejího hodnocení jako kárně relevantních průtahů. V podrobnostech kárný soud na toto rozhodnutí odkazuje (odstavce [70] – [76]), pro účely posouzení jednotlivých spisů v této věci pouze shrnuje již zaujatý právní názor kárného senátu ke stanovení referenční doby v občanskoprávních věcech, tedy doby, po kterou lze nečinnost soudce ještě považovat za přiměřenou. Podrobnosti k pojetí průtahů jako skutku pak kárný soud uvádí v části *Vf. Objektivní stránka kárného provinění*.

[73] Absence pohybu ve spisu sama o sobě neznamena, že soudce je ve věci nečinný, neboť studium a příprava věci k rozhodnutí se ve spisu zpravidla nijak formálně neprojevuje. **Průtahy v řízení, jež by mohly naplnit skutkovou podstatu kárného provinění, tedy lze konstatovat až v případě, že uplyne doba, již ještě lze považovat za přiměřenou.** Tu sice, nestanoví-li ji ve specifických agendách výslovně zákon, nelze určit pevným a neměnným časovým úsekem, z důvodů uvedených výše je však nutné vymezit si alespoň orientační dobu, která může a musí být korigována (oběma směry) s ohledem na konkrétní okolnosti posuzovaného případu (tzv. **doba referenční**). Aby taková referenční doba mohla dobře plnit svou funkci pro účely hodnocení nečinnosti soudce z hledisek kárných, musí být do určité míry paušalizující a přitom dostatečně dlouhá, jinak by se strany kárného řízení i kárný soud utápěly v nepodstatných detailech, jako např. zohledňování pracovních a nepracovních dnů, svátků, dovolených, indispozičního volna atp. Nemá proto smysl stanovovat referenční dobu v řádech dnů ani týdnů, ale spíše měsíců, neboť jen taková dokáže prakticky paušálně zohlednit běžné nepravidelnosti soudcova pracovního režimu.

[74] Kárný soud v rozhodnutí ve věci *Maxa III* stanovil (po zevrubné analýze dosavadní judikatury kárných senátů) jako východisko pro své nazírání na nečinnost soudců referenční dobu, po kterou zpravidla nelze ještě hovořit o kárně relevantních průtazích, označovanou jako **model 4-2-2-1** (podrobnosti viz citované rozhodnutí). Referenční doba tedy činí obecně **čtyři měsíce** v občanskoprávních řízeních, která netrvají více než dva roky. Referenční doba může být kratší, konkrétně poloviční (**dva měsíce** pro věci mladší dvou let), jde-li o jednoduché, rutinní procesní nebo administrativní úkony, zejména lze-li je delegovat i na pomocný soudní personál (vyšší soudní úředníky, asistenty soudců), nebo o jednoduchá procesní rozhodnutí. U věcí starších více než dva roky, jimž je soudce povinen věnovat zvýšenou pozornost a vyřizovat je pokud možno přednostně (i s ohledem na riziko porušení základních práv účastníků řízení a vzniku odpovědnosti státu za škodu a nemajetkovou újmu), kárný soud v tomto modelu vychází z orientační referenční doby **dva měsíce**, resp. **jeden měsíc**, jde-li o zmíněné jednoduché, rutinní administrativní úkony či jednoduchá procesní rozhodnutí. **Samozřejmostí je naprostá priorita věcí, v nichž již soudci byly průtahy**

vytknuty nebo v nichž byl již shledán odpovědným za kárné provinění. V takových věcech již nelze žádné, ani minimální prodlevy tolerovat.

[75] Pro rozlišení věcí starších dvou let a mladších dvou let, resp. pro volbu referenční doby, kárný senát považuje za rozhodující kritérium stáří věci k datu počátku tvrzené nečinnosti ve věci, neboť toto kritérium, z pohledu soudce prospektivní, na rozdíl od pohledu zpětného k datu ukončení nečinnosti či retrospektivního hodnocení ze strany soudu, ukazuje, jak se stáří věci na počátku nečinnosti jevílo soudci, a tedy nejlépe poslouží k posouzení nečinnosti soudce jako případného zaviněného porušení jeho povinností. Tam, kde zákon stanoví konkrétní pořádkovou lhůtu, je referenční dobou právě tato zákonná lhůta.

[76] Přesáhne-li období absence relevantního pohybu ve spisu referenční dobu, znamená to (nejsou-li zde jiné individuální okolnosti), že soudce se spisem od počátku nepracoval tak, jak bylo jeho povinností (§ 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), resp. neměl ho pod svou kontrolou, a to po celé toto období, které lze pak označit za průtahy v řízení naplňující skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 ve spojení s § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Není totiž adekvátní *účetnický* odečítat referenční doby od období nečinnosti, protože by takový výsledek zkresloval celkový obraz o plnění povinností soudce.

[77] Při hodnocení nečinnosti soudce má význam též to, že on sám **je povinen mít přidělené spisy pod kontrolou**, a to i za ztížených podmínek (viz věc *Jaroš*, bod [310]). Důsledkem uvedeného pak je, že soudce se odpovědnosti za průtahy v řízení bez dalšího nemůže zprostit případným odkazem na pochybení na straně pomocného personálu (asistenti soudců, vyšší soudní úředníci). Ve prospěch soudce se však naopak hodnotí procesní aktivita (samostatné procesní úkony) pomocného personálu; úkon učiněný asistentem nebo vyšším soudním úředníkem, je-li relevantní a směřuje-li k vyřízení věci, nečinnost, resp. průtahy přerušuje (rozhodnutí ve věci *Maxa III*, věc 48).

[78] V tomto ohledu v nyní posuzované věci kárný soud poznamenává, že kárná navrhovatelka u řady věcí počátek průtahů odvíjí od referátu asistentky soudce, kterým mu (typicky) předkládá spis k nařízení jednání, a to ve formě formuláře, v němž má soudce toliko vyplnit datum, na kdy jednání nařizuje, anebo kterým mu předkládá spis s dotazem, zda vybrat zálohu na náklady s provedením důkazu apod. Vymezuje-li navrhovatelka takto počátek období nečinnosti, kárný soud z jejího návrhu při vymezení doby průtahů vychází, neboť tak činí sama navrhovatelka ve prospěch kárně obviněného a není úkolem kárného soudu, aby inkvizičně nad rámec kárného návrhu zjišťoval, od kdy dříve již mohly být průtahy ve věci shledány (byť tuto úvahu kárný soud musí učinit pro určení, od jakého posledního procesního úkonu běžela referenční doba). Kárný soud však zdůrazňuje, že takovou konzultační komunikaci mezi soudcem a jeho pomocným aparátem (asistentem), jakkoliv je ve spisu důkladně zaznamenána, nelze považovat za procesní úkony, které jsou relevantní z hlediska trvání, resp. přerušování průtahů v dané věci. Takový účinek mohou mít pouze skutečné procesní úkony soudu, ať už soudce nebo asistenta či vyššího soudního úředníka. Konzultace či diskuse s asistentem je součástí rozhodovací intelektuální aktivity soudce, pro niž má prostor právě během velkoryse nastavených referenčních dob. Soudce se tedy odpovědnosti za průtahy nezabývá tím, že si spis v pravidelných intervalech posouvá s asistentem, a vytváří tak dojem, že se v něm cosi stále děje.

[79] V této souvislosti konečně kárný soud k uplatňovaným referenčním dobám v modelu 4-2-2-1 poznamenává, že k nim v minulosti dospěl v kontextu soudce, který pracoval samostatně bez asistenta (viz rozhodnutí *Maxa III*). Aniž by se kárný soud chystal takto nastavené referenční doby nyní přehodnocovat (zpřísnovat jejich zkrácením), je zřejmé, že když v minulosti poměřoval nečinnost kárně obviněného soudce bez asistenta referenčními dobami 4-2-2-1 měsíce (jako v případě *Maxa III*), tím důsledněji je třeba jejich překračování hodnotit u soudce, který kvalifikovaného výkonného asistenta (byť jen na půl úvazku) při své práci využíval. Lze totiž očekávat, že taková podpora povede, resp. měla vést ke svižnějšímu rozhodování. Jak bude uvedeno podrobněji u jednotlivých spisů, kárně obviněný přitom takovou asistentku ve vytýkaném období měl, neboť mu pravidelně bezodkladně připravovala referáty k nařízení jednání, které kárně obviněný doplnil až se značnou časovou prodlevou.

[80] Případné indispozice kárně obviněného ze zdravotních důvodů kárný soud zohlednil u konkrétních věcí v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*. V pracovní neschopnosti pak kárně obviněný v období vymezeném kárným návrhem (od 26. 6. 2019 do 8. 9. 2022) nebyl (viz absenční karty – **důkaz N**). Případnou jinou než v absenčních kartách zaznamenanou indispozici kárný soud nebral v úvahu, neboť kárně obviněný na ústním jednání dne 17. 4. 2023 sám uvedl, že jeho pracovní režim je takový, že vždy dochází na soud.

Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech

[81] Kárný soud si v únoru 2023 vyžádal všechny spisy obvodního soudu, v nichž kárná navrhovatelka tvrdila průtahy, a podrobně se seznámil s jejich obsahem. Spisy byly kárnému soudu a stranám k dispozici při jednání, skutečnosti, které z nich vyplývají, strany označily za nesporné, proto jimi kárný soud podrobně nedokazoval.

1 věc sp. zn. 7 C 39/2015

[82] Ve věci 7 C 39/2015 (o určení vlastnictví) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 13. 9. 2021 do 8. 3. 2022 a od 9. 6. 2022 do 8. 9. 2022. V případě prvního časového úseku kárně obviněný nařídil jednání až dne 15. 12. 2021 na 8. 3. 2022, ačkoliv připravený referát, do něhož stačilo doplnit termín jednání, mu byl předložen již 13. 9. 2021 a měl volné termíny nejpozději od 11. 1. 2022. Ve druhém období spočívá nečinnost v tom, že dne 9. 6. 2022 odročil jednání pro závěrečné jednání na 8. 9. 2022, ač měl volné termíny nejpozději ode dne 30. 6. 2022. To vše přes to, že jde o věc starší než 7 let, v níž bylo zapotřebí postupovat s maximálním urychlením. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[83] Z **důkazu AA5 a AA11** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 9. 2020 a z 2. 8. 2021, tedy před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Z **důkazu Z11** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 8. 10. 2021 a byly v ní shledány průtahy od 27. 5. 2021 do 8. 9. 2021, tedy před tvrzeným obdobím průtahů v této věci, a proto je tato prověrka i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] bez vlivu na zachování šestiměsíční subjektivní lhůty ke kárnému stíhání v této věci. Totéž plyne z **důkazů EE a FF**. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[84] Návrhové tvrzení odpovídá spisu, kárný soud se však neztotožňuje s tím, že obě období lze hodnotit jako průtahy. V případě prvního úseku učinil kárně obviněný úkon směřující k rozhodnutí 15. 12. 2021, kdy nařídil jednání na 8. 3. 2022. Již v tomto případě překročil referenční dobu (považuje-li kárná navrhovatelka za poslední úkon vypracování referátu asistentkou dne 13. 9. 2021, je to zjevně v jeho prospěch a kárný soud nepůjde inkvizičně nad rámec návrhu), jež u věcí starších dvou let činí dva měsíce.

[85] Navrhovatelka v tomto případě za procesní úkon ukončující období nečinnosti soudce nepovažuje den, kdy nařídil jednání, ale až den, kdy se toto jednání konalo nebo mělo konat. Obecně platí, že průtahy standardně ukončuje již nařízení jednání – to je nepochybně procesní úkon soudu, na který účastníci čekají a z něhož dovozují, že se konečně ve věci něco děje. Pokud by však soudce nařizoval jednání na excesivně (nepřiměřeně) vzdálený termín, mohl by to kárný soud posoudit jako obcházení povinnosti rozhodovat v přiměřené lhůtě (srov. např. rozhodnutí ve věci *Kydalka IV*, např. body [93], [109] či [189], odkazující na rozhodnutí kárného soudu č. j. 11 Kss 4/2019-128 z 21. 10. 2019, ve věci *Špička*, bod [65]).

[86] V této věci je tedy třeba posoudit, zda termín jednání 8. 3. 2022 lze vzhledem k okolnostem považovat za excesivně (nepřiměřeně) vzdálený, a zda tedy i po nařízení jednání lze ve věci shledat průtahy. Navrhovatelka tvrdí, že soudce měl volné jednací termíny jak v lednu, tak v únoru, takže jednání mohl stanovit přibližně až o dva měsíce dříve. Pokud kárný soud přihlédne k celkovému stáří věci a k tomu, že kárně obviněný zatížil řízení průtahy už před nařízením jednání, dochází k závěru, že nařízení jednání 15. 12. 2021 na 8. 3. 2022 excesivní bylo, nadto i právní zástupce účastníka žádal o nařízení jednání již na únor 2022, neboť v březnu se nemohl dostavit, soudce přitom jednání přeložil až 21. 1. 2022 na 5. 4. 2022.

[87] Druhé vytýkané období je však zapotřebí vzhledem k okolnostem hodnotit odlišně. Navrhovatelka sice vychází z toho, že dne 9. 6. 2022 měl kárně obviněný pro nařízení jednání k dispozici termíny od 30. 6., avšak z jejích tvrzení plyne, že až do 9. 8. měl na každý jednací den nařízené alespoň jedno jednání. Pokud kárný soud tuto okolnost zhodnotí spolu s tím, že účast na soudních jednáních je v průběhu července a srpna zpravidla problematická, nejeví se odročení jednání na 8. 9. 2022 jako excesivní. Nadto nelze kárně obviněného shledat vinným za průtahy, k nimž došlo až po datu podání kárného návrhu. Kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 13. 9. 2021 do 8. 3. 2022 v celkovém rozsahu téměř šest měsíců**. Závažnost tohoto zjištění výrazně zesiluje skutečnost, že za průtahy v této věc byl soudce postižen již v rozhodnutí *Valebrach I* (tam věc č. 174)!

[88] Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že v daném období byl v souvislosti s pandemií vyhlášen též nouzový stav od 26. 11. 2021 do 25. 12. 2021. Při vymezení průtahů ho však nezohlednil, jelikož v této věci do postupu kárně obviněného nijak nezasáhl. Spis mu byl předložen více než dva měsíce před vyhlášením nouzového stavu a jednání bylo nařízeno na termín několik měsíců po jeho skončení.

2 věc sp. zn. 7 C 192/2015

[89] Ve věci 7 C 192/2015 (o zaplacení 2 161 011 Kč) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 19. 8. 2021, kdy měl připravený referát k nařízení jednání, do něhož zbývalo doplnit pouze termín jednání, do 26. 10. 2021, kdy jednání na 30. 11. 2021 nařídil.

Navrhovatelka dodala, že soudce byl ve věci v období od 13. 9. 2017 do 5. 6. 2018 shledán vinným z průtahů již rozhodnutím *Valebrach II* (tam věc č. 31). Kárně obviněný namítl, že období nečinnosti je pro konstatování průtahů krátké.

[90] Z **důkazu AA1** plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 7. 1. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Totéž plyne z **důkazů EE a FF**. Věc s namítanými průtahy prochází prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[91] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu (považuje-li kárná navrhovatelka za poslední úkon vypracování referátu asistentkou, je to zjevně ve prospěch kárně obviněného a kárný soud nepůjde inkvizičně nad rámec návrhu). K argumentu kárně obviněného, že je období nečinnosti krátké, kárný soud podotýká, že je zapotřebí vyjít z toho, že k okamžiku jeho začátku byla věc výrazně starší více než dva roky, v takových věcech má soudce činit úkony bezodkladně s největší prioritou (jako přípustnou referenční dobu u takové věci kárná judikatura připouští maximálně dva měsíce), a to tím spíše, že za průtahy v této věci byl již postižen.

[92] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 19. 8. 2021 do 26. 10. 2021 v celkovém rozsahu dva a půl měsíce**.

3 věc sp. zn. 7 C 320/2015

[93] Ve věci 7 C 320/2015 (o zaplacení 4.901.368 Kč a smluvní pokuty 1.823.544,34 Kč) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 8. 3. 2022 do 27. 5. 2022. Soudce totiž dle navrhovatelky po návrhu žalobce ze dne 1. 3. 2022 na pokračování v přerušném řízení vydal nadbytečné rozhodnutí o pokračování v řízení, protože podle § 111 odst. 4 o. s. ř. soud v řízení, které je přerušeno na návrh účastníků, pokračuje na návrh bez dalšího. Kárně obviněný pokračoval tím, že požádal asistenta o přípravu tiskopisu k předvolání k jednání. Tiskopis ze dne 14. 4. 2022 však doplnil až 27. 5. 2022. Navrhovatelka dodala, že soudce byl ve věci v období od 25. 2. 2016 do 30. 4. 2018 shledán vinným z průtahů již rozhodnutím *Valebrach II* (tam věc č. 45). Kárně obviněný namítl, že období nečinnosti od 8. 3. 2022 do 27. 5. 2022 činí pouhé dva a půl měsíce a že navrhovatelka nezohlednila, že v daném období účastníci žádali o poskytnutí třicetidenní lhůty k uzavření dohody. K tomu navrhovatelka podotkla, že ve spisu se taková žádost nenachází.

[94] Z **důkazů AA7, AA8 a AA9** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 11. 2020, 18. 11. 2020 a 4. 12. 2020, tedy před tvrzeným obdobím průtahů i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67], bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Totéž plyne z **důkazů EE a FF**.

[95] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Kárný soud pouze posouvá počátek období nečinnosti soudce na 12. 3. 2022 (den po vydání usnesení o pokračování v řízení). Kárný soud tak činí proto, aby se vyvaroval hodnocení správnosti postupu kárně obviněného, které mu obecně nepřísluší. Námitky soudce nejsou důvodné, neboť s ohledem na to, že jde o věc starší více než dva roky, překročila jeho nečinnost referenční dobu dvou měsíců; ve věcech starších více než dva roky má soudce činit úkony bezodkladně s největší prioritou, a to tím spíše, že za průtahy v této věci byl již postižen. Ve spisu oproti tvrzení kárně obviněného

není žádost o poskytnutí lhůty k uzavření dohody. Nachází se v něm toliko žádost o odročení, avšak až s červencovým datem, tedy několik měsíců po skončení vytýkané nečinnosti.

[96] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 12. 3. 2022 do 27. 5. 2022 v celkovém rozsahu dva a půl měsíce**.

4 věc sp. zn. 7 C 80/2016

[97] Ve věci 7 C 80/2016 (o ochranu osobnosti) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 5. 8. 2021, kdy dal k žádosti znaleckého ústavu o odročení jednání pokyn k jeho zrušení, do 23. 11. 2021, kdy dal pokyn asistence k zajištění videokonference na 14. 2. 2022. Od 9. 9. 2021 byl přitom nečinný i přes urgenci stran. Navrhovatelka dodala, že soudce byl ve věci v období od 30. 11. 2016 do 15. 6. 2018 shledán vinným z průtahů již rozhodnutím *Valebrach II* (tam věc č. 61). Kárně obviněný k věci uvedl, že po odečtení dovolené ve dnech 7. až 22. 8. 2021 a 9. až 12. 9. 2021, kterou čerpal v souvislosti s úmrtím a pohřbem matky, zbývají z období nečinnosti jen dva a tři čtvrtě měsíce. Dále poukázal na to, že před pokynem ze dne 23. 11. 2021 probíhaly opakovaně telefonické konzultace, neboť šlo o organizačně náročnou videokonferenci původně s účastí celkem čtyř soudů. Odročení jednání tak bylo možné pouze po konzultaci s dalšími soudy a docházelo i k rušení jednání, protože konferenční místnost na jiném soudu byla obsazena i přes předchozí domluvu. Na to navrhovatelka reagovala tím, že si je vědoma obtížnosti sladit v dané věci termín jednání. Úkolem soudce však bylo pouze stanovit další termín či termíny jednání, jelikož faktické zajištění videokonference řešila asistentka. Potřebnou součinnost asistence neposkytl a spis měl od 9. 9. 2021 u sebe bez úkonu. Navíc je z dalšího postupu ve věci zřejmé, že termín videokonference bylo možné zajistit v průběhu jediného dne.

[98] Z **důkazů AA7 a AA8** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 11. 2020 a 18. 11. 2020, tedy před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Z **důkazu Z10** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 9. 7. 2021, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[99] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Soudce dne 5. 8. 2021 zrušil nařízené jednání a další relevantní úkon k pokračování ve věci je až pokyn asistentce k zajištění videokonference ze dne 23. 11. 2021. Obranu kárně obviněného, že v rámci tohoto období čerpal dovolenou, kárný soud neakceptuje, neboť referenční doby v délce měsíců umožňují, aby dovolené nebylo nutné zohledňovat (nadto i kdyby s ohledem na pochopitelnou obtížnou životní situaci v tomto případě dovolenou kárný soud mimořádně zohlednil, i tak by referenční lhůta byla překročena), krom toho postačovalo, aby pokyn k zajištění videokonference (jednání) udělil asistence mezi dovolenými (přelom srpna a září 2021) či po jejich skončení (12. 9. 2021), nikoliv až ve druhé polovině listopadu. Celkovou organizační obtížnost věci nezpochybňuje ani kárný soud, nicméně ze spisu zřetelně plyne, že důvodem pro vydání pokynu k zajištění videokonference až v listopadu 2021 nebyla žádná z okolností, které kárně obviněný uvádí, nýbrž nedostatek aktivního přístupu z jeho strany. Vše uvedené platí o to více, že se jedná o věc, která byla k počátku období nečinnosti starší více než pět let, za

průtahy v této věci byl soudce již postižen, a kárná navrhovatelka ponechala stranou otázku, zda i zvolený termín jednání (za další tři měsíce 14. 2. 2022) není vzhledem k těmto okolnostem excesivní. Jelikož nečinnost soudce překročila referenční dobu pro věci starší více než dva roky, konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 5. 8. 2021 do 23. 11. 2021 v celkovém rozsahu více než tři a půl měsíce.**

5 věc sp. zn. 7 C 26/2017

[100] Ve věci 7 C 26/2017 (škodní pojištění nemovitosti) vytýká navrhovatelka soudci nečinnost od 6. 9. 2021, kdy měl přichystán referát k nařízení jednání, do 29. 11. 2021, kdy do referátu doplnil termín a nařídil jednání na 21. 1. 2022. Kárně obviněný k věci poznamenal, že nečinnost činí pouze dva a půl měsíce. Kárný soud uvádí, že návrhové tvrzení odpovídá spisu a že námitka soudce, že období je příliš krátké, není relevantní. Stáří věci totiž k okamžiku začátku období nečinnosti přesahovalo dva roky, takže referenční doba je v tomto případě dva měsíce (považuje-li kárná navrhovatelka za poslední úkon vypracování referátu asistentkou, je to zjevně ve prospěch kárně obviněného a kárný soud nepůjde inkvizičně nad rámec návrhu). Mezi datací vyhotovení referátu a jeho vyplněním kárně obviněným pak ve spisu není žádný další úkon. Kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 6. 9. 2021 do 29. 11. 2021 v celkovém rozsahu více než dva a půl měsíce.**

[101] Z **důkazu Z12** vyplývá, že věc s namítanými průtahy prochází prověrkou ze 6. 1. 2022, ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, subjektivní lhůta tak byla zachována.

6 věc sp. zn. 7 C 134/2017

[102] Ve věci 7 C 134/2017 (ochrana osobnosti) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 8. 4. 2021 do 14. 12. 2021, od 22. 2. 2022 do 12. 5. 2022 a od 12. 5. 2022 do 6. 9. 2022. První období začíná tím, že soudce dne 8. 4. 2021 odročil jednání na neurčito, přičemž účastníky pouze povšechně poučil o koncentraci. Následně dne 9. 8. 2021 pouze žádal zástupce žalované o sdělení adresy svědkyně a zaslal doplnění tvrzení k vyjádření. Spis mu byl s nachystaným referátem k nařízení jednání předložen 21. 9. 2021, avšak jednání na 22. 2. 2022 nařídil až 14. 12. 2021. V případě druhého a třetího časového úseku navrhovatelka vytýká soudci to, že jednání nařídil až za dlouhou dobu, ačkoliv měl volné termíny podstatně dříve – v případě jednání nařízeného na 12. 5. 2022 nejpozději od 31. 3. 2022 a v případě jednání nařízeného na 6. 9. 2022 nejpozději od 23. 6. 2022. Navrhovatelka dodala, že soudce byl ve věci v období od 30. 11. 2017 do 21. 5. 2018 shledán vinným z průtahů již rozhodnutím *Valebrach II* (tam věc č. 151). Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[103] Z **důkazu AA1** plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 7. 1. 2020, tedy před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Z **důkazu AA11** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 8. 2021, podle nějž se věc jeví jako průtahová od 11. 5. 2021. Již tehdy se kárná navrhovatelka mohla domnívat, že věc od května 2021 nabírá průtahy. Stejně tak z **důkazu Z11** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 8. 10. 2021 a byly v ní tehdy shledány průtahy od 13. 5. 2021, kdy skončila soudcovská lhůta k označení důkazů, do 6. 8. 2021. Rovněž při prověrce 8. 10. 2021 tedy mohlo být kárné navrhovatelce zřejmé, že věc od května 2021 nabírá průtahy. Kárný soud proto s ohledem na specifické okolnosti popsane v bodech [65] až [67] ve prospěch kárně obviněného odečetl období od

11. 5. 2021 do 6. 8. 2021. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[104] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. V případě prvního období od 8. 4. 2021, kdy kárně obviněný odročil jednání na neurčito, učinil relevantní úkon směrem k pokračování v řízení až 14. 12. 2021, kdy nařídil jednání na 22. 2. 2021. Dne 10. 5. 2021 nicméně žalovaná doplnila (k předchozí výzvě) svá tvrzení a důkazní návrhy, takže nečinnost kárný soud shledává až od tohoto data. Ze spisu zároveň neplyne nic, co by tak dlouhou nečinnost ve věci staré čtyři a půl roku, v níž se kárně obviněný navíc již jednou dopustil průtahů, odůvodňovalo. Referenční doba dva měsíce pro věci starší dvou let tak byla nepochybně překročena.

[105] Kárný soud se však s navrhovatelkou neshoduje v hodnocení druhého a třetího období. Kárně obviněnému totiž nelze přičítat k tíži nečinnost v době, kdy pro obsazenost jednacích termínů ještě nemohl jednání nařídít (obsazenost termínů plyne z tvrzení kárné navrhovatelky). Navíc, jak kárný soud uvedl už u věci č. 1, v tomto případě lze shledat průtahy pouze v situaci, že by jednání bylo s ohledem na okolnosti nařízeno na termín, který se jeví jako excesivní. V rámci druhého období lze tedy o nečinnosti soudce uvažovat až od 31. 3. 2022, na kdy nejdříve mohl jednání nařídít, takže do 12. 5. 2022 neuplynula ani dvouměsíční referenční doba, a proto nejde o exces. V rámci posledního období mohl jednání dne 12. 5. odročit už na termíny koncem června a z výpisu z jednacího kalendáře též plyne, že měl zcela volný červenec a srpen. S ohledem na tuto okolnost, na stáří věci a na to, že se kárně obviněný v této věci dopustil průtahů už v minulosti, bylo odročení jednání až na 6. 9. 2022 skutečně excesivní. Předmět tohoto řízení je však omezen datem podání návrhu. Kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 7. 8. 2021 do 14. 12. 2021 a od 13. 5. 2022 do 30. 6. 2022 v celkovém rozsahu téměř šest měsíců**. Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že první období se částečně kryje s nouzovým stavem pro epidemii onemocnění covid-19, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, že by tato okolnost měla na nečinnost kárně obviněného vliv.

7 věc sp. zn. 7 C 232/2017

[106] Ve věci 7 C 232/2017 (škodní pojištění) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 10. 9. 2021, kdy měl přichystán referát k nařízení jednání, do 29. 11. 2021, kdy referát doplnil o termín jednání a podepsal. Kárně obviněný namítl, že nečinnost činí pouze dva a půl měsíce.

[107] Z **důkazů Z10 a AA1** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 9. 7. 2021, resp. upozornění ze 7. 1. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[108] Kárný soud uvádí, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Argumentace soudce není relevantní, neboť jeho nečinnost překročila obecnou referenční dobu dva měsíce pro věci starší více než dva roky (nadto kárná navrhovatelka za poslední úkon zjevně považuje až vypracování referátu asistentkou, což je ve prospěch kárně obviněného, a kárný soud

nepůjde inkvizičně nad rámec návrhu). Kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 10. 9. 2021 do 29. 11. 2021 v celkovém rozsahu více než dva a půl měsíce.**

8 věc sp. zn. 7 C 236/2017

[109] Ve věci 7 C 236/2017 (pojištění vozidla) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 17. 2. 2022, kdy měl k dispozici připravený referát k nařízení jednání, do 2. 6. 2022, na kdy jednání nařídil, ačkoliv měl volné termíny nejpozději od 19. 4. 2022. Referát přitom kárně obviněný vyplnil až 28. 3. 2022. Navrhovatelka poukázala též na to, že jde o věc starší časové řady. Soudce k věci uvedl, že po odečtení doby, kdy byla jednací síň obsazena, se celkové období nečinnosti zkracuje na pouhé dva a tři čtvrtě měsíce.

[110] Z **důkazu AA1** plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 7. 1. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu.

[111] Kárný soud k věci uvádí, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Kárná navrhovatelka považuje za poslední úkon (a tedy počátek vytýkané nečinnosti) až vypracování referátu asistentkou, což je zjevně ve prospěch kárně obviněného, a kárný soud nepůjde inkvizičně nad rámec návrhu. Referenční doba se však odvíjí od posledního úkonu soudce k rozhodnutí věci, resp. od okamžiku, od něhož už kárně obviněnému nic nebránilo v nařízení jednání. V tomto případě to znamená, že referenční doba běžela už od 15. 2. 2022, kdy bylo soudu doručeno vyjádření žalobce k reviznímu znaleckému posudku. Jednání pak kárně obviněný nařídil za méně než dva měsíce poté (vyplněním předpřipraveného referátu), a tedy tuto referenční dobu nepřekročil. Při hodnocení, na jaký termín soudce jednání nařídil, je pak nutné vzít v úvahu také to, že dle jednacího kalendáře mohl jednání stanovit nejdříve na 14. 4. 2022, případně na 19. 4. 2022, jak uvedla navrhovatelka. Nařízení jednání na termín až 2. 6. 2022 je z tohoto hlediska hraniční, ale nikoli excesivní (srov. body [85] a [86]). Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal.**

9 věc sp. zn. 7 C 16/2018

[112] Ve věci 7 C 16/2018 (pojištění podnikatelských rizik) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 8. 11. 2021 do 4. 1. 2022. Ve vymezeném období po vrácení věci odvolacím soudem (8. 11. 2021 byl spis předložený soudci) totiž dal pouze pokyn asistentce k přípravě referátu k nařízení jednání, které nařídil dne 4. 1. 2022 na 8. 3. 2022. Kárně obviněný k věci uvedl, že po odečtení dovolené, kterou v období čerpal, zbývá pouze jeden a půl měsíce. Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Období nečinnosti však i bez zohlednění dovolené (k tomu není důvod s ohledem na koncepci dostatečně dlouhých referenčních dob) nepřekračuje dvouměsíční referenční dobu pro věci starší více než dva roky, a proto kárný soud **průtahy neshledal.**

10 věc sp. zn. 7 C 23/2018

[113] Ve věci 7 C 23/2018 (ochrana osobnosti) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost v období od 20. 5. 2021 do 26. 5. 2022 a od 26. 5. 2022 do 8. 9. 2022. Kárně obviněný odročil jednání konané dne 20. 5. 2021 na neurčito, ačkoliv pro to nebyl důvod, neboť strany pouze obecně poučoval, a další jednání nařídil až 4. 1. 2022 na 10. 3. 2022. Toto jednání k žádosti žalovaného dále odročil na 26. 5. 2022, ač měl volné termíny dříve, nejpozději od 31. 3. 2022.

Jednání dne 26. 5. 2022 kárně obviněný opět odročil na 8. 9. 2022, i když měl volné termíny nejpozději od 28. 6. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[114] Z **důkazu Z11** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 8. 10. 2021 a byly v ní tehdy shledány průtahy od 29. 6. 2021 do data prověrky. Již při prověrce 8. 10. 2021 tedy mohlo být kárně navrhovatelce zřejmé, že věc od června 2021 nabírá průtahy. Kárný soud proto s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] ve prospěch kárně obviněného odečetl období do 8. 10. 2021. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[115] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. V případě prvního úseku kárně obviněný zjevně přesáhl referenční dobu od odročení věci na neurčito dne 20. 5. 2021 do nařízení jednání dne 4. 1. 2022. Ze spisu nevyplývá žádná relevantní okolnost či úkon, které by bránily nařízení termínu dalšího jednání v kratší době. Stanovení termínu jednání na březen a jeho následné přeložení na květen z důvodu podložené žádosti žalovaného z 27. 2. 2022 proto také kárný soud přičítá kárně obviněnému k tíži jako průtahy, neboť jednání mohlo být zjevně nařízeno dříve a na dřívější termín (a nemuselo pak být dále překládáno). Pokud jde o druhé vytýkané období, z výpisu z jednacího kalendáře plyne, že ke dni 26. 5. 2022, kdy proběhlo jednání a další bylo odročeno na 8. 9. 2022, měl kárně obviněný volné jednací termíny od konce června až do září 2022. Jednání tedy mohl a s ohledem na to, že věc byla starší než čtyři roky, také měl nařídit na dřívější termín. Skutek je však omezen datem podání návrhu, nadto proběhlé jednání období nečinnosti přerušilo. Kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 9. 10. 2021 do 26. 5. 2022 v celkovém rozsahu 7 a půl měsíce**. Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že první období se částečně kryje s nouzovým stavem vyhlášeným pro epidemii onemocnění covid-19, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, že by tato okolnost měla na nečinnost kárně obviněného vliv.

11 věc sp. zn. 7 C 25/2018

[116] Ve věci 7 C 25/2018 (pojištění vozidla) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 8. 9. 2021, kdy měl přichystaný referát k nařízení jednání, do 30. 11. 2021, kdy jednání nařídil. Soudce k věci uvedl, že období nečinnosti činí pouze dva a půl měsíce.

[117] Z **důkazu AA8** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 18. 11. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[118] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Argumentace kárně obviněného přitom není relevantní, neboť stárí věci k okamžiku začátku období nečinnosti přesahovalo dva roky. To znamená, že referenční doba v tomto případě činí dva měsíce. Nadto kárná navrhovatelka považuje za poslední úkon vypracování referátu asistentkou, což je zjevně ve prospěch kárně obviněného, a kárný soud nepůjde inkvizičně nad rámec návrhu. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 8. 9. 2021 do 30. 11. 2021 v celkovém rozsahu více než dva a půl měsíce**.

12 věc sp. zn. 7 C 75/2018

[119] Ve věci 7 C 75/2018 (ochrana osobnosti) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 4. 5. 2021 do 14. 12. 2021 a od 22. 2. 2022 do 10. 5. 2022. První úsek začal tím, že kárně obviněný odročil dne 4. 5. 2021 jednání na neurčito s tím, že účastníkům stanovil lhůtu 15 dnů k doplnění informací k důkazům. To účastníci obratem učinili, avšak soudce dal pokyn k přípravě referátu k nařízení jednání až 3. 8. 2021. Asistentka připravený referát předložila 19. 8. 2021, nicméně kárně obviněný referát doplnil a jednání nařídil až 14. 12. 2021. V rámci druhého úseku navrhovatelka vytýká soudci, že pro svou indispozici odročil jednání dne 22. 2. 2022 na 10. 5. 2022, ačkoliv měl k dispozici volné termíny nejpozději od 1. 3. 2022. Kárně obviněný k věci poznamenal, že v listopadu a prosinci 2021 byl vyhlášen nouzový stav a že druhý časový úsek od února do května 2022 činí pouze dva a půl měsíce.

[120] Z **důkazu AA5** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 9. 2020, tedy před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Z **důkazu AA11** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 8. 2021, podle nějž se věc jeví jako průtahová od 27. 5. 2021. Již tehdy se kárná navrhovatelka mohla domnívat, že věc od května 2021 nabírá průtahy. Stejně tak z **důkazu Z11** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 8. 10. 2021 a byly v ní tehdy shledány průtahy od 17. 5. 2021, kdy skončila soudcovská lhůta k doplnění tvrzení, k čemuž došlo 10. a 12. 5. 2021, až do 8. 10. 2021. Rovněž při prověrce 8. 10. 2021 tedy mohlo být kárné navrhovatelce zřejmé, že věc od května 2021 nabírá průtahy. Kárný soud proto s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] ve prospěch kárně obviněného odečetl období do 8. 10. 2021. Sice by striktně vzato stačilo odečíst období až od 17. 5. 2021, avšak ponechávat pouze několik dnů v květnu 2021 by postrádalo význam. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[121] Kárný soud uvádí, že návrhové tvrzení odpovídá spisu, pouze k němu doplňuje, že na protokolu z jednání dne 22. 2. 2022, které soudce odročil na 10. 5. 2022 pro svou zdravotní indispozici, je rukou dopsáno „podezření na covid“. K argumentaci kárně obviněného nouzovým stavem kárný soud podotýká, že ten zasáhl pouze konec prvního období nečinnosti. Navíc mu nijak nebránil stanovit termín jednání, ostatně jej také v průběhu nouzového stavu určil. Stejně tak není s ohledem na stáří věci a z toho plynoucí délku referenční doby relevantní, že druhý úsek nečinnosti trval „jen“ dva a půl měsíce. V případě tohoto úseku je však nutné vzít v úvahu, že soudce jednání odročoval 22. 2. 2022 z důvodu podezření na covid. Nedávalo by tedy příliš smysl, pokud by jednání odročil o týden na 1. 3. 2022, jak naznačuje navrhovatelka. Z tvrzení navrhovatelky plyne, že další částečně volný termín měl až 31. 3. 2022, případně 14. 4. 2022, což znamená, že do 10. 5. 2022 neuplynuly od těchto volných termínů ani dva měsíce, a proto kárně obviněný nestanovil další termín jednání za excesivně dlouhou dobu. Na základě uvedeného kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 9. 10. 2021 do 14. 12. 2021 v celkovém rozsahu více než dva měsíce.**

13 věc sp. zn. 7 C 115/2018

[122] Ve věci 7 C 115/2018 (pojištění nemovité věci) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 26. 4. 2022 do podání kárného návrhu (30. 6. 2022). K 26. 4. 2022 měl soudce připravený referát k nařízení jednání, avšak jednání nenařídil a 27. 5. 2022 dal pokyn k rozeslání částečného zpětvzetí žaloby, které žalobce doručil soudu 9. 5. 2022. Následně kárně obviněný 20. 6. 2022 vydal usnesení o částečném zastavení řízení, s nímž spojil lhůtu

třiceti dnů pro jednání účastníků o smírném řešení věci, případně mediaci. Podle navrhovatelky bylo částečné zastavení řízení možné spojit s nařízením jednání, přičemž je dle jejího názoru ze spisu zřejmé, že se možnost smíru nenabízí, takže bylo stanovení lhůty nadbytečné. Kárně obviněný k věci uvedl, že období nečinnosti činí pouhé dva měsíce.

[123] Z **důkazu AA1** plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 7. 1. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu.

[124] Návrhové tvrzení odpovídá spisu, kárný soud však nesouhlasí s tím, že se jedná o průtah. Soudce sice měl připravený referát k nařízení jednání už 26. 4. 2022, avšak dva týdny na to žalobce doručil soudu částečné zpětvzetí žaloby, na které musel kárně obviněný reagovat. Zabývat se účelností dalších úkonů je tudíž zbytečné, jelikož zpětvzetí spolu s reakcí soudce přetrvává období nečinnosti, jež pak nedosahuje délky referenční doby. Kárný soud tudíž konstatuje, že v této věci **průtahy neshledal**.

14 věc sp. zn. 7 C 143/2018

[125] Ve věci 7 C 143/2018 (o ochranu osobnosti) navrhovatelka kárně obviněnému původně vytýkala nečinnost od 24. 6. 2021 do 29. 11. 2021 a od 22. 3. 2022 do 7. 6. 2022, v rozsahu období od 7. 6. 2022 do 13. 9. 2022 pak ze svého návrhu (v reakci na vyjádření kárně obviněného, viz níže) ustoupila (viz bod [24]). První období začalo tím, že soudce jednání dne 24. 6. 2021 odročil na neurčito a stranám stanovil třicetidenní lhůtu k doplnění tvrzení. Jednání nařídil až 29. 11. 2021 na 20. 1. 2022. Druhé vytýkané období má opět původ v odročení jednání. Kárně obviněný odročil jednání dne 22. 3. 2022 na 7. 6. 2022, ačkoliv měl volné termíny nejpozději od 14. 4. 2022.

[126] Kárně obviněný namítl, že v rámci období od června do listopadu 2021 navrhovatelka nezohlednila, že poskytl stranám dne 24. 6. 2021 třicetidenní lhůtu k doplnění, v níž proběhlo 7. 7. 2021 nahlížení do spisu a žalovaný dne 22. 7. 2021 doručil vyjádření k duplice s obsáhlými přílohami. Na to navrhovatelka reagovala tím, že to nic nemění na skutkovém zjištění v kárném návrhu a že ani obsáhlé přílohy k duplice žalobce, kterou předložil před jednáním dne 24. 6. 2021, soudci nebránily v tom, aby jednání odročil na konkrétní termín. K období od března do června 2022 kárně obviněný dále namítl, že po odečtení tří týdnů od 22. 3. 2022 do 14. 4. 2022, v nichž byla jednací síň obsazena, zbývá nečinnost v délce měsíc a tři čtvrtě.

[127] Z **důkazů EE a FF** plyne, že věc byla předmětem prověrky dne 11. 6. 2021, tedy před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[128] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Kárně obviněný sice poukazuje na to, že ve lhůtě třiceti dnů, kterou na jednání dne 24. 6. 2021 stanovil stranám k doplnění jejich tvrzení, proběhlo nahlížení do spisu a následně bylo doručeno vyjádření žalovaného s přílohami, nicméně to nic nemění na tom, že spis zůstal bez relevantního úkonu (nařízení jednání) od 24. 7. 2021 (po uplynutí třicetidenní lhůty) až do 29. 11. 2021. S ohledem na to, že stáří věci přesahuje dva roky, měl kárně obviněný postupovat rychleji. Kárný soud souhlasí s navrhovatelkou, že za daných okolností soudce neměl jednání odročit

na neurčito, nýbrž měl stanovit konkrétní termín jednání, popř. měl jednání nařídít dříve. Lhůtu k doplnění účastníků sám stanovil a dal jim ke zvážení též navrzení výslechu konkrétního svědka. Těžko tak mohlo být překvapivé, že k doplnění tvrzení skutečně došlo. Argumentace kárně obviněného k prvnímu období tak není důvodná. Jeho námitka k druhému období od 22. 3. do 7. 6. 2022 však již důvodná je. Z tvrzení navrhovatelky totiž plyne, že jednání mohl nařídít nejdříve na 14. 4. 2022, takže mu případnou nečinnost lze přičítat až od tohoto data. To ale znamená, že mezi datem, na které jednání mohl nařídít, a datem, na které jednání nařídil, zbývá pouze měsíc a tři čtvrtě, což nelze považovat za excesivní. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 24. 7. 2021 do 29. 11. 2021 v celkovém rozsahu více než čtyři měsíce**. Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že toto období se na konci částečně kryje s nouzovým stavem vyhlášeným pro epidemii onemocnění covid-19, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, že by tato okolnost měla na nečinnost kárně obviněného vliv.

15 věc sp. zn. 7 C 170/2018

[129] Ve věci 7 C 170/2018 (havarijní pojištění) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 10. 9. 2021, kdy měl k dispozici připravený referát k nařízení jednání, do 29. 11. 2021, kdy do referátu doplnil datum a jednání nařídil. Kárně obviněný namítl, že nečinnost činí pouze dva a půl měsíce.

[130] Z **důkazů AA7, AA8 a AA9** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 11. 2020, 18. 11. 2020 a 4. 12. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[131] Kárný soud uvádí, že návrhové tvrzení odpovídá spisu a obrana soudce není důvodná. K začátku období nečinnosti totiž stáří věci přesahovalo dva roky, takže referenční doba činí dva měsíce a kárně obviněný ji zjevně překročil. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 10. 9. 2021 do 29. 11. 2021 v celkovém rozsahu více než dva a půl měsíce**. Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že toto období se na konci částečně kryje s nouzovým stavem vyhlášeným pro epidemii onemocnění covid-19, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, že by tato okolnost měla na nečinnost kárně obviněného vliv.

16 věc sp. zn. 7 C 171/2018

[132] Ve věci 7 C 171/2018 (havarijní pojištění) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 28. 2. 2022, kdy nařídil jednání, do data 2. 6. 2022, na které jednání stanovil. Podle navrhovatelky totiž mohl jednání nařídít na dřívější termín, a to nejpozději od 31. 3. 2022. Kárně obviněný k věci uvedl, že po odečtení přibližně měsíce, kdy byla jednací síň obsazena, zbývají z období pouze dva měsíce.

[133] Návrhové tvrzení odpovídá spisu, avšak kárný soud nesouhlasí s tím, že ve vytýkaném období soudce zatížil řízení průtahy. Jak totiž uvedla sama navrhovatelka, kárně obviněný mohl jednání nařídít od 31. 3. 2022. K tomu je však zapotřebí doplnit, že dle výpisu z jednacího kalendáře obsaženého v kárném návrhu měl v daný den už alespoň jedno jednání nařízeno, takže další celý volný jednací den byl až 14. 4. 2022. Mezi termíny, na které mohl nejdříve nařídít jednání, a termínem 2. 6. 2022, na který jednání nařídil, jsou tedy nejvýše

dva měsíce a několik dnů, což je sice hraniční, ale nikoli excesivní, aby kárný soud konstatoval bez pochybností průtahy. Kárný soud proto v této věci **průtahy neshledal**.

17 věc sp. zn. 11 C 311/2015

[134] Ve věci 11 C 311/2015 (vypořádání podílového spoluvlastnictví) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 22. 2. 2022 do 18. 5. 2022, kdy spis předal asistentce k ustanovení znalce. Kárně obviněný k věci uvedl, že nečinnost trvala necelé tři měsíce a že navrhovatelka nevzala v úvahu, že v mezidobí byl spis na nahlížení, pak byla doručena replika žalobce, následně byl spis dvakrát předkládán navrhovatelce a soudce ještě ověřoval, zda strany složily zálohu na znalecký posudek. Na to navrhovatelka reagovala, že nahlížení a předkládání spisu je nesporné. Soudce měl nicméně spis opakovaně u sebe a neučinil referát k předložení spisu asistentce za účelem ustanovení znalce. Právě v tom spočívá tvrzený průtah. Navíc jde o starší věc, v níž měl kárně obviněný činit úkony přednostně.

[135] Z **důkazu Z10** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 9. 7. 2021, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Totéž plyne z **důkazů EE a FF**. Z **důkazu Z11** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 8. 10. 2021 a byly v ní tehdy shledány průtahy od 10. 3. 2021 do 2. 7. 2021, i v tomto případě tedy před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu.

[136] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení vyžaduje i s ohledem na argumentaci soudce doplnění. Zaprvé není zřejmé, z čeho navrhovatelka dovodila počátek období nečinnosti. Ke dni 22. 2. 2022 není ve spisu datován žádný úkon a datum neodpovídá ani uplynutí lhůty stanovené stranám ke složení zálohy za znalecký posudek (dle usnesení z 5. 1. 2022 uplynula 6. 2. 2022). Kárný soud je však vázán návrhem, a proto posuzoval pouze to, zda byl soudce nečinný v období vymezeném navrhovatelkou a zda lze jeho nečinnost hodnotit jako průtahy. Jak poznamenal i kárně obviněný, dne 10. 3. 2022 soudce reagoval na žádost o nahlížení na den 14. 3. 2022, spis byl tedy čtyři dny mimo jeho dispozici. Následně dorazila 17. 3. 2022 replika žalobce a 20. 3. 2022 jeho další stanovisko, s nimiž bylo potřeba se vypořádat. Dne 30. 3. 2022 kárně obviněný referoval předložení spisu předsedkyni, přičemž mu byl vrácen 4. 4. 2022, takže spis byl opět minimálně čtyři dny mimo jeho dispozici. Spis předsedkyni předkládal opět 12. 5. 2022, ovšem s tím, že do referátu připojil pokyn, aby byl následně předložen asistentce za účelem ustanovení znalce. Dne 17. 5. 2022 pak soudce ověřoval, že zálohu za znalecký posudek složil pouze žalobce, a 18. 5. 2022 už následují úkony asistentky. Z uvedených pohybů ve spisu plyne, že i v tomto případě byl spis u navrhovatelky alespoň čtyři dny.

[137] Referenční doba v tomto případě však činí jeden měsíc, neboť věc byla k počátku vytýkané nečinnosti starší než dva roky a ustanovení znalce je dle judikatury kárného soudu úkonem jednoduchým (viz např. hodnocení kárného soudu u věci č. 42 v rozhodnutí *Maxa III* nebo u věci č. 14 v rozhodnutí *Jaroš*). Pokud tedy kárný soud posune konec období na 18. 5. 2022, kdy je datováno usnesení o ustanovení znalce, a odečte dvanáct dnů, v nichž byl spis mimo dispozici kárně obviněného, stále platí, že nečinnost kárně obviněného překročila referenční dobu; nahlížení do spisu účastníky, přeposílání drobných replik a referování předložení spisu navrhovatelce nejsou úkony, které by samy o sobě směřovaly k vyřízení

věci a přerušovaly vytýkané období nečinnosti. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 22. 2. 2022 do 18. 5. 2022 v celkovém rozsahu více než dva a půl měsíce.**

18 věc sp. zn. 22 C 6/2008

[138] Ve věci 22 C 6/2008 (o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 1. 2. 2022, kdy měl k dispozici připravený referát k nařízení jednání, do 15. 3. 2022, kdy referát doplnil a jednání nařídil. Soudce k věci uvedl, že nečinnost činí v souhrnu pouze jeden a půl měsíce. Kárný soud konstatuje, že v této věci **průtahy neshledal**, neboť nečinnost soudce nepřesáhla referenční dobu, která v případě věci starší více než dva roky činí dva měsíce.

19 věc sp. zn. 26 C 210/2015

[139] Ve věci 26 C 210/2015 (o vrácení půjčky) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 6. 10. 2021, kdy měl připravený referát k nařízení jednání, do 14. 12. 2021, kdy referát doplnil a jednání nařídil na 24. 2. 2022. Dodala, že z rozhodnutí *Valebrach II* plyne, že kárně obviněný se v této věci průtahů dopustil již v období od 19. 8. 2017 do 26. 6. 2018 (tam věc č. 37). Soudce uvedl, že období nečinnosti trvá pouze dva měsíce.

[140] Z **důkazu Z10** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 9. 7. 2021, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Totéž plyne z **důkazů EE a FF**. Z **důkazu Z11** plyne, že věc byla obsahem zprávy o prověrce z 8. 10. 2021 a byly v ní tehdy shledány průtahy od 3. 5. 2021 do 29. 7. 2021, i v tomto případě tedy před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu.

[141] Návrhové tvrzení odpovídá spisu, ve vymezeném období není ze spisu patrná žádná aktivita. Obecná referenční doba u takto staré věci činí dva měsíce, nadto byl soudce za průtahy v této věci již kárně postižen, úkony v ní proto měl činit s nejvyšší prioritou. Jelikož nečinnost soudce referenční dobu zjevně překročila, konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 6. 10. 2021 do 14. 12. 2021 v celkovém rozsahu více než dva měsíce**. Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že v daném období byl v souvislosti s epidemií onemocnění covid-19 vyhlášen též nouzový stav od 26. 11. 2021 do 25. 12. 2021. Nijak ho však při vymezení průtahů nezohlednil, jelikož v této věci do postupu kárně obviněného nijak nezasáhl. Spis mu byl předložen více než měsíc před nouzovým stavem a jednání bylo nařízeno v průběhu nouzového stavu na termín vzdálený přes dva měsíce.

20 věc sp. zn. 31 C 235/2013

[142] Ve věci 31 C 235/2013 (určení vlastnického práva k nemovité věci) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 14. 9. 2021 do 8. 9. 2022. Dne 14. 9. 2021 měl soudce připravený referát k nařízení jednání, avšak nařídil je až 27. 5. 2022 na 8. 9. 2022. Od 14. 9. 2021 byl dle navrhovatelky spis zcela bez úkonu až do 16. 12. 2021, kdy kárně obviněný pouze rozesílal podání. Navrhovatelka podotkla, že se jedná o věc starou, kterou měl soudce vyřizovat přednostně, přičemž se v ní dle rozhodnutí *Valebrach II* dopustil průtahů už v období od 21. 7. 2016 do 30. 4. 2018 (tam věc č. 3).

[143] Kárně obviněný uvedl, že navrhovatelka nevzala v úvahu, že už 14. 12. 2021 referoval, že nebyly splněny podmínky pro nařízení jednání, a nechal zaslat přípis zástupci žalobce. Žalobce následně dne 10. 1. 2022 zaslal soudu vyjádření spolu s nálezem Ústavního soudu a dalšími podklady. Toto vyjádření kárně obviněný referoval dne 19. 1. 2022 k rozeslání žalovaným, následně bylo doplňováno. Dne 28. 3. 2022 soudce dal pokyn k přípravě referátu k nařízení jednání, jež pak 27. 5. 2022 nařídil na 8. 9. 2022. Navrhovatelka na tuto obranu reagovala tak, že žalovanému období předcházela klid řízení a zamítnutí návrhu na další přerušení řízení. Ze spisu je zároveň zřejmé, že na prvním jednání soudce neprovedl všechny důkazy, takže řízení dosud nekonceptoval. Dne 14. 12. 2021 dal pokyn k tomu, aby se zástupce žalobce vyjádřil k podání prvního žalovaného, které mu bylo doručeno již 8. 9. 2021, a to do jednoho měsíce. Následně navrhovatelka rekapitulovala, co uvedl už kárně obviněný, a dodala, že úkony nesměřovaly koncentrovaně k rozhodnutí věci. Pokud soudce potřeboval vyjádření žalobce a protistrany, měl je požadovat v okamžiku, kdy žalobci doručoval, nebo společně s nařízeným jednáním. V případě období od 27. 5. 2022 navrhovatelka podotkla, že staré věci je potřeba nařizovat v co možná nejbližším termínu.

[144] Z **důkazu AA3** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 3. 2. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu. Věc s namítanými průtahy prochází i prověrkou ze 6. 1. 2022 (**důkaz Z12**), ta však již spadá do období šesti měsíců před podáním kárného návrhu, která tak byla zachována.

[145] Kárný soud uvádí, že návrhové tvrzení s doplněním ze strany kárně obviněného odpovídá spisu. Doplňuje však, že nálezy Ústavního soudu, který žalobce spolu s původní ústavní stížností a dalšími podáními připojil ke svému vyjádření z 10. 1. 2022, byl ze dne 30. 11. 2021. Nález obsahoval zásadní východiska týkající se i tohoto případu žalobce, takže nelze tvrdit, že snaha zjistit názor žalovaných ještě před jednáním nebyla účelná. Kárně obviněný věc spolu s rozesláním podání žalobce též lhůtoval na 20. 2. 2022. Jednání pak nařídil dne 27. 5. 2022. Z výpisu z jeho jednacího kalendáře přitom plyne, že k danému datu měl již zaplněný celý červen a v červenci mu zbývaly pouze dva volné dny. Vzhledem k těmto okolnostem a obsáhlosti spisu nelze hodnotit nařízení jednání na začátek září jako excesivní. Mezi druhou polovinou července, na kterou mohl jednání nařídít, a začátkem září totiž neuplynuly ani dva měsíce; předmět tohoto kárného řízení je navíc omezen datem podání návrhu. Kárně obviněný zároveň nebyl zcela nečinný ani v době před nařízením jednání. Dva měsíce po vymezení počátku období, tj. 14. 12. 2021, žádal o vyjádření žalobce, který reagoval zasláním aktuálního rozhodnutí Ústavního soudu, s nímž bylo zapotřebí se ve věci vypořádat. Průtahy kárný soud shledává pouze v období od 20. 2. 2022, kdy se spis vrátil ze lhůty po zaslání vyjádření žalobce žalovaným, do 27. 5. 2022, kdy kárně obviněný nařídil jednání. Soudce totiž mohl jednání nařídít hned, jakmile mu spis byl předložen. Období zároveň přesahuje referenční dobu, která v daném případě činí dva měsíce, nadto jde o věc velmi starou, v níž byl kárně obviněný za průtahy v řízení již kárně postižen. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 20. 2. 2022 do 27. 5. 2022 v celkovém rozsahu více než tři měsíce.**

21 věc sp. zn. 7 C 34/2019

[146] Ve věci 7 C 34/2019 (pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 14. 10. 2021 do 14. 1. 2022 a od 31. 5. 2022 do 8.

9. 2022. Od počátečního data prvního úseku u sebe měl kárně obviněný spis s připraveným referátem, avšak jednání nařídil až 14. 1. 2022 na 22. 3. 2022. V případě druhého odročil jednání dne 31. 5. 2022 na 8. 9. 2022, ač měl k dispozici volné termíny nejpozději od 30. 6. 2022. Kárně obviněný k věci uvedl, že pokud se od prvního období odečte dovolená, zůstane pouze dva a půl měsíce, jinak má období na den přesně tři měsíce.

[147] Z **důkazu AA2** plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 7. 1. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu.

[148] Kárný soud ověřil, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Argumentace soudce k prvnímu období není relevantní. Jak již kárný soud uvedl výše (viz bod [73]), stanovení referenčních dob v řádu měsíců znamená, že při zjišťování průtahů není zapotřebí zvlášť zohledňovat čerpání dovolené. Věc k začátku období nečinnosti navíc byla starší než dva roky, takže referenční doba činí dva měsíce. Nadto kárná navrhovatelka považuje za poslední úkon (a počátek průtahů) vypracování referátu asistentkou, což je zjevně ve prospěch kárně obviněného, a kárný soud nepůjde inkvizičně nad rámec návrhu. V případě druhého časového úseku situace už tak jednoznačná není. Navrhovatelka uvádí, že kárně obviněný mohl jednání dne 31. 5. 2022 odročit už na 30. 6. 2022. Z výpisu z jeho jednacího kalendáře přitom plyne, že až do 26. 7. 2022 měl termíny obsazené vždy alespoň jedním jednáním (do 21. 6. 2022 měl termíny obsazené plně). Nadto, i kdyby soudce mohl jednání odročit už na 30. 6. 2022, přesahuje doba mezi tímto termínem a 8. 9. 2022 dva měsíce pouze minimálně, což nelze považovat za excesivní. Předmět tohoto řízení je navíc omezen datem podání návrhu. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 14. 10. 2021 do 14. 1. 2022 v celkovém rozsahu tři měsíce**. Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že v daném období byl v souvislosti s pandemií vyhlášen též nouzový stav od 26. 11. 2021 do 25. 12. 2021. Nijak ho však při vymezení průtahů nezohlednil, jelikož v této věci do postupu kárně obviněného nijak nezasáhl. Spis mu byl předložen více než měsíc před nouzovým stavem a jednání bylo nařízeno několik týdnů po něm na termín vzdálený přes dva měsíce.

22 věc sp. zn. 7 C 47/2019

[149] Ve věci 7 C 47/2019 (pojištění odpovědnosti za škodu) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 9. 10. 2019 do 11. 9. 2020 a od 10. 2. 2021 do 31. 3. 2022. V rámci prvního období soudce nedůvodně otálel s nařízením jednání. Věc měl k jednání připravenou už od 9. 10. 2019, avšak jednání nařídil až 11. 9. 2020. V mezidobí (i dříve) se kárně obviněný neúčelně a neúspěšně snažil o smírné řešení, činil ve spisu nepodstatné referáty a zakládal odkazy na opatření ministerstva spravedlnosti o covidu-19. Druhé období začíná zrušením jednání 10. 2. 2021 ze zdravotních důvodů. Kárně obviněný však hned nestanovil další termín, ale jednání nařídil až 29. 6. 2021 na 7. 9. 2021. I toto jednání však soudce pro kolizi zrušil, aniž by určil konkrétní termín. Další jednání kárně obviněný nařídil 13. 12. 2021 na 3. 2. 2022, nicméně i toto bylo ze zdravotních důvodů zrušeno, nikoliv odročeno. Jednání pak soudce nařídil 31. 3. 2022 na 7. 6. 2022. Dne 7. 6. 2022, více jak tři roky po nápadu věci, se tak ve věci fakticky konalo první jednání (přednes žaloby, vyjádření, dokazování). I toto jednání soudce odročil na neurčito a dal stranám neurčitě možnost doplnit skutková tvrzení a návrhy na dokazování.

[150] Kárně obviněný k věci uvedl, že od prvního období je potřebné odečíst trvání nouzových stavů v celkové délce 127 dnů. Dále podle jeho názoru navrhovatelka nevzala v úvahu, že na žádost žalobce z 8. 10. 2019 byla prodloužena lhůta k reakci na výzvu soudu, spis byl na lhůtě do 20. 10. 2019, reakce však byla připojena až na pokyn soudce z 29. 1. 2020. Jednání od 10. 2. 2021 pak byla rušena na žádosti účastníků či právního zástupce, doručené soudu vesměs jeden den před termínem nařízeného jednání. Navrhovatelka na uvedené reagovala tak, že kárně obviněný sice referoval spis na lhůtu do 20. 10. 2019, avšak referátu neodpovídá zaznamenaný pohyb spisu v ISAS, dle něhož byl spis od 9. 10. 2019 do 30. 1. 2020 u soudce. Navíc již úkony předcházející vymezenému období byly nekoncentrované a soudce dal stranám více než dostatečný prostor pro mimosoudní jednání. Žalobce doplnění vyjádření navíc doručil hned 15. 10. 2020. Soudce přesto nařídil jednání až téměř rok poté, přičemž v mezidobí neučinil žádný úkon směřující k rozhodnutí o věci.

[151] Z důkazu AA5 plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 9. 2020, podle nějž se věc jeví jako průtahová od 25. 5. 2020. Již tehdy se kárná navrhovatelka mohla domnívat, že věc od května 2020 nabírá průtahy. Kárný soud proto s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] ve prospěch kárně obviněného odečetl první období do 11. 9. 2020.

[152] Jinak návrhové tvrzení odpovídá spisu. K odečtení doby trvání druhého nouzového stavu kárný soud neshledal důvod, neboť ze spisu je zřejmé, že kárně obviněný sám v jeho průběhu ve věci postupoval, takže pro něj nouzový stav v tomto případě nepředstavoval překážku. Konal totiž dne 10. 12. 2020 jednání, které téhož dne odročil na 11. 2. 2021. Obojí tedy provedl nebo plánoval v rámci trvání nouzového stavu. Druhý nouzový stav se tak v době od 10. 2. 2021 do 11. 4. 2021 sice kryje i s druhým obdobím nečinnosti, ale ze spisu nijak nevyplývá, že by kárně obviněnému jakkoliv bránil v činnosti potřebných úkonů.

[153] Druhý vytýkaný úsek od 10. 2. 2021 je však nutné rozčlenit na dílčí části, neboť soudce jednání rušil vždy na základě doložené omluvy/žádosti. V prvním případě měl k dispozici potvrzení o pracovní neschopnosti, ve druhém informaci o nařízeném veřejném zasedání, na němž právní zástupce jednoho z účastníků vystupoval jako obhájce, a ve třetím opět potvrzení o pracovní neschopnosti – právní zástupce byl v karanténě. Překládání (rušení) jednání tak nebylo bezdůvodné. I tak je však potřeba zhodnotit, zda kárně obviněný stanovoval nové termíny v přiměřených dobách. Tak tomu však bylo pouze v posledním případě (tj. v případě zrušení jednání dne 3. 2. 2022), kdy další jednání nařídil ještě v referenční době dvou měsíců – ke zrušení jednání měla věc už více než dva roky. V případě prvního a druhého zrušení kárně obviněný nový termín jednání stanovil vždy až po uplynutí referenční doby (v okamžiku prvního zrušení jednání 10. 2. 2021 věc ještě nebyla starší než dva roky, takže referenční doba činila čtyři měsíce, druhé už následovalo s více než dvouletým odstupem od napadení věci, takže jednání bylo nutné nařídít do dvou měsíců). V případě prvního zrušení jednání (nařízeného na 11. 2. 2021) asistentka soudci připravila referát dne 5. 3. 2021, avšak on jej vyplnil až 29. 6. 2021. V případě druhého zrušení jednání (nařízeného na 7. 9. 2021), pak kárně obviněný obdržel dne 2. 9. 2021 omluvu a žádost o odročení od právního zástupce žalobce s tím, že v termínu jednání obhájce na veřejném zasedání o odvolání v trestní věci a nepodařilo se mu zajistit substituci. K této omluvě soudce jednání dne 2. 9. 2021 zrušil, avšak další nařídil až 13. 12. 2021. Období od 10. 2. 2021 do 29. 6. 2021 a od 7. 9. 2021 do 13. 12. 2021 tak lze označit za průtahy.

[154] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 10. 2. 2021 do 29. 6. 2021 a od 7. 9. 2021 do 13. 12. 2021 v celkovém rozsahu téměř 8 měsíců.**

23 věc sp. zn. 7 C 53/2019

[155] Ve věci 7 C 53/2019 (pojištění odpovědnosti za převzaté věci) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 21. 10. 2021 do 15. 12. 2021 a od 21. 3. 2022 do 27. 5. 2022. V rámci prvního období soudce předložil spis odvolacímu soudu až 15. 12. 2021, ačkoliv měl předkládací zprávu připravenou již 21. 10. 2021. Od 21. 3. 2022 pak kárně obviněný otálel s nařízením jednání po vrácení věci odvolacím soudem. Byť měl připravený referát, nařídil jednání až 27. 5. 2022. Kárně obviněný k věci uvedl, že první období trvalo necelé dva měsíce a druhé pouhé dva měsíce.

[156] Z **důkazu AA1** plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 7. 1. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu.

[157] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Věc byla již na počátku prvního období nečinnosti starší více než dva roky, takže obecná referenční doba činí dva měsíce a zkrácená měsíc. Předložení věci odvolacímu soudu je přitom právě oním jednoduchým administrativním úkonem, pro který se uplatní doba zkrácená (obdobně viz posouzení věci č. 1 v rozhodnutí *Maxa III*). Kárně obviněný tuto dobu překročil, neboť samotné předložení spisu mu trvalo téměř dva měsíce (žalovaná doručila vyjádření k odvolání dne 19. 10. 2021, ve spisu je založená předkládací zpráva formálně datovaná dne 20. 10. 2021, avšak věc byla odvolacímu soudu předložena až 16. 12. 2021). Referenční dobu (tentokrát dvouměsíční) kárně obviněný překročil rovněž ve druhém případě, v němž nedůvodně odkládal nařízení jednání. Odvolací soud totiž spis spolu s částečně zrušujícím rozsudkem vrátil 8. 3. 2022, nicméně kárně obviněný jednání nařídil až 27. 5. 2022. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 21. 10. 2021 do 15. 12. 2021 a od 21. 3. 2022 do 27. 5. 2022 v celkovém rozsahu čtyři měsíce.** Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že první období se na konci částečně kryje s nouzovým stavem vyhlášeným pro epidemii onemocnění covid-19, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, že by tato okolnost měla vliv na nečinnost kárně obviněného, resp. na možnost učinit jednoduchý administrativní úkon v podobě předložení spisu odvolacímu soudu.

24 věc sp. zn. 7 C 80/2019

[158] Ve věci 7 C 80/2019 (bolestné) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 26. 6. 2019 do 28. 6. 2021 a od 7. 9. 2021 do 18. 2. 2022. V rámci prvního období měl kárně obviněný spis už 26. 6. 2019 připravený k nařízení jednání, avšak jednání nařídil až 12. 8. 2020 na 20. 10. 2020. V mezidobí přitom ve spisu není patrný žádný relevantní úkon směřující ke skončení věci, kárně obviněný pouze 26. 11. 2019 předložil spis k nahlížení a zakládal odkazy na doporučení ministryně spravedlnosti ohledně epidemie onemocnění covid-19. Nařízení jednání přitom urgoval i zástupce žalobce. Jednání nařízené na 20. 10. 2020 nakonec muselo být zrušeno z důvodu karantény soudce, který následně nový termín nařídil až 28. 6. 2021 na 7. 9. 2021. Do nařízení jednání pouze 22. 2. 2021 usnesením rozhodl o připuštění změny žaloby. Podle navrhovatelky mohl už toto rozhodnutí spojit s nařízením jednání, neboť proti němu není přípustné odvolání a pouze se doručuje. Ve druhém období pak kárně

obviněný odročil jednání dne 7. 9. 2021 na neurčito, aniž k tomu měl vážný důvod. Jednání nařídil až 18. 2. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[159] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu, avšak období nečinnosti hodnotí oproti návrhovateli odlišně. Jak kárný soud poznamenal již výše, trvání prvního nouzového stavu je zapotřebí odečíst a nečinnost kárně obviněnému nepřičítat k tíži. Období nečinnosti dále přerušil i sám soudce tím, že 12. 8. 2020 nařídil jednání, což je úkon směřující ke skončení věci. Problém opět nastává až se zrušením jednání bez náhrady dne 20. 10. 2020, jelikož další jednání kárně obviněný nařídil až 28. 6. 2021. I po zohlednění těchto okolností však došlo k překročení referenční doby čtyř měsíců. Z celkového pohledu proto není nutné řešit, z jakého důvodu bylo jednání dne 20. 10. 2020 zrušeno. Kárný soud však ve prospěch kárně obviněného odečetl dny od 20. 10. 2020 do 23. 10. 2020, kdy byl dle absenční karty indisponován (**důkaz N**). Bez významu je, že kárně obviněný vydal dne 22. 2. 2021 usnesení o připuštění změny žaloby, neboť návrh na změnu žaloby byl doručen již 30. 8. 2019, takže o něm rozhodoval se značným zpožděním. Kárný soud zároveň nevidí důvod, aby ve prospěch kárně obviněného zohlednil druhý nouzový stav, neboť termín jednání mohl určit alespoň na delší dobu dopředu či dát spis s příslušnou poznámkou na lhůtu, jako to činil v průběhu prvního nouzového stavu. Nic z toho však neudělal a jednání nařídil až více než dva měsíce po skončení nouzového stavu. Žádné okolnosti, z nichž by bylo patrné, že druhý nouzový stav kárně obviněnému jakkoliv bránil v postupu ve věci, ze spisu nevyplývají. K začátku druhého období již stáří věci přesáhlo dva roky, takže byla obecná referenční doba jen dvouměsíční a soudce ji výrazně překročil, neboť jednání dne 7. 9. 2021 odročil na neurčito (s poskytnutím třicetidenní lhůty k vyjádření) a další nařídil až 18. 2. 2022. Případná vyjádření stran v mezidobí či překryv s nouzovým stavem mu ve stanovení termínu jednání na začátek roku 2022 nijak nebránily. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 26. 6. 2019 do 11. 3. 2020, od 18. 5. 2020 do 12. 8. 2020, od 24. 10. 2020 do 28. 6. 2021 a od 7. 10. 2021 do 18. 2. 2022 v celkovém rozsahu téměř 24 měsíců.**

25 věc sp. zn. 7 C 86/2019

[160] Ve věci 7 C 86/2019 (o zaplacení lešenářských služeb) návrhovatka vytýká soudci nečinnost od 16. 8. 2019 do 6. 2. 2020, od 27. 4. 2020 do 12. 8. 2020, od 16. 10. 2020 do 29. 4. 2021 a od 22. 6. 2021 do 26. 1. 2022. První období ohraničila návrhovatka daty, kdy byl kárně obviněnému předložený připravený referát k nařízení jednání a kdy dal následný pokyn k vydání usnesení s výzvou k odstranění vad. Druhý úsek začíná okamžikem, kdy měl soudce k dispozici připravený referát k nařízení jednání, a končí jeho nařízením. Třetí období dle návrhovatky začalo zrušením nařízeného jednání z důvodu karantény soudce. Kárně obviněný byl následně nečinný a jednání nařídil až 29. 4. 2021 na 22. 6. 2021. Počátek posledního období odvodila návrhovatka od odročení jednání dne 22. 6. 2021 na neurčito. K takovému postupu nebyl podle návrhovatky důvod, neboť soudce pouze žádal doplnění tvrzení ve lhůtě třiceti dnů, což strany učinily. Následně vyžádal v září 2021 projektovou dokumentaci. Podle návrhovatky byl postup soudce nekoncentrovaný, úkony mohly být spojeny s nařízením jednání či učiněny v mezidobí do odročeného jednání. Dne 26. 1. 2022 pak kárně obviněný nařídil jednání na 5. 4. 2022. Soudce se k věci nevyjádřil.

[161] Návrhové tvrzení se v zásadě nerozchází s obsahem spisu, avšak jsou potřebná upřesnění a doplnění. Pokud kárná návrhovatka považuje (ve prospěch kárně obviněného)

pokyn asistentce za úkon směřující k vyřízení věci (a přerušující období průtahů), pak první období nečinnosti ukončil kárně obviněný 5. 2. 2020, kdy dal asistentce pokyn k přípravě usnesení k odstranění vad; zkrácená dvouměsíční referenční doba k provedení jednoduchého procesního úkonu u věci mladší dvou let však byla zjevně překročena.

[162] Z **důkazu AA1 a AA3** však plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 7. 1. 2020, resp. 3. 2. 2020 s tím, že se jeví od 16. 8. 2019 jako průtahová. Již tehdy se kárná navrhovatelka mohla domnívat, že věc od srpna 2019 nabírá průtahy. Kárný soud proto s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] ve prospěch kárně obviněného odečetl období od 16. 8. 2019 do 5. 2. 2020. Sice by striktně vzato bylo nutné odečíst pouze období do 3. 2. 2020, avšak s ohledem na to, že by zbylo pouze několik dnů února 2020 by takový postup postrádal význam. Kárně obviněný navíc nečinnost ukončil již 5. 2. 2020, a nikoliv 6. 2., jak tvrdí navrhovatelka (viz výše).

[163] V rámci druhého úseku je nutné upřesnit, že dne 27. 4. 2020, od kterého navrhovatelka odvíjí průtahy, referovala asistentka předložení spisu soudci k nařízení jednání (bylo to ještě v období prvního nouzového stavu, avšak zjevně bez vlivu na postup v této věci), soudce ji následně 24. 6. 2020 žádal o přípravu referátu k nařízení jednání, které pak nařídil až 12. 8. 2020 na 27. 10. 2020. Nešlo však ještě o věc starší dvou let, kárný soud tedy zohledňuje standardní čtyřměsíční referenční dobu, která začala plynout sice ještě před referátem asistentky, konkrétně 22. 4. 2020, kdy žalobce doplnil a upřesnil žalobu, avšak ani tak daná referenční doba nebyla překročena. K třetímu období ze spisu sice plyne, že jednání nařízené na 27. 10. 2020 bylo dne 26. 10. 2020 zrušeno z důvodu karantény soudce, avšak z jeho absenční karty plyne, že od 26. 10. 2020 nebyl ani v pracovní neschopnosti, ani nečerpal jiný druh volna (**důkaz N**), kárný soud proto od navazujícího období nic neodečítal. Stejně tak kárný soud nijak nezohlednil trvání druhého nouzového stavu od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021. Kárně obviněný byl totiž v daném období kromě zrušení jednání a pokynu asistentce ze 17. 12. 2020, aby mu připravila referát k nařízení jednání, zcela nečinný a nijak nezduvodnil, proč v daném období nemohl v referenční době čtyř měsíců od zrušení jednání nařídit jednání nové, byť na pozdější termín.

[164] V popisu posledního vytýkaného úseku ze strany navrhovatelky chybí, že po odročení a doručení doplnění účastníků referovala asistentka 18. 8. 2021 předložení spisu soudci, aby posoudil, zda vypracovat znalecký posudek dle návrhu žalobce. Kárně obviněný reagoval 17. 9. 2021, že je nejprve potřeba vyžádat projektovou dokumentaci, k čemuž bylo vydáno usnesení ze dne 22. 9. 2021 se lhůtou dvacet dnů. Dokumentace byla předložena dne 11. 10. 2021 a hned 12. 10. 2021 předložila asistentka spis soudci s referátem k nařízení jednání. Jednání pak kárně obviněný nařídil skutečně až 26. 1. 2022. Uvedené úkony se sice zdánlivě jeví tak, že byly účelné a směřovaly ke skončení věci, avšak potřebné podklady mohl kárně obviněný vyžádat již dříve či jejich vyžádání spojit s dalším úkonem (nařízením jednání) a věc dále neprotahovat (nadto interní komunikace s asistentkou o dalším postupu, byť zachycená ve spisu, není žádným procesním úkonem, natož takovým, který by byl způsobilý přerušit nečinnost). Takový postup měl kárně obviněný zvolit tím spíše, že věc již byla starší než dva roky, takže referenční doba, která běžela od uplynutí 30 dnů na vyjádření od odročení jednání dne 22. 6. 2021, činila pouze dva měsíce.

[165] Kárný soud tedy konstatuje **průtahy v řízení od 26. 10. 2020 do 29. 4. 2021 a od 22. 7. 2021 do 26. 1. 2022 v celkovém rozsahu více než 12 měsíců.**

26 věc sp. zn. 7 C 87/2019

[166] Ve věci 7 C 87/2019 (nemajetková újma) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 22. 4. 2020 do 13. 8. 2020, od 26. 10. 2020 do 29. 4. 2021 a od 22. 6. 2021 do 29. 11. 2021. K začátku prvního období byl soudci předložen připravený referát k nařízení jednání, který vyplnil (a nařídil jednání) až 13. 8. 2020. Druhé období začíná zrušením nařízeného jednání pro nemoc soudce a končí nařízením jednání dne 29. 4. 2021 na 22. 6. 2021. Poslední úsek je rámován odročením jednání na neurčito, ač pro to nebyl důvod, a následným nařízením jednání na 8. 1. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[167] Z **důkazu AA1 a AA3** plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 7. 1. 2020 a z 3. 2. 2020, tedy i s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] před tvrzeným obdobím průtahů, bez vlivu na zachování lhůty k podání návrhu.

[168] Kárný soud uvádí, že návrhové tvrzení až na drobné odchylky odpovídá spisu. Počátek prvního období navrhovatelka sice stanovila až na 22. 4. 2020, kdy asistentka předložila soudci referát k nařízení jednání, avšak kárný soud ověřil, že posledním předcházejícím úkonem je usnesení s výzvou k zaplacení zálohy na náklady důkazů ze dne 26. 3. 2020. Referenční doba čtyři měsíce pro věci mladší než dva roky tedy běžela již od tohoto data a kárně obviněný ji překročil, neboť jednání nařídil až 13. 8. 2020. Kárný soud však s ohledem na vázanost návrhem shledal průtahy až od 22. 4. 2020. U druhého období kárný soud nijak nezohlednil údajnou nemoc soudce, pro kterou bylo dle záznamu ve spisu dne 26. 10. 2020 zrušeno jednání nařízené na 3. 11. 2020. Z absenční karty soudce totiž sice vyplývá, že v předcházejícím týdnu do 23. 10. 2020 čerpal indispoziční volno, od pondělí 26. 10. 2020 však již není žádná nemoc ani indispozice evidována (**důkaz N**) a žádnou další relevantní okolnost k tomu kárně obviněný neuvedl. Při hodnocení posledního úseku se kárný soud shoduje s navrhovatelkou, že v celém jeho rozsahu chybí jakýkoliv relevantní úkon. Pouze je zapotřebí posunout počátek období o 30 dnů, kterou dal soudce účastníkům k doplnění, na 22. 7. 2021. K 22. 7. 2021 už stárí věci navíc přesáhlo dva roky, takže se referenční doba zkrátila na dva měsíce, které soudce zjevně překročil. Kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení 22. 4. 2020 do 13. 8. 2020, od 26. 10. 2020 do 29. 4. 2021 a od 22. 7. 2021 do 29. 11. 2021 v celkovém rozsahu 14 měsíců.**

[169] Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že zejména do prvního období, v němž jsou konstatovány průtahy, zasáhl nouzový stav v souvislosti s pandemií onemocnění covid-19. Nijak ho však při vymezení průtahů nezohlednil, jelikož v této věci do postupu kárně obviněného nezasáhl. Dle svých postupů soudce standardně referoval, aby mu asistentka připravila referát k nařízení jednání, které pak nařídil až s odstupem, aniž by spis dával na lhůtu jako v případě prvního nouzového stavu.

27 věc sp. zn. 7 C 99/2019

[170] Ve věci 7 C 99/2019 (ochrana osobnosti) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 25. 5. 2020 do 26. 5. 2021 a od 16. 11. 2021 do 21. 6. 2022. První období začalo 25. 5. 2020, kdy asistentka předložila kárně obviněnu spis s dotazem, zda žalobkyni osvobodit od soudního poplatku. Soudce však až 13. 8. 2020 reagoval, ať asistentka připraví usnesení o částečném zastavení řízení. Další období bez úkonu dle navrhovatelky trvalo od 6. 10. do 22. 2. 2021, kdy dal kárně obviněný asistentce pokyn k přípravě konceptu rozhodnutí o

osvobození od soudních poplatků. Usnesení pak bylo předloženo soudci dne 26. 4. 2021, ten ho však podepsal až 26. 5. 2021. O osvobození od soudních poplatků tedy rozhodoval rok, ač mohl rozhodnutí o částečném zastavení řízení s rozhodnutím o osvobození spojit. Ve druhém období kárně obviněný nečinil faktické úkony směřující k rozhodnutí věci. Spis byl u něj bez úkonu od 16. 11. 2021 do 17. 2. 2022, kdy žádal asistentku o usnesení o připuštění změny žaloby. Takový druh rozhodnutí však mohl bez problémů spojit s nařízením jednání. Následně byl spis zcela bez úkonu od 8. 4. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[171] V případě prvního období návrhové tvrzení ve stěžejních rysech odpovídá spisu. Kárný soud pouze doplňuje, že soudce 31. 8. 2020 vydal usnesení o částečném zastavení řízení s ohledem na částečné zpětvzetí žaloby. Pokyn k předložení spisu asistentce za účelem přípravy rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků však dal asistentce až 8. 3. 2021 po tom, co žalobkyně podala stížnost na průtahy v řízení. Originál usnesení, kterým žalobkyni osvobození nepřiznal, je sice datován 12. 5. 2022, avšak kancelář jej dle záznamu obdržela až 28. 5. 2022. Z ničeho přitom nevyplývá, že by kárně obviněnému cokoliv bránilo rozhodnout o osvobození žalobkyně od soudních poplatků dříve. Navíc se jedná o jednoduché, do značné míry administrativní rozhodnutí, k němuž postačuje zkrácená referenční doba, jež v případě věci mladší než dva roky činí dva měsíce. Tuto dobu kárně obviněný několikanásobně překročil.

[172] Pokud jde o druhé období, není zřejmé, od jakého úkonu navrhovatelka odvíjí nečinnost (16. 11. 2021), neboť posledním procesním úkonem byl pokyn soudce účtárně (2. 11. 2021), ale kárný soud nemůže být v neprospěch kárně obviněného, co do skutkových tvrzení, inkvizičně přísnější než navrhovatelka. Dále, v návaznosti na usnesení o připuštění změny žaloby ze dne 22. 2. 2022 kárně obviněný 3. 3. 2022 vyzval žalovanou k vyjádření, která věcně reagovala 22. 3. 2022, následovalo přeposlání tohoto vyjádření žalobkyni a jejích několik obsáhlých vyjádření s přílohami v březnu a dubnu 2022. Na konci dubna a začátku května opět reagovala žalovaná. Dne 7. 6. 2022 dal kárně obviněný asistentce pokyn k přípravě referátu k nařízení jednání. Ten mu byl předložen 13. 6. 2022 a 28. 6. 2022 pak jednání nařídil. Za takových okolností lze u soudce shledat nedůvodnou nečinnost pouze do 22. 2. 2022, neboť po tomto datu následuje ve spisu relevantní pohyb a soudce jednání nařídil ještě v referenční době dvou měsíců (od konce dubna do konce června) pro věc starší než dva roky.

[173] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 25. 5. 2020 do 26. 5. 2021 a od 16. 11. 2021 do 22. 2. 2022 v celkovém rozsahu více než 15 měsíců**. Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že druhé období se částečně kryje s nouzovým stavem, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, že by tato okolnost měla na nečinnost kárně obviněného vliv.

28 věc sp. zn. 7 C 177/2019

[174] Ve věci 7 C 177/2019 (vyklizení nemovitosti) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 13. 11. 2019, kdy měl přichystaný referát k nařízení jednání, do 7. 8. 2020, kdy jednání nařídil, s tím, že v mezidobí pouze vybíral zálohu na důkaz usnesením ze dne 24. 3. 2020. Následně mu vytýká nečinnost od 20. 1. 2020 do 23. 4. 2020, od 10. 6. 2021 do 13. 12. 2021 a od 3. 3. 2022 do 13. 6. 2022. Druhé období začalo zrušením jednání pro nemoc soudce a skončilo nařízením jednání na 10. 6. 2021. Třetí úsek je rámován odročením tohoto jednání na neurčito, byť k takovému postupu nebyl důvod, a opětovným nařízením dne 13. 12. 2021

na 3. 3. 2022. Od 22. 7. 2021 soudce přitom byl dle navrhovatelky zcela nečinný. Poslední období rovněž začalo odročením jednání na neurčito a skončilo jeho opětovným nařízením dne 13. 6. 2022 na 1. 9. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[175] Kárný soud předesílá, že v návrhovém tvrzení jsou zjevné chyby ve vymezení období nečinnosti. V případě druhého období uvádí navrhovatelka nečinnost od 20. 1. 2020 do 23. 4. 2020 v trvání tři měsíce. Ze spisu a dalších podrobností přitom plyne, že má na mysli období od 20. 10. 2020 do 23. 4. 2021. V případě prvního data je tedy chyba v měsíci a v případě druhého v roku, přičemž navrhovatelkou nesprávně vymezený časový úsek zcela spadá do prvního období od 13. 11. 2019 do 7. 8. 2020, jde proto o zjevné chyby v psaní, od nichž kárný soud odhlédl.

[176] V hodnocení prvního období se kárný soud ztotožňuje s navrhovatelkou, že průtahy jsou v celém časovém úseku. Kárně obviněný sice 18. 3. 2020 dal pokyn k přípravě usnesení s výzvou k zaplacení zálohy na provedení důkazu svědeckou výpovědí, avšak jednak to učinil více než čtyři měsíce po tom, co mu byl spis předložený s připraveným referátem k nařízení jednání, a jednak ze spisu neplyne žádný důvod, proč musel dělat úkony s tak dlouhými rozestupy. Referenční doba k nařízení jednání, která v tomto případě činila čtyři měsíce, totiž uplynula jak před výzvou k zaplacení zálohy, tak po ní. Kárný soud zároveň v tomto případě neshledal důvod k tomu, aby odečetl trvání prvního nouzového stavu, neboť soudce v době jeho trvání činil pouze jednoduchý úkon administrativní povahy (výběr zálohy na provedení důkazu), ve spisu není založen žádný záznam ve vztahu k pandemii onemocnění covid-19 a nadto byl spis k nařízení jednání připravený už dlouho před nouzovým stavem, a to od 6. 11. 2019, kdy žalobce doručil repliku k vyjádření žalované.

[177] Ve druhém období byl soudce podle spisu zcela nečinný, spis byl připraven k nařízení jednání, asistentka na to soudce upozornila (20. 10. 2020) a dokonce mu připravila referát k nařízení jednání (12. 1. 2021), do něhož bylo třeba vyplnit pouze datum, soudce tak učinil až 23. 4. 2021, kdy jednání nařídil na 10. 6. 2021.

[178] Nečinnost ve třetím a čtvrtém období pak spočívá v tom, že kárně obviněný odročil jednání na neurčito a nový termín nařídil za nepřiměřeně dlouhou dobu. Mezi 10. 6. 2021 a 13. 12. 2021 (třetí období) sice účastníci doplňovali svá tvrzení a důkazní návrhy (do 10. 7. 2021) a kárně obviněný jim jejich vyjádření následně přeposílal (29. 9. 2021), avšak ze spisu neplyne důvod, proč byly prodlevy mezi těmito úkony tak dlouhé. V tomto případě soudce mohl úkony sdružit (přeposlání a nařízení jednání) či je učinit alespoň v krátké časové souslednosti. Jelikož tak neučinil, zatížil řízení dalšími průtahy. Obdobně to platí i pro čtvrté období, v němž se již s ohledem na stáří věci uplatní referenční doba dva měsíce. Kárný soud dodává, že i v případě vymezení tohoto posledního období se navrhovatelka dopustila chyby v psaní, neboť při stanovení jeho počátku zaměnila datum a uvedla 3. 3. 2020. Ze spisu, uvedení celkového období a dalších podrobností je však zjevné, že správně je 3. 3. 2022. Jelikož důsledkem opravy nesprávnosti je zkrácení vytykaného období ve prospěch kárně obviněného a není pochyb o tom, o jaké období se jedná, kárný soud datum opravil, za počátek průtahů však považoval až 22. 3. 2022, kdy soudce obdržel doplnění vyjádření.

[179] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 13. 11. 2019 do 7. 8. 2020, od 20. 10. 2020 do 23. 4. 2021, od 10. 7. 2021 do 13. 12. 2021 a od 22. 3. 2022 do 13. 6. 2022 v celkovém rozsahu téměř 23 měsíců.** Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že i druhé období,

v němž jsou shledávány průtahy, se kryje s nouzovým stavem, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, že by tato okolnost měla na nečinnost kárně obviněného vliv.

29 věc sp. zn. 7 C 182/2019

[180] Ve věci 7 C 182/2019 (zrušení SJM) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 26. 6. 2020 do 8. 9. 2020 a od 16. 11. 2021 do 25. 5. 2022. V obou případech období začala předložením připraveného referátu a skončila nařízením jednání na 3. 12. 2020, resp. 30. 6. 2022. Druhému úseku navíc předcházelo zrušení rozsudku odvolacím soudem s pokyny, jak ve věci dále postupovat. Soudce k věci uvedl, že první období činí v souhrnu pouhé dva a půl měsíce, do druhého zasáhl nouzový stav vyhlášený od 26. 11. do 25. 12. 2021 a navrhovatelka nevzala v úvahu, že spis byl opakovaně předkládán ke spisu 0 P 88/2018 a k nahlížení.

[181] Kárný soud uvádí, že vymezení období navrhovatelkou odpovídá spisu. To však znamená, že první úsek nečinnosti není průtahem, neboť nepřesáhl referenční dobu čtyř měsíců pro věc mladší méně než dva roky, a to i když kárný soud vezme v úvahu, že referenční doba běžela už od 16. 6. 2020, kdy mediátorka soudu sdělila, že žalovaný se na mediaci opakovaně nedostavil. Druhý úsek však přesáhl referenční dobu, která navíc již byla poloviční, protože se stáří věci překročilo dva roky. V období od 16. 11. 2021 do 25. 5. 2022 soudce sice přeposílal dne 18. 1. 2022 žalovanému vyjádření žalobkyně ze dne 15. 11. 2021 a právní zástupce žalovaného následně 26. 1. 2022 nahlížel do spisu, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, proč kárně obviněný nemohl vyjádření přeposlat spolu s nařízením jednání, nadto nejde o procesní úkony směřující k vyřízení věci a mohly být činěny během přípravy věci k jednání. Namísto koncentrovaného postupu kárně obviněný vyjádření přeposlal až po uplynutí referenční doby a jednání nařídil za dalších několik měsíců. Zároveň ze spisu není patrné, že by byl v daném období předkládán ke spisové značce, na kterou kárně obviněný ve svém vyjádření odkazuje. Kárný soud nevidí důvod ani pro to, aby v tomto případě od období nečinnosti odečítal trvání nouzového stavu. Soudce totiž s nařízením jednání otálel už před nouzovým stavem a dlouhou dobu po jeho skončení. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 16. 11. 2021 do 25. 5. 2022 v celkovém rozsahu více než šest měsíců.**

30 věc sp. zn. 7 C 186/2019

[182] Ve věci 7 C 186/2019 (o zaplacení lešenářských služeb) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 14. 11. 2019 do 13. 8. 2020, od 26. 10. 2020 do 28. 4. 2021 a od 9. 9. 2021 do 13. 12. 2021. V prvním období byl podle navrhovatelky kárně obviněný nečinný od okamžiku, kdy měl připravený referát k nařízení jednání, až do 13. 8. 2020, kdy jednání nařídil na 5. 11. 2020. Druhý úsek začal zrušením jednání dne 26. 10. 2020 pro nemoc soudce a skončil nařízením jednání dne 28. 4. 2021. Poslední období začalo rovněž zrušením jednání, k němuž dal soudce pokyn 6. 9. 2021, a skončilo nařízením jednání dne 13. 12. 2021. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[183] Kárný soud konstatuje, že v případě prvního období se návrhové tvrzení rozchází s obsahem spisu. Od 14. 11. 2019 totiž soudce (či jeho asistentka) činil úkony, které lze hodnotit tak, že směřovaly ke skončení věci. Dne 18. 11. 2019 kárně obviněný vydal pokyn, aby asistentka vyžádala zálohu na provedení důkazů od obou stran. Asistentka k tomu

následně dne 16. 12. 2019 vydala usnesení, jež bylo rozesláno 17. 12. 2019 a 7. 1. 2020 nabylo právní moci. Spis pak dala na lhůtu do 15. 1. 2020. Jakmile se spis z lhůty vrátil, položila dotaz soudci, zda má připravit předvolání svědků, ač žalovaný dosud neuhradil zálohu. Kárně obviněný reagoval 17. 1. 2020, ať připraví referát k nařízení ústního jednání, ale předvolá pouze svědky žalobce, který zálohu složil. Až pak následuje formulář k nařízení jednání, který asistentka datovala 14. 11. 2019. Zjevně tedy byl ve spisu přežurnalizován nebo chybně datován, jelikož referát musel být vložen do spisu až po 17. 1. 2020. V případě tohoto období je pak nutné zohlednit též první nouzový stav související s pandemií covidu-19 od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020, v němž navíc soudce spis dle vývoje situace dvakrát dával na lhůtu. Při zohlednění všech uvedených okolností a toho, že věc byla mladší než dva roky, takže referenční doba činila čtyři měsíce, má kárný soud za to, že soudce v prvním období průtahy nezpůsobil.

[184] V případě druhého období ze spisu sice plyne, že jednání nařízené na 5. 11. 2020 bylo dne 26. 10. 2020 zrušeno z důvodu nemoci soudce, avšak z jeho absenční karty plyne, že od 26. 10. 2020 nebyl ani v pracovní neschopnosti, ani nečerpal jiný druh volna (**důkaz N**), kárný soud by proto tento důvod neakceptoval, navrhovatelka však průtahy (ve prospěch kárně obviněného) odvíjí až od tohoto data. Stejně tak kárný soud nijak nezohlednil trvání druhého nouzového stavu od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021. Kárně obviněný totiž byl v daném období kromě zrušení jednání a pokynu asistentce ze 17. 12. 2020, aby mu připravila referát k nařízení jednání (učinila tak 12. 1. 2021), zcela nečinný a nijak nezdůvodnil, proč nemohl v referenční době čtyř měsíců od zrušení jednání nařídit jednání nové, byť na pozdější termín. Kárný soud s navrhovatelkou souhlasí rovněž v případě posledního období. S pochopením pro obtížnou rodinnou situaci (úmrtí v rodině soudce) kárný soud akceptuje zrušení jednání nařízeného na 9. 9. 2021, od tohoto data však bylo třeba v referenční době činit další úkony směřující k vyřízení věci. K 9. 9. 2021 už navíc věc byla starší než dva roky, takže se referenční lhůta zkrátila na dva měsíce, jednání však soudce nařídil až po jejím uplynutí 13. 12. 2021 na 8. 2. 2022. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 26. 10. 2020 do 28. 4. 2021 a od 9. 9. 2021 do 13. 12. 2021 v celkovém rozsahu více než 9 měsíců**.

31 věc sp. zn. 7 C 206/2019

[185] Ve věci 7 C 206/2019 (o zaplacení 286 137 Kč) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 18. 2. 2020 do 13. 8. 2020 a od 26. 10. 2020 do 23. 4. 2021. V případě prvního časového úseku navrhovatelka uvádí, že kárně obviněný měl od 18. 2. 2020 připravený referát k nařízení jednání, ve kterém zbývalo doplnit pouze termín jednání, což však učinil až 13. 8. 2020, tedy po více než pěti měsících. Ve druhém časovém úseku kárně obviněný dne 26. 10. 2020 odročil nařízené jednání pro nemoc. Jiný konkrétní termín nestanovil a následně byl nečinný až do 23. 4. 2021. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[186] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu pouze zčásti. V prvním případě asistentka soudce na pokyn kárně obviněného dne 5. 2. 2020 vydala usnesení, kterým byla stanovena záloha na provedení důkazu. Od 5. 2. 2020 tedy začala běžet referenční doba. Dne 18. 2. 2020, od kdy navrhovatelka tvrdí průtahy, kárně obviněnému asistentka předložila referát ke stanovení data jednání a on je stanovil až dne 13. 8. 2020. Kárně obviněný nicméně do spisu založil dva záznamy datované 17. 3. 2020 a 29. 4. 2020, kterými

reagoval na tehdejší pandemickou situaci a vyhlášený nouzový stav, čímž odůvodňoval, proč nestanovil termín jednání.

[187] K druhému časovému úseku kárný soud uvádí, že 26. 10. 2020 došlo k odročení jednání nařízeného na 12. 11. 2020 z důvodu nemoci kárně obviněného. Kárný soud z absenční karty kárně obviněného (**důkaz N**) ověřil, že od 19. 10. do 23. 10. 2020 čerpal indispoziční volno. Dne 26. 10. 2020 byl již kárně obviněný na pracovišti přítomen, přičemž do 12. 11. 2020 z jeho absenční karty žádná absence pro nemoc či indispozici neplyne. Referát k nařízení dalšího jednání byl kárně obviněnému předložen 12. 1. 2021, jednání nařídil dne 23. 4. 2021 na 15. 6. 2021.

[188] Kárný soud konstatuje, že k okamžiku začátku každého z uvedených časových úseků nebyla věc starší než dva roky. To znamená, že obecná referenční doba činila čtyři měsíce. V prvním případě je třeba přihlížet k tomu, že se časový úsek překrývá s dobou prvního nouzového stavu vyhlášeného v souvislosti s pandemií (od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020). Tuto dobu je třeba odečíst, jak kárný soud uvedl již v části *Vb. Pandemie onemocnění covid-19 a nouzové stavy*. I po vyloučení období nouzového stavu se však o průtahy jednalo, neboť období nečinnosti (od 5. 2. 2020 do 11. 3. 2020 a od 18. 5. 2020 do 13. 8. 2020) referenční dobu překročilo. V době prvního nouzového stavu sice nelze soudci klást k tíži, že jednání nenařídil (nadto k tomu kárně obviněný založil do spisu i dva záznamy, jimiž svůj postup zřetelně vysvětloval), ale měl tak učinit bez zbytečných odkladů poté, co nouzový stav skončil.

[189] V případě druhého období kárný soud uvádí, že i toto období se časově překrývalo s obdobím dalšího nouzového stavu (od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021). Oproti prvnímu nouzovému stavu se však již šlo o jinou situaci a nebylo vyloučeno, aby kárně obviněný jednání způsobem odpovídajícím epidemiologickým podmínkám jednání konal či alespoň stanovil jeho termín na jarní či letní měsíce, a to zejména s ohledem na delší dobu, po kterou se přípravou jednání zabíral (minimálně od 18. 2. 2020). Oproti prvnímu období navíc není ve spisu založen žádný záznam, který by nečinnost soudce vysvětloval. Kárný senát také ověřil, že od 26. 10. 2020 byl kárně obviněný přítomen na pracovišti. Od 26. 10. 2020 do zrušeného jednání dne 12. 11. 2020 tedy neměl žádnou absenci, a nebylo proto zapotřebí jednání odročovat. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 18. 2. 2020 do 11. 3. 2020, od 18. 5. 2020 do 13. 8. 2020 a od 26. 10. 2020 do 23. 4. 2021 v celkovém rozsahu 9 a půl měsíce**.

32 věc sp. zn. 7 C 214/2019

[190] Ve věci 7 C 214/2019 (zaplacení úklidových a údržbových prací) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 13. 11. 2019 do 13. 8. 2020, od 26. 10. 2020 do 23. 4. 2021 a od 17. 6. 2021 do 14. 1. 2022. V případě prvního období měl soudce k 13. 11. 2019 spis připravený k nařízení jednání, avšak referát doplnil a jednání nařídil až 13. 8. 2020 na 12. 11. 2020. Druhý úsek začal zrušením tohoto jednání pro nemoc soudce bez stanovení konkrétního náhradního termínu. Další jednání pak kárně obviněný nařídil až 23. 4. 2021 na 17. 6. 2021. Toto jednání následně odročil na neurčito, ačkoliv k tomu nebyl zjevný důvod, a další termín stanovil až 14. 1. 2022 na 24. 3. 2022. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[191] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení až na poslední vytýkaný úsek odpovídá spisu. Jednání konané 17. 6. 2021 totiž kárně obviněný odročil na další konkrétní termín, a to na 26. 8. 2021. Až toto jednání pak odročil na neurčito, přičemž následuje nařízení jednání dne 14. 1. 2022 na 24. 3. 2022, jak uvádí navrhovatelka. Od prvního vytýkaného období je potom nutné odečíst první nouzový stav. Další nouzové stavy však již kárný soud nezohledňoval, neboť k tomu s ohledem na obsah spisu neshledal důvod. Z ničeho totiž neplyne, že by nouzový stav kárně obviněnému bránil v úkonech, které bylo potřeba učinit (obdobně jako v předchozí věci). U všech období pak nečinnost soudce přesáhla příslušnou referenční dobu – u prvního a druhého úseku čtyři měsíce, u třetího dva, navrhovatelka navíc ve prospěch kárně obviněného za poslední úkon (a počátek průtahů) označuje až vyhotovení referátu k nařízení jednání asistentkou soudce; zda lze průtahy shledat i předtím, kárný soud nad rámec návrhu inkvizičně nezjišťuje. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 13. 11. 2019 do 11. 3. 2020, od 18. 5. 2020 do 13. 8. 2020, od 26. 10. 2020 do 23. 4. 2021 a od 26. 8. 2021 do 14. 1. 2022 v celkovém rozsahu více než 17 měsíců.**

33 věc sp. zn. 7 C 7/2020

[192] Ve věci 7 C 7/2020 (o zaplacení částky 11.779 Kč) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 14. 7. 2020 do 1. 10. 2020, od 4. 1. 2021 do 23. 4. 2021 a od 17. 8. 2021 do 26. 11. 2021 (opravena zjevná chyba v psaní). V prvním případě měl od 14. 7. 2020 připravený referát k nařízení jednání, avšak nařídil je až dne 1. 10. 2020. V druhém případě kárně obviněný jednání nařízené na 7. 1. 2021 dne 4. 1. 2021 neodročil, ale zrušil a nařídil je až 23. 4. 2021 na 10. 6. 2021. Ve třetím případě kárně obviněný v rámci jednání konaného dne 10. 6. 2021 další jednání neodročil na jiný konkrétní termín, neboť si chtěl vyžádat související spis. Tento spis obdržel 17. 8. 2021, avšak jednání nařídil až úkonem ze dne 26. 11. 2021. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[193] Kárný soud uvádí, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Na začátku žádného z uvedených časových úseků nebyla věc starší než dva roky. To znamená, že obecná referenční doba činila čtyři měsíce. V případě prvního úseku vzala navrhovatelka své tvrzení o průtazích v duplice ze dne 1. 6. 2023 zpět (viz bod [51]), kárný soud se proto tímto obdobím nezabýval. Druhý časový úsek byl kratší než čtyřměsíční referenční doba, proto se nejednalo o průtahy. V případě třetího úseku referenční doba počala běžet od doručení dokumentů Policie ČR dne 29. 7. 2021. Časový úsek od 29. 7. 2021 do 26. 11. 2021 nepřesáhl čtyřměsíční referenční dobu, proto ani v tomto případě kárný soud průtahy neshledal. Kárný soud tudíž konstatuje, že **průtahy v této věci neshledal.**

34 věc sp. zn. 7 C 24/2020

[194] Ve věci 7 C 7/2020 (o zaplacení částky 6,3 mil. Kč) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 3. 6. 2020 do 5. 3. 2021 (opravena zjevná chyba v psaní), od 1. 4. 2021 do 26. 11. 2021 a od 13. 1. 2022 do 30. 6. 2022 (podání kárného návrhu). V případě prvního časového úseku kárně obviněný postupoval nekoordinovaně, neboť nespojoval úkony tak, aby byla věc co nejdříve vyřízena. Spis měl připravený k jednání 3. 6. 2020, avšak místo toho, aby současně rozhodl o spojení řízení a stanovil termín jednání, rozhodl pouze o spojení věcí usnesením ze dne 4. 9. 2020. Až dne 5. 3. 2021 ustanovil jednomu z účastníků opatrovníka, byť návrh na tento postup dříve zamítl. Na tento úsek navázaly dle kárné navrhovatelky další průtahy, neboť kárně obviněný ani po těchto úkonech jednání nenařídil.

Stanovil nejprve usnesením zálohu na provedení důkazu, proti čemuž směřovaly námitky (posléze vzaté zpět), a jednání nařídil až úkonem ze dne 26. 11. 2021 na 13. 1. 2022. V posledním případě kárně obviněný jednání dne 13. 1. 2022 odročil na neurčito, ač pro to nebyl důvod. Až do podání kárného návrhu jednání nenařídil. Kárně obviněný se k této věci nevyjádřil.

[195] Z **důkazu AA5** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 9. 2020 s tím, že věc se jeví od 3. 6. 2020 jako průtahová. Již tehdy se kárná navrhovatelka mohla domnívat, že věc od června 2020 nabírá průtahy. Nicméně stran prvního časového úseku navrhovatelka vzala své tvrzení o průtazích v duplice ze dne 1. 6. 2023 zpět (viz bod [51]), kárný soud se proto tímto obdobím nezabýval.

[196] Návrhové tvrzení až na následující korekce odpovídá obsahu spisu. Třetí časový úsek navrhovatelka uváděla jako neukončený. Dle spisového materiálu byl však ukončen referátem ze dne 30. 6. 2022, kterým kárně obviněný nařídil jednání na 20. 9. 2022. Tento den se shodoval se dnem podání kárného návrhu.

[197] Kárný soud konstatuje, že k okamžiku začátku žádného z uvedených časových úseků nebyla věc starší více než dva roky. To znamená, že obecná referenční doba činila čtyři měsíce, zkrácená pro jednoduché administrativní úkony dva měsíce.

[198] V případě druhého úseku kárný soud uvádí, že dne 1. 4. 2021 byl kárně obviněnému předložen referát za účelem stanovení termínu ústního jednání. Kárně obviněný termín nestanovil, nýbrž dne 25. 6. 2021 asistence uložil připravit usnesení o stanovení zálohy na náklady provedení důkazu. Usnesení bylo vydáno dne 29. 6. 2021. Usnesení představovalo jednoduchý procesní úkon, na nějž je třeba aplikovat zkrácenou referenční dobu. Kárně obviněný uložil usnesení vydat po necelých třech měsících, zkrácenou referenční dobu tak překročil. Úsek od 1. 4. 2021 do 29. 6. 2021 je proto třeba považovat za průtah. Proti usnesení žalovaná podala námitky, avšak dne 1. 7. 2021 je vzala zpět. Kárně obviněný téhož dne rozhodl o zastavení řízení o námitkách žalované. Dne 13. 7. 2021 mu byl předložen další referát k nařízení jednání, které dne 26. 11. 2021 nařídil na 13. 1. 2022. Úsek do 1. 7. 2021 nelze považovat za průtah, neboť kárně obviněný reagoval na námitky žalované, resp. na zpětvzetí námitek. Pak však již byl nečinný a termín jednání stanovil až po více než čtyřech měsících. Za průtahy proto lze považovat pouze časový úsek od 13. 7. 2021 do 26. 11. 2021. U třetího úseku kárný soud konstatuje, že kárně obviněný 13. 1. 2022 odročil jednání na neurčito, poskytl stranám třicetidenní lhůtu k doplnění a jednání nařídil až 30. 6. 2022, přičemž tento den se shoduje se dnem podání kárného návrhu. Tento úsek překročil čtyřměsíční referenční dobu, proto se jedná o průtahy.

[199] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 1. 4. 2021 do 29. 6. 2021, od 13. 7. 2021 do 26. 11. 2021 a od 13. 2. 2022 do 30. 6. 2022 v celkovém rozsahu 12 měsíců**. Kárný soud dodává, že nepřehlédl, že některá období se částečně kryjí s nouzovými stavy, nicméně ze spisu nijak nevyplývá, že by tato okolnost měla na nečinnost kárně obviněného vliv.

35 věc sp. zn. 7 C 36/2020

[200] Ve věci 7 C 36/2020 (ochrana osobnosti) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 14. 5. 2020 do 25. 2. 2021, od 30. 3. 2021 do 1. 10. 2020 (správně 2021) a od 28. 1. 2022 do 21. 6. 2022. V případě prvního časového úseku dal kárně obviněný pouze

pokyn k připojení spisu s předběžným opatřením, na které poukazoval žalobce. Dále dal pokyn asistentce k přípravě referátu na nařízení jednání, který mu připravila dne 6. 11. 2020 k podpisu. Termín jednání stanovil až 25. 2. 2021 na 30. 3. 2021. Kárně obviněný postupoval nekoordinovaně a nečinil úkony kumulovaně. U druhého časového úseku kárně obviněný jednání ze dne 30. 3. 2021 neodročil na konkrétní termín, nýbrž na neurčito, a to jen z důvodu vybrání zálohy na provedení důkazu. Pokud by kárně obviněný odročil na určitý termín s odstupem např. tří měsíců, mohli účastníci složit zálohu v mezidobí. Kárně obviněný namísto toho své kroky „drobil“. Záloha byla složena již 7. 4. 2021, přesto další úkon kárně obviněný učinil až 5. 8. 2021, kdy nařídil jednání na 14. 10. 2021. V posledním vytýkaném časovém úseku kárně obviněný dne 16. 11. 2021 vyhlásil rozsudek, avšak v písemném vyhotovení neuvedl výrok VII. Na základě návrhu žalobce ze dne 14. 2. 2022 namísto opravného usnesení kárně obviněný vydal dne 9. 6. 2022 doplňující rozsudek. Průtah byl dle navrhovatelky ukončen výzvou k zaplacení soudního poplatku ze dne 21. 6. 2022. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[201] Z **důkazu AA5** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 2. 9. 2020, podle nějž se věc jeví jako průtahová od 14. 5. 2020. Již tehdy se kárná navrhovatelka mohla domnívat, že věc od května 2020 nabírá průtahy.

[202] V případě druhého úseku kárný soud ověřil, že kárně obviněný v rámci jednání konaného dne 30. 3. 2021 žalovanému uložil předložit do jednoho měsíce adresář e-mailové korespondence a jednání odročil na neurčito. Dne 1. 4. 2021 kárně obviněný usnesením uložil žalobci zaplatit zálohu na náklady spojené s výsledkem svědka. Žalobce zálohu uhradil 6. 4. 2021. Dne 30. 4. 2021 žalovaný doručil své vyjádření. V návaznosti na ně kárně obviněný uložil asistentce připravit referát k nařízení jednání. Referát mu byl předložen 5. 5. 2021 a kárně obviněný termín jednání stanovil dne 5. 8. 2021 na 14. 10. 2021. Období od 30. 3. 2021 do 5. 5. 2021 kárný soud nepovažuje za průtahy, neboť v tomto časovém úseku kárně obviněný vydal usnesení, žalobce dle tohoto usnesení uhradil zálohu na provedení důkazu a žalovaný se v návaznosti na ústní jednání ve stanovené lhůtě jednoho měsíce vyjádřil. Po předložení referátu dne 5. 5. 2021 kárně obviněný dne 5. 8. 2021 stanovil termín jednání na 14. 10. 2021. Od doručení vyjádření žalovaného (30. 4. 2021) do nařízení jednání (5. 8. 2021) neuplynula obecná referenční čtyřměsíční doba, v tomto úseku proto kárný soud průtahy neshledal.

[203] Ke třetímu úseku kárný soud dle obsahu spisu uvádí, že kárně obviněný dne 16. 11. 2021 vydal rozsudek. Dne 14. 2. 2022 žalobce upozornil, že nebylo rozhodnuto o části předmětu řízení. Kárně obviněný proto dne 25. 5. 2022 nařídil ústní jednání na 9. 6. 2022, na němž soudce rozhodl o zbývajícím předmětu řízení. Kárný soud k tomuto uvádí, že vytýkaným skutkem (předmětem kárného řízení) není to, že kárně obviněný nerozhodl o celém předmětu řízení. Vytýkány mu byly pouze průtahy v řízení, přičemž od 16. 11. 2021 do upozornění 14. 2. 2022 měl kárně obviněný věc za skončenou, proto mu tento časový úsek nelze vytýkat jako průtahy. Jakmile byl soudce na nevypořádání části žaloby upozorněn, nařídil v obecné referenční době jednání, které se krátce nato uskutečnilo. Tuto část a navazující část do výzvy k zaplacení soudního poplatku 21. 6. 2022 proto nelze považovat za průtahy.

[204] Kárný soud tudíž konstatuje, že v této věci **průtahy v řízení neshledal**.

36 věc sp. zn. 7 C 43/2020

[205] Ve věci 7 C 43/2020 (o zaplacení částky 338 680 Kč) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 13. 5. 2020 do 26. 11. 2021. Ač měl připravený referát již dne 13. 5. 2020, jednání nařídil až 13. 8. 2020, a to na 26. 11. 2021, přestože měl volné termíny nejpozději 24. 9. 2021. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[206] Kárný soud uvádí, že kárný návrh obsahuje chybná data. Kárně obviněný jednání nařídil na 26. 11. 2020, a tohoto dne se také uskutečnilo. Kárná navrhovatelka proto uvedla chybný rok, avšak tvrzená délka časového úseku odpovídala správnému datu. Uvedený časový úsek začal plynout v době, kdy věc nebyla starší dvou let, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce. K takto vymezenému časovému úseku kárný soud uvádí, že dne 2. 4. 2020 kárně obviněný zaslal vyjádření žalovaného žalobkyni a vyzval ji, aby se ve lhůtě patnácti dnů vyjádřila. Žalobkyně vyjádření doručila až 22. 6. 2020. Dne 13. 5. 2020 kárně obviněný obdržel referát a jednání nařídil dne 13. 8. 2020. Počátek referenční doby je třeba odvíjet od uplynutí lhůty stanovené v přípisu zaslaném žalobkyni, který jí byl doručen 3. 4. 2020, a lhůta proto uplynula 20. 4. 2020. Časový úsek od 20. 4. 2020 do stanovení termínu jednání dne 13. 8. 2020 nepřekračuje čtyři měsíce, proto se nejedná o průtahy. Dále dle kárné navrhovatelky mohl kárně obviněný stanovit jednání již na volný termín 24. 9. 2021 dle obsazenosti jednacího kalendáře. Jednání však stanovil na 26. 11. 2021, tedy o dva měsíce později. Kárný soud k tomuto uvádí, že stanovení jednání o dva měsíce později oproti prvnímu volnému jednacímu termínu nelze považovat za excesivní, přičemž nedošlo ani k překročení referenční doby. Kárný soud tudíž **průtahy v této věci neshledal.**

37 věc sp. zn. 7 C 61/2020

[207] Ve věci 7 C 61/2020 (škoda na automobilu) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 25. 8. 2020 do 17. 12. 2020 a od 16. 7. 2021 dodnes (tj. k datu kárného návrhu). Ač měl kárně obviněný připravený referát k nařízení jednání, do něhož zbývalo pouze doplnit termín, jednání nařídil až 16. 2. 2021. V případě druhého časového úseku bylo jednání odročeno za účelem vyhotovení znaleckého posudku. Po zhotovení znaleckého posudku byl spis 16. 7. 2021 předložen kárně obviněnému, který byl zcela nečinný do 24. 9. 2021, kdy dal pokyn k připojení jiného svého spisu 7 C 25/2020, na nějž čekal do 30. 3. 2022, od té doby nečinil faktické úkony směřující k rozhodnutí.

[208] Kárně obviněný k prvnímu úseku uvedl, že po odečtení indispozice z důvodu onemocnění covid-19 činí pouhé tři měsíce. Kárná navrhovatelka také nevzala v úvahu, že 27. 7. 2020 bylo doručováno usnesení s kvalifikovanou výzvou k vyjádření ve lhůtě třiceti dnů. Reakce na tuto výzvu byla doručena 17. 8. 2020. Dne 18. 8. 2020 byla odeslána výzva k vyjádření žalobci ve lhůtě třiceti dnů. Dne 4. 9. 2020 kárně obviněný připravil pokyn, aby byl vyhotoven referát k nařízení jednání. Ten byl připraven 13. 10. 2020 a 17. 12. 2020 kárně obviněný stanovil termín jednání. Kárná navrhovatelka k tomuto uvedla, že žalobce byl skutečně vyzván k vyjádření, avšak vyjádření doručil již 25. 8. 2020. Toho dne byl spis předložen kárně obviněnému, proto od tohoto data běžela lhůta k učinění úkonu, avšak jednání bylo nařízeno až 17. 12. 2020. Ke druhému časovému úseku kárně obviněný uvedl, že o připojení spisu 7 C 25/2020 požádal, protože v tomto řízení vypracovávala Univerzita Pardubice revizní znalecký posudek na obvyklou výši nájmu identického vozu (Maybach). Na tento znalecký posudek se čekalo, ze spisu byla posléze 30. 5. 2022 vyhotovena kopie

posudku a poté bylo 30. 6. 2022 nařízeno jednání na 11. 8. 2022. Kárná navrhovatelka k tomuto uvedla, že jednání bylo nařízeno po provedení kontroly v den podání kárného návrhu, proto konec časového úseku odpovídá termínu „dodnes“, tedy do dne podání kárného návrhu.

[209] Z **důkazu AA9** plyne, že věc byla obsahem upozornění ze 4. 12. 2020 s tím, že věc se od 25. 8. 2020 jeví jako průtahová. Již tehdy se kárná navrhovatelka mohla domnívat, že věc od srpna 2020 nabírá průtahy. Nicméně s ohledem na to, že v této věci kárný soud tak jako tak průtahy neshledává (viz dále v textu), jsou další úvahy na toto téma v tomto případě bezpředmětné.

[210] Kárný soud ověřil, že návrhové tvrzení u prvního časového úseku odpovídá spisu. V reakci na obhajobu soudce kárný soud uvádí, že dle absenční karty soudce (**důkaz N**) je časový úsek od 14. 9. do 16. 9. 2020 evidován jako školení, časový úsek od 19. 10. do 23. 10. 2020 jako indispoziční volno, v pracovní neschopnosti tedy soudce nebyl. V případě druhého úseku je třeba doplnit další úkony neuvedené v kárném návrhu. Dne 16. 7. 2021 byl kárně obviněnému předložen spis s vypracovaným znaleckým posudkem. Dne 21. 6. 2021 se ke znaleckému posudku vyjádřil žalobce, který jeho závěry zpochybnil. Dne 29. 6. 2021 se vyjádřil i žalovaný, který měl rovněž určité výhrady. Na pokyny asistentky soudce ze dne 29. 6. 2021 byl 13. 7. 2021 vypraven platební poukaz pro výplatu znalečného. Následně kárně obviněný vyčkával na vyhotovení revizního znaleckého posudku v jiné věci, který byl 25. 5. 2022 založen do spisu. Dne 30. 6. 2022 kárně obviněný nařídil jednání na 11. 8. 2022.

[211] V době započetí všech časových úseků nebyla věc starší než dva roky, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce, zkrácená dva. U prvního vytýkaného časového úseku referenční doba začala běžet 25. 8. 2020, neboť tohoto dne žalobce doručil reakci na výzvu kárně obviněného a téhož dne asistentka kárně obviněnému předložila spis. Tento časový úsek byl kratší než čtyři měsíce, a proto nejde o průtahy. Ve druhém případě byl kárně obviněnému předložen spis s vyhotoveným znaleckým posudkem. Proti tomuto posudku žalobce i žalovaný uplatnili výhrady. Za této situace nelze kárně obviněnému vytýkat, že z jiného řízení do spisu vyžádal znalecký posudek, který se vztahoval k posuzované problematice. Kárná navrhovatelka relevanci znaleckého posudku nezpochybňovala. Znalecký posudek byl obvodnímu soudu doručen dne 15. 2. 2022 a kárně obviněný s ním v řešené věci disponoval ode dne 30. 3. 2022. Období do tohoto data tedy nelze považovat za průtahy, neboť kárně obviněný vyčkával na získání dalšího znaleckého posudku, jehož relevance pro řízení nebyla zpochybněna. Dne 25. 5. 2022 kárně obviněný vydal pokyn, aby byla kopie znaleckého posudku založena do spisu. Dne 30. 6. 2022, tedy v den podání kárného návrhu, kárně obviněný stanovil termín jednání. Učinil tak v obecné referenční době, proto se ani v tomto případě nejedná o průtah. Kárný soud tudíž **průtahy v této věci neshledal**.

38 věc sp. zn. 7 C 86/2020

[212] Ve věci 7 C 86/2020 (ochrana osobnosti) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 2. 3. 2021 do 2. 6. 2021, od 4. 10. 2021 do 13. 12. 2021 a od 3. 3. 2022 do 26. 5. 2022. V prvním případě kárně obviněný stanovil termín jednání až 2. 6. 2021, přestože měl referát k nařízení jednání k dispozici již od 2. 3. 2021. Ve druhém případě kárně obviněný jednání nařízené na 5. 10. 2021 dne 4. 10. 2021 zrušil (nikoliv odročil na konkrétní termín)

pro zdravotní problémy, znovu je nařídil až 13. 12. 2021. V posledním případě k žádosti o odročení jednání ze dne 24. 2. 2022 nařízeného na 3. 3. 2022 z důvodu kolize jednání neodročil, ale zrušil a nařídil až na 26. 5. 2022, ač měl volné termíny nejpozději od 31. 3. 2022. Kárně obviněný k časovým úsekům uvedl, že v prvním případě se jednalo o rovné tři měsíce, ve druhém případě o dva měsíce a v posledním případě je nezbytné odečíst dobu, kdy byla jednací síň obsazena, přičemž pak se časový úsek zúží na jeden a půl měsíce.

[213] Z **důkazu AA10** plyne, že věc byla obsahem upozornění z 1. 6. 2021 s tím, že se od 2. 3. 2021 jeví jako průtahová. Již tehdy se kárná navrhovatelka mohla domnívat, že věc od března 2021 nabírá průtahy. Kárný soud proto s ohledem na specifické okolnosti popsané v bodech [65] až [67] ve prospěch kárně obviněného odečetl období od 2. 3. 2021 do 2. 6. 2021. V případě dalších časových úseků pak kárný soud zjistil, že v jejich případě neuplynula referenční doba čtyř měsíců. Kárný soud tudíž **průtahy v této věci neshledal**.

39 věc sp. zn. 7 C 165/2020

[214] Ve věci 7 C 165/2020 (ochrana osobnosti, náhrada škody) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 1. 2. 2021 do 29. 6. 2021 a od 2. 11. 2021 do 31. 1. 2022. V případě prvního časového úseku měl kárně obviněný od 1. 2. 2021 připravený referát k nařízení jednání, avšak termín jednání stanovil až 29. 6. 2021. V druhém případě měl kárně obviněný od 2. 11. 2021 připravený referát k nařízení jednání, avšak termín jednání stanovil až 31. 1. 2022. Kárně obviněný k tomu uvedl, že od prvního časového úseku je třeba odečíst období od 1. 2. 2021 do 11. 4. 2021, kdy trval vyhlášený nouzový stav. V druhém případě by měl být odečten časový úsek od 18. 12. 2021 do 3. 1. 2022, ve kterém kárně obviněný čerpal dovolenou.

[215] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. V době započetí obou časových úseků nebyla věc starší více než dva roky, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce. V prvním případě kárně obviněný obdržel referát k nařízení jednání, přičemž termín stanovil až po pěti měsících. Je pravda, že od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021 trval nouzový stav vyhlášený v souvislosti s pandemickou situací. Zároveň je však třeba uvést, že se jednalo již o rok trvající epidemii, tudíž nešlo o neznámou či zcela novou situaci. Z předešlého roku bylo známo, že v průběhu letních měsíců epidemie ustupuje, tudíž vyhlášený nouzový stav kárně obviněnému nebránil stanovit termín jednání na tyto měsíce. Kárně obviněný nicméně žádné úkony neučinil, do spisu nezaložil záznam, proč se stanovením termínu vyčkává, ani nedal pokyn, aby mu byl spis předložen po skončení nouzového stavu. Nouzový stav skončil 11. 4. 2021, avšak kárně obviněný termín jednání stanovil až 29. 6. 2021. Kárný soud vzhledem k tomu uvádí, že nouzový stav nebyl paušálním důvodem, aby kárně obviněný neučinil ve spise vůbec žádný úkon či záznam. Jelikož byl kárně obviněný při nařizování jednání nečinný nejméně pět měsíců, čímž překročil obecnou referenční dobu, jedná se o průtahy.

[216] V druhém případě kárně obviněný 13. 9. 2021 vydal usnesení, kterým řízení částečně zastavil a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Dne 16. 9. 2021 po upozornění účastníka řízení vydal opravné usnesení, kterým změnil nesprávné označení vedlejšího účastníka řízení. Termín jednání kárně obviněný stanovil 31. 1. 2022. Časový úsek od 13. 9. 2021, resp. od 16. 9. 2021 do 31. 1. 2022 činí čtyři a půl měsíce, došlo tedy k překročení obecné referenční doby, přičemž za průtahy je třeba dle kárného návrhu považovat časový úsek až od 2. 11.

2021, neboť tak jej vymezila navrhovatelka, do 31. 1. 2022. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy řízení od 1. 2. 2021 do 29. 6. 2021 a od 2. 11. 2021 do 31. 1. 2022 v celkovém rozsahu 8 měsíců.**

40 věc sp. zn. 7 C 171/2020

[217] Ve věci 7 C 171/2020 (zaplacení díla) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 22. 1. 2021 do 21. 4. 2021 a od 3. 9. 2021 do 1. 9. 2022. V prvním případě kárně obviněný, ač měl od 22. 1. 2021 připravený referát k nařízení jednání, v němž zbývalo doplnit pouze termín, jednání nařídil až 21. 4. 2021 na 8. 6. 2021. Ve druhém případě v období od 3. 9. 2021 do 16. 6. 2022 neprovedl žádný úkon směřující k rozhodnutí. Kárně obviněný (dokonce po již proběhlém prvním jednání ve věci) urgoval žalovanou, aby se vyjádřila, a to konkrétně přípisem ze dne 23. 9. 2021 a 19. 10. 2021. Dne 15. 12. 2021 dokonce urgoval vyjádření pod pohrůžkou pořádkové pokuty, byť vyjadřovat se k věci je právem, nikoliv povinností účastníků, jejich nečinnost je stíhána jinými způsoby (neúspěchem ve věci). Kárně obviněný až dne 16. 6. 2022 nařídil jednání na 1. 9. 2022, ač měl volné termíny nejpozději od 21. 7. 2022, čímž v průtazích pokračoval až do termínu jednání. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[218] Kárný soud ověřil, že návrhové tvrzení v prvním případě kromě data stanovení jednání odpovídá spisu. Kárný návrh uvádí, že kárně obviněný termín jednání stanovil dne 21. 4. 2021, avšak ve spisu je uvedeno datum 23. 4. 2021. Ve druhém případě kárný návrh neobsahuje všechny úkony soudce v daném časovém úseku. Kárně obviněný skutečně třikrát vyzýval žalovanou k vyjádření. Ta se vyjádřila dne 20. 12. 2021 a navrhla výslech několika svědků. Na pokyn kárně obviněného ze dne 26. 1. 2022 byla žalovaná vyzvána, aby sdělila adresy navržených svědků. Žalovaná tak učinila dne 7. 2. 2022. Dne 4. 3. 2022 kárně obviněný vydal usnesení, kterým stanovil zálohu na náklady spojené s výslechy svědků. Dne 24. 3. 2022 byl kárně obviněnému předložen referát, aby stanovil termín ústního jednání. Kárně obviněný dne 16. 6. 2022 nařídil jednání na 1. 9. 2022.

[219] V době započetí obou časových úseků nebyla věc starší více než dva roky, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce. V prvním případě kárně obviněný dne 6. 1. 2021 vyzval žalobce k vyjádření ve lhůtě patnácti dnů. Žalobce se vyjádřil dne 21. 1. 2021. Od tohoto dne začala běžet referenční doba pro učinění úkonu. Kárně obviněný po předložení referátu 22. 1. 2021 stanovil termín ústního jednání dne 23. 4. 2021. Časový úsek od 21. 1. 2021 do 23. 4. 2022 odpovídá třem měsícům, s ohledem na délku obecné referenční doby se tedy nejednalo o průtahy.

[220] V druhém případě kárně obviněný opakovaně vyzýval žalovanou, aby se vyjádřila. Kárný soud k tomu uvádí, že civilní řízení je ovládáno koncentrační zásadou, avšak v posuzované věci se jedná o spornou otázku. Kárně obviněný totiž při ústním jednání dne 1. 9. 2022 uvedl na základě argumentace žalobce, že vyjádření žalované ze dne 20. 12. 2021 bylo uplatněno až po koncentraci řízení. S tímto žalovaná nesouhlasila a dne 16. 9. 2022 namítla, že k uplynutí zákonné koncentrační lhůty doposud nedošlo. Při jednání ze dne 3. 11. 2022 kárně obviněný uvedl, že s ohledem na argumentaci žalované a odkazy na judikaturu není schopen jednoznačně uvést, zda žalovaná uplatnila důkazy mimo meze koncentrace. O věci kárně obviněný doposud nerozhodl. Kárný soud k tomu podotýká, že při hodnocení správnosti úkonů soudce musí být zdrženlivý, *nota bene* v dosud neskončené

věci. Úkolem kárného soudu totiž není nahrazovat právní úvahu nezávislého soudce v konkrétní věci nebo dokonce suplovat roli odvolacího soudu, a to zejména v situaci otázky sporné mezi účastníky řízení. Z toho důvodu je třeba uzavřít, že v časovém období od 3. 9. 2021 do 4. 3. 2022 (den vydání usnesení stanovujícího zálohu na náklady spojené s výsledkem svědků) kárně obviněný činil úkony za účelem získání vyjádření žalované a posléze za účelem provedení navržených důkazů. Jelikož kárnému soudu nepřisluší hodnotit, zda vyjádření žalované ze dne 20. 12. 2021 bylo, či nebylo uplatněno po koncentraci řízení, nemůže nelze úkony kárně obviněného v období od 3. 2021 do 3. 2022 označit za neúčelné. V tomto časovém období tudíž nelze shledat průtahy.

[221] Zbývajících část druhého časového úseku spočívala v tom, že kárně obviněnému byl dne 24. 3. 2022 předložen referát, přičemž jednání stanovil až dne 16. 6. 2022 na 1. 9. 2022. Kárný soud k tomuto uvádí, že referenční doba započala běžet od posledního úkonu kárně obviněného, kterým bylo vydání usnesení ze dne 4. 3. 2022. Kárně obviněný termín jednání stanovil tři a půl měsíce od posledního úkonu, čtyřměsíční referenční doba tedy nebyla překročena. Z hlediska termínu jednání je pravda, že před 1. 9. 2022 měl kárně obviněný i jiné volné termíny. Vzhledem k potřebě obeslat účastníky řízení a připravit jednání však kárně obviněnému nelze vytýkat, že jednání nenařídil již na červen. Další volný termín dle kárného návrhu byl až 21. 7. 2022. Z tohoto důvodu termín 1. 9. 2022 nelze považovat za natolik vzdálený, aby jej bylo možné vyhodnotit jako excesivní (a nařízení jednání ze strany kárně obviněného jako průtah). Předmět tohoto řízení je navíc omezen datem podání návrhu (30. 6. 2022). Kárný soud tudíž **průtahy v této věci neshledal**.

41 věc sp. zn. 7 C 173/2020

[222] Ve věci 7 C 173/2020 (bezdůvodné obohacení za užívání pozemku) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 6. 5. 2021 do 6. 1. 2022, kdy nařídil jednání na 8. 3. 2022. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[223] Kárný soud ověřil, že návrhové tvrzení neobsahuje všechny úkony kárně obviněného v daném časovém úseku. Dne 28. 4. 2021 městský soud změnil rozsudek kárně obviněného tak, že se rozsudek pro uznání nevydává, spis byl obvodnímu soudu vrácen 6. 5. 2021, tentýž den asistentka referovala doručení rozhodnutí odvolacího soudu. Dne 18. 5. 2021 soudce vydal pokyn, dle kterého vyčkal dva měsíce, zda proti rozsudku městského soudu nebude podáno dovolání. Dne 18. 8. 2021 asistentka soudce předložila kárně obviněnému referát, aby posoudil, zda bude třeba vybrat zálohu na náklady navržených výsledků svědků. Kárně obviněný pokynem ze dne 17. 9. 2021 stanovil vybrání zálohy. Dne 21. 9. 2021 bylo vypraveno příslušné usnesení se lhůtou patnácti dnů. Žalovaný dne 30. 9. 2021 požádal o prodloužení lhůty. Dne 6. 10. 2021 žalovaný sdělil, že na navržených výsledcích již netrvá. Dne 7. 10. 2021 byl soudci předložen referát (č. l. 125) ke stanovení termínu jednání. Soudce jednání nařídil dne 6. 1. 2022 na 8. 3. 2022.

[224] Na začátku tohoto časového úseku nebyla věc starší více než dva roky, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce, zkrácená dva měsíce. Kárný soud uvádí, že v časovém úseku od 6. 5. 2021 kárně obviněný vyčkával, zda proti rozsudku městského soudu nebude podáno dovolání, úkon učinil až 17. 9. 2021. Dovolení je mimořádným opravným prostředkem bez odkladného účinku, proto nebyl dán důvod, aby kárně obviněný zejména s jednoduchými procesními úkony vyčkával, zda dovolání bude podáno,

a ve věci mohl dále postupovat. Časový úsek od 6. 5. 2021 do 17. 9. 2021 je proto třeba považovat za průtahy. Dne 17. 9. 2021 kárně obviněný vydal pokyn, aby asistentka usnesením stanovila zálohu na náklady navržených výsledků svědků. Dne 21. 9. 2021 bylo vydáno příslušné usnesení se lhůtou patnácti dnů, žalovaný požádal o prodloužení lhůty a následně dne 6. 10. 2021 sdělil, že na výsleších netrvá. Časový úsek od 22. 9. 2021 do 6. 10. 2021 proto nelze považovat za průtahy, neboť bylo vydáno procesní usnesení, na které účastník řízení dne 6. 10. 2021 reagoval. Dne 7. 10. 2021 byl kárně obviněnému předložen referát ke stanovení termínu jednání, což učinil dne 6. 1. 2022 a jednání nařídil na 8. 3. 2022. Kárně obviněný termín jednání stanovil po třech měsících od posledního úkonu (6. 10. 2021), tedy v rámci obecné referenční doby. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 6. 5. 2021 do 21. 9. 2021 v celkovém rozsahu čtyři a půl měsíce.**

42 věc sp. zn. 7 C 177/2020

[225] Ve věci 7 C 177/2020 (bankovní úvěr) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 28. 3. 2022 do 9. 6. 2022. Kárně obviněný měl připravený referát k vyhlášení rozhodnutí, přičemž zbývalo doplnit pouze termín vyhlášení, což však učinil až 9. 6. 2022. Kárně obviněný se vyjádřil a potvrdil délku vytýkaného časového úseku. Kárný soud ověřil, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. V době započetí časového úseku nebyla věc starší více než dva roky, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce. Referenční doba začala plynout od posledního úkonu kárně obviněného, což bylo usnesení ze dne 23. 2. 2022, kterým vyzýval žalovanou, zda souhlasí, aby bylo rozhodnuto bez nařízení jednání. Časový úsek od 23. 2. 2022 do 9. 6. 2022 trval tři a půl měsíce, proto se nejednalo o průtah. Kárný soud tudíž **průtahy v této věci neshledal.**

43 věc sp. zn. 7 C 186/2020

[226] Ve věci 7 C 186/2020 (o zaplacení přepravy zboží) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 29. 10. 2020 do 29. 6. 2021 a od 6. 9. 2021 do 10. 5. 2022. V prvním případě navrhovatelka kárně obviněnému vytýká, že byl od 29. 10. 2020 nečinný, neboť jednání nařídil až 29. 6. 2021 na 9. 9. 2021. Ve druhém případě kárně obviněný dne 6. 9. 2021 z osobních důvodů zrušil jednání nařízené na 9. 9. 2021 a další nařídil až 18. 2. 2022 na 10. 5. 2022, ač mohl odročit či nařídit jednání na dřívější termín. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[227] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Kárný soud toliko doplňuje, že kárně obviněnému byl dne 29. 10. 2020 předložen referát týkající se posouzení výběru zálohy na náklady důkazu. Kárně obviněný dne 20. 1. 2021 udělil pokyn zálohu vybrat. Dne 5. 3. 2021 mu byl předložen referát, aby stanovil termín ústního jednání, což učinil 29. 6. 2021.

[228] Kárný soud konstatuje, že v době započetí obou časových úseků nebyla věc starší více než dva roky, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce, zkrácená dva. K prvnímu časovému úseku kárný soud uvádí, že kárně obviněný pokyn k vybrání zálohy vydal až dne 20. 1. 2021, tedy zjevně po uplynutí zkrácené dvouměsíční referenční doby k jednoduchému administrativnímu úkonu (předkládání referátů asistentkou nečinnost soudce nepřerušuje, neboť jde toliko o servis pro něj, bez vlivu na soudcovu odpovědnost za postup v řízení). Úsek od 29. 10. 2020 do 20. 1. 2021 je proto třeba považovat za průtah, stejně jako navazující období, byť v něm asistentka soudce vydala usnesení stanovující zaplacení zálohy na náklady důkazu; šlo totiž o úkon, který mohl být učiněn souběžně s jiným a dříve, nebylo důvodu

jednotlivé úkony drobit v tak dlouhém časovém úseku. Období nouzového stavu pro pandemii onemocnění covid-19 v tomto období nemělo žádný vliv na možnost činit takové procesní úkony. Zálohu na provedení důkazu účastník řízení uhradil 26. 2. 2021. Další úkon, nařízení jednání dne 29. 6. 2021, soudce jednoznačně učinil po uplynutí obecně čtyřměsíční referenční doby, proto i toto období kárný soud hodnotí jako průtahové (předložení konceptu referátu k nařízení jednání asistentkou soudce nemá na běh referenční doby vliv). Ke druhému časovému úseku kárný soud uvádí, že od zrušení jednání 6. 9. 2021 do stanovení termínu nového jednání dne 18. 2. 2022 uplynulo více než pět měsíců, byla tedy zjevně překročena referenční doba a jedná se o průtahy. Úsek od nařízení jednání do jeho uskutečnění dne 10. 5. 2022 již nicméně za průtah považovat nelze, neboť jednání nebylo nařízeno na termín excesivně vzdálený.

[229] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 29. 10. 2020 do 29. 6. 2021 a od 6. 9. 2021 do 18. 2. 2022 v celkovém rozsahu 13 a půl měsíce.**

44 věc sp. zn. 7 C 217/2020

[230] Ve věci 7 C 217/2020 (o určení dědice) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 28. 1. 2021 do 27. 8. 2021 a od 23. 3. 2022 dosud (tj. do dne podání kárného návrhu). V případě prvního úseku byl kárně obviněný fakticky nečinný od 28. 1. 2021 do 27. 8. 2021, kdy nařídil jednání na 26. 10. 2021. V mezidobí pouze vybíral zálohu na provedení důkazů, což měl spojit s nařízením jednání. Ve druhém případě kárně obviněný přerušil řízení dle § 110 o. s. ř. Žalobkyně podáním ze dne 31. 3. 2022 navrhla, aby bylo v řízení pokračováno. Kárně obviněný nicméně místo nařízení jednání vydal nadbytečné usnesení o pokračování v řízení. Od 5. 5. 2022 je věc u soudce k nařízení jednání, k čemuž dosud nedošlo. Kárně obviněný k tomu uvedl, že od 28. 1. do 11. 4. 2021 trval nouzový stav, proto je třeba toto období odečíst a časový úsek zkrátit na dva a čtvrt měsíce. Druhý časový úsek dle kárně obviněného trval jen tři měsíce.

[231] Kárný soud na základě obsahu spisu doplňuje, že v prvním úseku kárně obviněný vydal dne 22. 1. 2021 pokyn, aby byl vyžádán spis sp. zn. 20 D 101/2020. Dne 27. 3. 2021 kárně obviněný vydal pokyn, aby byla stanovena záloha na náklady provedení důkazu. Usnesení bylo vydáno dne 29. 3. 2021. Dne 12. 4. 2021 byl kárně obviněnému předložen referát ke stanovení termínu jednání. Jednání nařídil dne 27. 8. 2021 na 26. 10. 2021. Ke druhému časovému úseku kárný soud konstatuje, že kárně obviněný řízení přerušil dle § 110 o. s. ř. Dne 10. 3. 2022 žalobkyně navrhla pokračovat v řízení. Kárně obviněný dne 21. 3. 2022 vydal pokyn, aby byl žalobkyni zaslán přípis s dotazem, zda trvá na pokračování řízení, které bylo přerušeno za účelem vytvoření časového prostoru pro smírné řešení sporu. Žalobkyně dne 31. 3. 2022 reagovala tak, že ke smírnému řešení nedošlo a již o něm není mezi účastníky jednáno. Kárně obviněný vydal usnesení o pokračování v řízení, které bylo odesláno 12. 4. 2022. Tímto usnesením zároveň účastníkům řízení uložil, aby se ve lhůtě 15 dnů vyjádřili. Dne 11. 5. 2022 kárně obviněný vydal pokyn k přípravě referátu, ten mu byl předložen dne 27. 5. 2022. Kárně obviněný dne 30. 6. 2022 stanovil termín jednání na 4. 10. 2022.

[232] Kárný soud konstatuje, že v době započetí obou časových úseků nebyla věc starší více než dva roky, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce, zkrácená dva. K prvnímu časovému úseku kárný soud uvádí, že od vyžádání spisu od notáře 22. 1. 2021 do vydání

usnesení stran zálohy na provedení důkazů 29. 3. 2021 uplynuly více než dva měsíce. Jelikož šlo o jednoduchý procesní úkon, je namístě aplikovat zkrácenou dvouměsíční referenční dobu, která byla překročena. Od vydání usnesení z 29. 3. 2021 do nařízení jednání dne 27. 8. 2021 také zjevně uplynula referenční doba (zde obecná čtyřměsíční). Je pravda, že od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021 trval nouzový stav vyhlášený v souvislosti s pandemickou situací. Na jednoduché procesní úkony však neměl nouzový stav žádný vliv – vydat usnesení o záloze na provedení důkazu bylo možné bez omezení i v tomto období. Nouzový stav skončil 11. 4. 2021, avšak kárně obviněný termín jednání stanovil až 27. 8. 2021. Kárný soud na tomto podkladě uvádí, že nouzový stav nebyl paušálním důvodem, aby kárně obviněný neučinil ve spise vůbec žádný úkon či záznam. Jelikož byl kárně obviněný při nařizování jednání nečinný více než čtyři měsíce, je třeba období od 29. 3. 2021 do 27. 8. 2021 považovat za průtahové.

[233] V případě druhého časového úseku kárný soud uvádí, že žalobkyně navrhla pokračovat v řízení. Kárně obviněný vyzval žalobkyni k potvrzení návrhu pokračovat v řízení, což učinila, proto kárně obviněný vydal usnesení o pokračování v řízení. Usnesením kárně obviněný nerozhodl pouze o pokračování v řízení, nýbrž rovněž vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili. Kárná navrhovatelka netvrdí, že by šlo o zjevně bezúčelný či excesivní úkon a kárnému soudu obecně nepřísluší, aby hodnotil rozhodovací činnost nezávislého soudce. Usnesení bylo účastníkům řízení doručeno 12. 4. 2022, od tohoto dne běžela stanovená lhůta 15 dnů k vyjádření. Dne 11. 5. 2022 vydal kárně obviněný pokyn k přípravě referátu, jednání nařídil 30. 6. 2022, tedy v rámci referenční doby; v tomto případě kárný soud průtahy shledat nemohl.

[234] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 28. 1. 2021 do 29. 3. 2021 a od 29. 3. 2021 do 27. 8. 2021 v celkovém rozsahu téměř 7 měsíců.**

45 věc sp. zn. 7 C 227/2020

[235] Ve věci 7 C 227/2020 (nebankovní půjčka) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 26. 10. 2020 do 14. 1. 2021 a od 9. 3. 2021 dosud (tj. do podání kárného návrhu). Ač měl kárně obviněný připravený referát k nařízení jednání od 26. 10. 2020, nařídil je až dne 14. 1. 2021 na 9. 3. 2021. Ve druhém případě dne 9. 2. 2021 došla omluva žalobkyně z uvedeného jednání. S omluvou byla spojena žádost o rozhodnutí ve věci bez účasti žalobkyně a její zástupkyně. Kárně obviněný při jednání dne 9. 3. 2021 konstatoval, že údajná zástupkyně nemá ve spise založenou procesní plnou moc. Snažil se tento problém vyřešit, přičemž konstatoval, že na serveru ČAK ani na hlavičkovém papíře údajná zástupkyně žalobkyně nemá žádné telefonní číslo. Proto dle § 110 o. s. ř. řízení přerušil s tím, že (nová) zástupkyně žalobkyně, která zaslala omluvu, nemá plnou moc ve spise a omluva není řádná. Po předložení návrhu na pokračování v řízení dne 16. 3. 2022 kárně obviněný dne 21. 3. 2022 rozhodl o pokračování v řízení, ač nebyl důvod vydávat toto rozhodnutí. Od 22. 4. 2022 do 13. 5. 2022 byl nečinný, byť měl připraven referát k nařízení jednání. Dne 13. 5. 2022 nechal vypravit obecný vzor o možnosti vznášet námitky dle § 114b o. s. ř., ač k tomu, zejména vzhledem k předchozímu jednání, nebyl důvod, a do podání kárného návrhu (30. 6. 2022) neučinil další úkon. Kárná navrhovatelka dále uvedla, že kárně obviněný v řízení způsobil průtahy tím, že nepřijal omluvu účastníka řízení, která může být zcela neformální, včetně omluvy telefonické, u níž z povahy věci nelze ověřit totožnost volajícího (srov. rozsudky Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 2907/99 a 20 Cdo 2068/98) a ve

věci nerozhodl či neodstraňoval nedostatek nového zastoupení dle § 104 odst. 2 o. s. ř. a § 28 o. s. ř. Průtah trvá, kárně obviněný nadbytečně rozhodoval o přerušení a ani poté bez průtahu nenařídil jednání. Ve věci dosud nebylo rozhodnuto. Kárně obviněný se k tomuto nevyjádřil.

[236] Kárný soud ověřil, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Je třeba pouze doplnit, že u druhého časového úseku kárně obviněný na podkladě referátu předloženého dne 28. 6. 2022 dne 30. 6. 2022 (tedy v den podání kárného návrhu) stanovil termín jednání na 4. 8. 2022.

[237] V době započetí uvedených časových úseků nebyla věc starší více než dva roky, obecná referenční doba tedy činila čtyři měsíce. V prvním případě referenční doba začala plynout od posledního úkonu kárně obviněného, kterým bylo unesení ze dne 9. 9. 2020 o zrušení elektronického platebního rozkazu, které nabylo právní moci 7. 10. 2020. Kárně obviněný termín jednání stanovil dne 14. 1. 2021. Časový úsek od 7. 10. 2020 do 14. 1. 2021 nepřesáhl čtyřměsíční referenční dobu, proto kárný soud průtahy v tomto období neshledal. Ve druhém případě kárný soud uvádí, že žalobkyně dne 9. 2. 2021 zaslala omluvu z jednání, přičemž do hlavičky podání uvedla odlišnou právní zástupkyni, než odpovídalo plné moci založené ve spise. Kárně obviněný při ústním jednání konstatoval, že zástupkyně žalobkyně dle plné moci založené ve spise i žalovaný se bez omluvy nedostavili na jednání, proto řízení dle § 110 o. s. ř. přerušil. K tomuto kárný soud uvádí, že mu v zásadě nepřisluší hodnotit správnost procesního postupu a rozhodovací činnost nezávislého soudce, nadto předmětem kárného návrhu jsou průtahy v řízení, nikoli vydání konkrétního rozhodnutí, resp. rozhodovací exces. Kárný soud proto časový úsek od 9. 3. 2021 (přerušení řízení) do 16. 3. 2022 (pokračování v řízení) nemůže považovat za průtah, neboť nečinnost soudce je přímým důsledkem vydaného procesního rozhodnutí. Dne 13. 5. 2022 kárně obviněný vydal usnesení, kterým žalovaného vyzval, aby se k podané žalobě vyjádřil. Kárná navrhovatelka toto usnesení považovala za nedůvodné vzhledem ke dřívějšímu jednání. Kárný soud k tomu uvádí, že dle spisu žalovaný na výzvu nereagoval, proto kárně obviněný dne 4. 8. 2022 vydal rozsudek pro uznání. Vydání usnesení tedy (nepřímo) vedlo k vydání rozsudku, proto toto usnesení nelze považovat za nedůvodné (jeho věcnou správnost kárný soud nehodnotí). Usnesení kárně obviněný vydal do dvou měsíců od rozhodnutí o pokračování v řízení, proto časový úsek od 16. 3. 2022 do 13. 5. 2022 nelze považovat za průtahy. Jednání kárně obviněný nařídil dne 30. 6. 2022 (v den podání kárného návrhu), tedy v obecné referenční době od posledního úkonu ve věci.

[238] Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal**.

46 věc sp. zn. 7 C 248/2020

[239] Ve věci 7 C 248/2020 (o zaplacení 19 965 Kč) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 30. 3. 2021 do 29. 6. 2021 a od 7. 9. 2021 do 15. 3. 2022. V prvním případě kárně obviněný odkládal až do 29. 6. 2021 nařízení jednání, ač měl už od 30. 3. 2021 připravený referát. Ve druhém odročil jednání dne 7. 9. 2021 na neurčito, i když k tomu nebyl zřejmý důvod, a až 6. 1. 2022 nařídil jednání na 15. 3. 2022. Přitom mohl odročit na termíny od 7. 10. 2021. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[240] Návrhové tvrzení odpovídá spisu, avšak kárný soud se ani v jednom případě neztotožňuje s tím, že jde o průtahy. V rámci obou období totiž stáří věci nepřesáhlo dva roky, a proto referenční doba činí čtyři měsíce. Kárně obviněný přitom tuto dobu ani v jednom případě nepřekročil. První období totiž činí pouze tři měsíce (referenční doba začala běžet 26. 3. 2021, kdy žalobce doručil soudu repliku) a u druhého je nutné zohlednit pouze dobu do nařízení jednání dne 6. 1. 2022, jíž do čtyř měsíců schází jeden den (počátek referenční doby se odvíjí od odročení jednání na neurčito dne 7. 9. 2021). Stanovení termínu jednání za něco málo přes dva měsíce pak nelze při stáří věci do dvou let považovat za excesivní. Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal**.

47 věc sp. zn. 7 C 249/2020

[241] Ve věci 7 C 249/2020 (pojištění vozidla, ztížení společenského uplatnění) vytýká navrhovatelka kárně obviněnému nečinnost od 12. 1. 2021 do 25. 5. 2021 a od 20. 12. 2021 do 28. 4. 2022. V prvním případě soudce nedůvodně dlouho odkládal pokyn k vybrání zálohy na důkaz. V rámci druhého úseku (po vypracování znaleckého posudku) zase otálel s nařízením jednání. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[242] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. V prvním období asistentka 12. 1. 2021 předložila spis s dotazem, zda má vybrat zálohu na důkaz. Soudce na tento dotaz nereagoval, takže mu asistentka musela spis předkládat znovu, načež jí kárně obviněný dal až 25. 5. 2021 pokyn, aby zálohu vybrala. Pro takový jednoduchý úkon postačuje zkrácená referenční doba dva měsíce (věc byla mladší než dva roky) a zároveň mu nijak nebránil nařízený nouzový stav, neboť jde o jednoduchý procesní úkon bez jednání. Ve druhém případě již šlo o nařízení jednání, takže referenční doba činila čtyři měsíce. I tu kárně obviněný překročil. Spis byl totiž připravený k nařízení jednání nejméně od 20. 12. 2021, avšak kárně obviněný jednání nařídil až 28. 4. 2022. Ani v tomto případě není nutné zohledňovat několik dní nouzového stavu, který trval do 25. 12. 2021. Z pohybu ve spisu je totiž zřejmé, že do standardního postupu soudce nijak nezasáhl. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 12. 1. 2021 do 25. 5. 2021 a od 20. 12. 2021 do 28. 4. 2022 v celkovém rozsahu více než 8 a půl měsíce**.

48 věc sp. zn. 7 C 13/2021

[243] Ve věci 7 C 13/2021 (spor s pojišťovnou o opravu vozidla) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 9. 5. 2021 do 30. 8. 2021 a od 8. 2. 2022 do 28. 4. 2022. V prvním období soudce bezdůvodně odkládal ustanovení znalce a ve druhém nařízení jednání, ač měl vždy k začátku období připravený referát od asistentky. Kárně obviněný k věci uvedl, že po započtení dovolené zbývá z prvního úseku pouze dva a čtvrt měsíce a že navrhovatelka přehlédla nařízení jednání ze dne 30. 6. 2021. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, kárný soud pouze posouvá počátek prvního období na 19. 5. 2021, neboť dle spisu byl soudci spis předložen 19., nikoliv 9., což je zjevný překlep. Argumentace kárně obviněného přitom není důvodná. Jak již kárný osud několikrát uvedl, referenční doby v řádech měsíců umožňují, že není nutné zohledňovat čerpání dovolené. Nařízení jednání dne 30. 6. 2021, na které soudce odkazuje, pak ve spise není zaznamenáno. Ustanovení znalce je úkon, na který dle kárného soudu postačuje zkrácená referenční doba, jež v případě věci mladší než dva roky činí dva měsíce. Tuto dobu soudce zjevně překročil. V druhém období naopak nečinnost

soudce referenční dobu čtyři měsíce k nařízení jednání nepřekročila. Kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 19. 5. 2021 do 30. 8. 2021 v celkovém rozsahu tři a půl měsíce.**

49 věc sp. zn. 7 C 29/2021

[244] Ve věci 7 C 29/2021 (vypořádání SJM) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 27. 5. 2021 do 26. 11. 2021 a od 3. 2. 2022 do 25. 5. 2022. V obou případech kárně obviněný otálel s nařízením jednání, přičemž v rámci prvního úseku v mezidobí žádal pouze o připojení spisu, což mohl spojit s nařízením jednání. Druhé období započalo zrušením jednání nařízeného na 3. 2. 2022 pro nemoc účastníka. Další jednání pak soudce nařídil až 25. 5. 2022 na 23. 6. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil. Návrhové tvrzení odpovídá spisu. V průběhu prvního období nečinnosti kárně obviněný skutečně žádal pouze o připojení souvisejícího spisu, což bylo bez potíží obratem zajištěno. Následně žádal asistentku o přípravu referátu k nařízení jednání. Ten mu byl předložen 18. 8. 2021, avšak soudce nařídil jednání až 26. 11. 2021. Ze spisu zároveň neplyne žádný důvod, proč kárně obviněný činil úkony v takových rozestupech či proč je nemohl spojit. Jelikož byl takto nečinný déle než čtyři měsíce, překročil referenční dobu a zatížil věc průtahy. Takový závěr však již nelze učinit o období druhém, v němž nečinnost referenční dobu nepřesáhla. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 27. 5. 2021 do 26. 11. 2021 v celkovém rozsahu šest měsíců.**

50 věc sp. zn. 7 C 58/2021

[245] Ve věci 7 C 58/2021 (o zaplacení smlouvy o dílo) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 7. 4. 2021 do 26. 7. 2021 a od 16. 9. 2021 do 15. 9. 2022. Počátek prvního úseku vztáhla navrhovatelka k okamžiku, kdy měl soudce k dispozici připravený referát k nařízení jednání. To však nařídil až 26. 7. 2021 na 16. 9. 2021. Odročením tohoto jednání na neurčito pak začalo druhé období. Podle navrhovatelky nebyl k takovému postupu důvod a kárně obviněný činil v mezidobí do nařízení jednání dne 13. 6. 2022 pouze takové úkony, které buď mohl spojit s nařízením termínu jednání, nebo je mohl činit už za stanoveného termínu jednání. Jednání nařídil na 15. 9. 2022, ač měl volné termíny už od 21. 7. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[246] Kárný soud konstatuje, první úsek nedosahuje délky referenční doby (čtyř měsíců) pro věc mladší než dva roky, takže se nejedná o průtah. Kárně obviněný totiž mohl nařídít jednání až od 6. 4. 2021, kdy se žalobkyně vyjádřila k odporu žalovaného, takže do 26. 7. 2021, kdy jednání nařídil, uplynulo pouze něco přes tři a půl měsíce. Ve vztahu ke druhému období je potom návrhové tvrzení neúplné, navrhovatelka přešla řadu relevantních úkonů a okolností, jež vyplývají ze spisu. Kárně obviněný sice odročil jednání dne 16. 9. 2021 na neurčito a další nařídil až 13. 6. 2022, avšak v mezidobí žalobkyně doručila dne 18. 10. 2021 doplnění tvrzení a důkazů a v návaznosti na to soudce zajišťoval překlady předložených listin, podrobnosti k předvolání svědků, případně též tlumočení. Soudce vybíral rovněž zálohu na provedení důkazů. Kárný soud nemůže přehlédnout ani to, že žalobkyně některé informace o svědcích *dávkovala*, což postup ve věci zkomplikovalo. Žalobkyně totiž k žádosti soudu o informace ze dne 31. 1. 2022 sdělila soudu pouze některé kontaktní údaje svědků a adresy doplnila až po opětovné výzvě ze strany soudu dne 22. 3. 2022. Na to navázalo hned 24. 3. 2022 usnesení ke složení zálohy, což žalobkyně učinila 31. 3. 2022. Asistentka následně 5. 4. 2022 předložila kárně obviněnému spis s připraveným referátem

k nařízení jednání, což soudce učinil 13. 6. 2022. Kárný soud se dále neztotožňuje s navrhovatelkou v tom, že soudce stanovil termín jednání na nepřiměřeně vzdálenou dobu. Z výpisu z jednacího kalendáře totiž plyne, že ke dni 13. 6. 2022 měl až do 4. 8. 2022 každý jednací den nařízeno alespoň jedno jednání. První půlku září pak měl obsazenou stejným způsobem. Za takových okolností nelze stanovení termínu jednání na 15. 9. 2022 považovat za excesivní. Předmět tohoto řízení je navíc omezen datem podání návrhu (30. 6. 2022). Kárný soud tedy konstatuje, že v této věci **průtahy neshledal**.

51 věc sp. zn. 7 C 60/2021

[247] Ve věci 7 C 60/2021 (bezdůvodné obohacení za užívání pozemku) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 6. 5. 2021, kdy měl k dispozici připravený referát k nařízení jednání, do 30. 8. 2021, kdy referát doplnil a jednání nařídil. Kárně obviněný k věci uvedl, že po započtení dovolené zbývají z období necelé tři měsíce. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, avšak kárný soud nesouhlasí s tím, že by soudce v předmětném období zatížil řízení průtahy. Věc totiž byla mladší než dva roky, a proto referenční doba k nařízení jednání činila čtyři měsíce. Běžela přitom od 5. 5. 2021, kdy žalobce sdělil soudu, že nesouhlasí s rozhodnutím bez jednání. Kárně obviněný tudíž dne 30. 8. 2021 nařídil jednání ještě v jejím průběhu. Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal**.

52 věc sp. zn. 7 C 65/2021

[248] Ve věci 7 C 65/2021 (vypořádání SJM) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 11. 6. 2021 do 26. 11. 2021, kdy nařídil jednání na 18. 1. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil. Kárný soud uvádí, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. Dne 11. 6. 2021 asistentka předložila kárně obviněnému spis po tom, co téhož dne sdělil soudu poslední z dožádaných peněžních ústavů potřebné informace. Od tohoto dne tedy začala běžet referenční doba čtyři měsíce (věc je mladší než dva roky), kterou soudce překročil, jelikož jednání nařídil až 26. 11. 2021. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 11. 6. 2021 do 26. 11. 2021 v celkovém rozsahu pět a půl měsíce**.

53 věc sp. zn. 7 C 114/2021

[249] Ve věci 7 C 114/2021 (pojištění motorového vozidla) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 9. 5. 2021 do 6. 1. 2022. Už z žaloby a vyjádření žalovaného ze dne 10. 5. 2021 je podle navrhovatelky zřejmé, že ve věci je spor o znalecký posudek. Kárně obviněný však dal pokyn ke stanovení zálohy až 27. 8. 2021. Žalobce ji nesložil, její zaplacení bylo nadbytečně urgováno a soudce nařídil jednání až 6. 1. 2022 na 17. 3. 2022. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil. Návrhové tvrzení odpovídá spisu až na počáteční datum období, v němž došlo ke zjevnému překlepu. Soudci totiž spis byl předložen až 19. 5. 2021, neboť teprve 10. 5. 2021 bylo do spisu založeno vyjádření žalovaného. Kárný soud hodnotí nečinnost soudce v této věci totožně jako ve věci předchozí. Úkony, které mohl kárně obviněný spojit, činil zvláště v nepřiměřených časových rozestupech, což vedlo k tomu, že překročil referenční dobu k nařízení jednání. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 19. 5. 2021 do 6. 1. 2022 v celkovém rozsahu více než 7 a půl měsíce**.

54 věc sp. zn. 7 C 133/2021

[250] Ve věci 7 C 133/2021 (o zaplacení stavebních prací) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 9. 6. 2021 do 27. 8. 2021 a od 26. 10. 2021 do 30. 6. 2022 (podání kárného návrhu). V prvním období kárně obviněný otálel s nařízením jednání, zatímco ve druhém bezdůvodně odročil jednání dne 26. 10. 2021 na neurčito. Následně probíhala komunikace se stranami a pokyn k vyměření zálohy na důkaz – asistentka se na zálohu tázala soudce 17. 2. 2022, ten však dal pokyn až 26. 5. 2022 a 9. a 16. 6. 2022 bylo vydáno usnesení o záloze a opravné usnesení. Zálohu kárně obviněný žádal pouze od žalobce, byť svědky navrhoval i žalovaný. Jednání ve věci stále nebylo nařízeno, ačkoliv termín mohl být stanoven s tím, že svědci budou předvoláni až po složení zálohy. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[251] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Kárný soud pouze doplňuje, že v rámci druhého období soudce dával pokyn k výběru zálohy už 19. 1. 2022 po tom, co mu asistentka předložila spis 14. 12. 2021. V mezidobí zřejmě nastoupila nová asistentka.

[252] První vytýkané období nečinnosti je příliš krátké na to, aby se jednalo o průtahy. Nedosahuje totiž délky relevantní referenční doby, která činí čtyři měsíce. Referenční doba přitom běžela od 8. 6. 2021, kdy žalobce sdělil soudu, že nesouhlasí s rozhodnutím bez jednání. Kárně obviněný tedy jednání dne 27. 8. 2021 nařídil ještě v jejím průběhu. Druhý úsek však již referenční dobu přesáhl (počátek průtahů kárný soud posouvá na 26. 11. 2021 po uplynutí třicetidenní lhůty poskytnuté účastníkům při odročení k doplnění tvrzení) a kárný soud souhlasí s navrhovatelkou, že nekoncentrované a několika měsíci oddělené dílčí administrativní úkony nelze považovat za efektivní postup směrem ke skončení věci. Ze spisu opět nevyplývá žádný důvod, proč nebylo možné alespoň některé úkony spojit a jednání nařídít dříve. Ani případné komplikace s nástupem nové asistentky nečinnost soudce neomlouvají. Jednak totiž ze spisu totiž plyne, že se zorientovala poměrně rychle, takže postupu věci stále bránily dlouhé prodlevy na straně soudce, a jednak je to právě soudce, kdo má zodpovědnost za stav svého soudního oddělení, a to i při personálních obměnách. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 26. 11. 2021 do 30. 6. 2022 v celkovém rozsahu více než 7 měsíců.**

55 věc sp. zn. 7 C 137/2021

[253] Ve věci 7 C 137/2021 (pojištění majetku) navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 8. 6. 2021 do 26. 11. 2021 a od 24. 2. 2022 do 10. 5. 2022. Ke druhému období navrhovatelka upřesnila, že nečinnost spočívá v tom, že kárně obviněný odročil jednání dne 24. 2. 2022 na 10. 5. 2022, neboť na jednání se nedostavil zástupce žalobce. Ten však soudce ještě před jednáním informoval o svém přibližně patnáctiminutovém zpoždění z důvodu dopravní nehody a dorazil asi 23 minut po začátku jednání. Kárně obviněný tak postupovat přesto, že v daný den neměl žádné navazující jednání. Soudce se k věci nevyjádřil.

[254] Návrhové tvrzení odpovídá spisu, avšak vyžaduje upřesnění. Dne 8. 6. 2021 se asistentka tázala kárně obviněného, zda má zadat vypracování znaleckého posudku, na což soudce reagoval 27. 8. 2021 tak, že nikoli a že má připravit referát k ústnímu jednání. Ten asistentka předložila 30. 8. 2021, avšak soudce jej vyplnil až 26. 11. 2021 a jednání nařídil na 6. 1. 2022. Komunikaci mezi soudcem a asistentkou, byť zachycenou ve spise, přitom nelze považovat za úkony vedoucí k rozhodnutí a skončení věci. Období nečinnosti tak zjevně přesáhlo obecnou referenční dobu, která v tomto případě činí čtyři měsíce. Pokud jde o odročení jednání z důvodu nepřítomnosti právního zástupce žalobce, jde již o hodnocení

procesního postupu a rozhodovací činnosti nezávislého soudce, jež kárnému soudu zásadně nepřisluší, přitom je zjevné, že nemohlo jít o rozhodovací exces. Kárně obviněný totiž po zahájení jednání vyčkal, až uplyne čas, který právní zástupce avizoval jako zpoždění, a následně jednání odročil na konkrétní termín vzdálený přibližně dva a půl měsíce. Z protokolu plyne, že jednání skončilo v 10.03 hodin (tj. 18 minut po jeho plánovaném začátku) a právní zástupce se dostavil až v 10.05 hodin. Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 8. 6. 2021 do 26. 11. 2021 v celkovém rozsahu více než pět a půl měsíce.**

56 věc sp. zn. 7 C 194/2021

[255] Ve věci 7 C 194/2021 (úrazové pojištění) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 15. 12. 2021 do 25. 5. 2022, kdy nařídil jednání na 21. 6. 2022. Soudce se k věci nevyjádřil. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, avšak vyžaduje doplnění. Dne 15. 12. 2021 položila asistentka kárně obviněnému dotaz, zda má vyžádat zálohu na náklady důkazů. Soudce 26. 1. 2022 odpověděl, že žádat nemá, ale naopak má rovnou připravit referát k nařízení jednání. Ten asistentka předložila 1. 2. 2022, avšak kárně obviněný jednání nařídil až 25. 5. 2022. Věc byla k začátku období mladší než dva roky, referenční doba proto činila čtyři měsíce, a jelikož ji soudce překročil, konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 15. 12. 2021 do 25. 5. 2022 v celkovém rozsahu více než pět měsíců.**

57 věc sp. zn. 7 C 197/2021

[256] Ve věci 7 C 197/2021 (škoda na zdraví) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 23. 8. 2021 do 26. 11. 2021. Ač měl připravený referát k nařízení jednání, v němž zbývalo pouze doplnit termín jednání, nařídil je až 26. 11. 2021. Kárně obviněný k tomuto uvedl, že vytýkaný časový úsek odpovídal třem měsícům. Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. V době započetí časového úseku nebyla věc starší než dva roky, obecná referenční doba tak činila čtyři měsíce. Dne 30. 7. 2021 byl spis postoupen Okresním soudem v Opavě z důvodu místní nepříslušnosti. Od tohoto okamžiku je třeba odvíjet počátek běhu referenční doby. Kárně obviněný jednání nařídil dne 26. 11. 2021. Časový úsek od 30. 7. 2021 do 26. 11. 2021 činil necelé čtyři měsíce, proto nedošlo k překročení referenční doby a nejednalo se o průtah. Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal.**

58 věc sp. zn. 7 C 223/2021

[257] Ve věci 7 C 223/2021 (cestovní pojištění) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 7. 10. 2021 do 6. 1. 2022. Ačkoliv měl připravený referát k nařízení jednání, v němž zbývalo pouze doplnit termín jednání, nařídil je až 6. 1. 2022 na 15. 3. 2022. Kárně obviněný k tomu uvedl, že po odečtení indispozice a dovolené od 18. 12. do 3. 1. 2022 časový úsek trval jen dva a půl měsíce. Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu, pouze datum předložení referátu dle spisu nebylo 7. 10. 2021, nýbrž 6. 10. 2021. Termín jednání kárně obviněný stanovil dne 6. 1. 2022 na 15. 3. 2022. V době započetí časového úseku nebyla věc starší než dva roky, obecná referenční doba tak činila čtyři měsíce. Dne 29. 9. 2021 kárně obviněný vyzval žalobkyni k vyjádření, které doručila dne 5. 10. 2021. Následující den 6. 10. 2021 asistentka soudce připravila referát k nařízení jednání. Kárně obviněný termín jednání stanovil po třech měsících od předložení referátu, resp. od

vyjádření žalobkyně, referenční dobu tedy nepřekročil. Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal**.

59 věc sp. zn. 7 C 228/2021

[258] Ve věci 7 C 228/2021 (dlužné nájemné) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 8. 10. 2021 do 6. 1. 2022. Ač měl připravený referát k nařízení jednání, v němž zbývalo pouze doplnit termín jednání, nařídil je až dne 6. 1. 2022 na 10. 3. 2022. Kárně obviněný k tomu uvedl, že po odečtení indispozice a dovolené od 18. 12. do 3. 1. 2022 časový úsek trval jen dva a půl měsíce. Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu, pouze datum předložení referátu dle spisu nebylo 8. 10. 2021, nýbrž 7. 10. 2021. Termín jednání kárně obviněný stanovil dne 6. 1. 2022 na 10. 3. 2022. V době započetí časového úseku nebyla věc starší než dva roky, obecná referenční doba tak činila čtyři měsíce. Kárně obviněný dne 13. 9. 2021 vyzval žalobce k vyjádření. Žalobci se vyjádřili shodně jedním podáním dne 6. 10. 2021 a 8. 10. 2021. Od 8. 10. 2021 začala kárně obviněnému běžet referenční doba. Dne 7. 10. 2021 asistentka soudce kárně obviněnému předložila referát ke stanovení termínu jednání, ten tak učinil dne 6. 1. 2021. Časový úsek od 8. 10. 2021 do 6. 1. 2022 odpovídá třem měsícům, proto nedošlo k překročení referenční doby. Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal**.

60 věc sp. zn. 7 C 257/2021

[259] Ve věci 7 C 257/2021 (dlužné zálohy společenství vlastníků jednotek) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 16. 11. 2021 do 16. 2. 2022. Ač měl připravený referát k nařízení jednání, v němž zbývalo pouze doplnit termín jednání, nařídil je až dne 16. 2. 2022 až na 12. 4. 2022. Kárně obviněný k tomu uvedl, že po odečtení indispozice a dovolené od 18. 12. do 3. 1. 2022 časový úsek trval jen dva a půl měsíce. Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. V době započetí časového úseku nebyla věc starší než dva roky, obecná referenční doba tak činila čtyři měsíce. Kárně obviněný dne 25. 10. 2021 vyzval žalobce k vyjádření ve lhůtě patnácti dnů. Žalobce se vyjádřil dne 10. 11. 2021, od tohoto okamžiku začala běžet referenční doba. Dne 16. 11. 2021 asistentka soudce kárně obviněnému předložila referát za účelem stanovení termínu ústního jednání. Kárně obviněný termín jednání stanovil dne 16. 2. 2022. Časový úsek od 10. 11. 2021 do 16. 2. 2022 představuje tři a čtvrt měsíce, proto nedošlo k překročení referenční doby. Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal**.

61 věc sp. zn. 7 C 313/2021

[260] Ve věci 7 C 313/2021 (zaplacení ceny díla) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 17. 2. 2022 dosud (tj. do data podání kárného návrhu). Kárně obviněný ve věci neučinil úkon od 17. 2. 2022. Dne 26. 5. 2022 vydal usnesení obsahující obecné poučení žalobkyně a rovněž poučení o možnosti vznášet námitku místní nepřislušnosti, která žalobkyni nicméně nemohla příslušet, jelikož jejím prvním úkonem ve věci bylo podání žaloby. Usnesení také obsahuje výzvu žalobkyni, aby k navrhovaným svědkům uvedla jejich adresu. S tím však kárně obviněný nespojil obvyklý úkon, a to povinnost složit zálohu na provedení důkazu, ani nenařídil jednání. K obecnému poučení zástupce žalobkyně sdělil, že smírnému řešení či mediaci se nebrání, zároveň však uvedl, že se strany o smírné vyřešení věci již bezúspěšně snažily. K dotazu asistentky dal kárně obviněný pokyn k nařízení

mediace a zároveň výslovný pokyn, že mediaci nemá být spojena se zálohou na provedení důkazů, ale záloha má být řešena až později. Kárně obviněný tak postupoval nekoordinovaně a vydával úkony směřující k oddálení rozhodnutí o věci ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 11 Kss 7/2021. Kárně obviněný se nevyjádřil.

[261] Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. V době započetí časového úseku nebyla věc starší než dva roky, obecná referenční doba tak činila čtyři měsíce, zkrácená dva. Dne 16. 2. 2022 byl kárně obviněnému předložen referát, aby zhodnotil stanovení zálohy na provedení důkazů. Na referát reagoval pokynem ze dne 25. 5. 2022, resp. usnesením ze dne 26. 5. 2022. Kárně obviněný toto usnesení vydal po více než třech měsících. Jelikož se jednalo o rutinní standardizovaný úkon, je třeba aplikovat zkrácenou referenční dobu, kterou kárně obviněný překročil. Časový úsek od 16. 2. 2022 do 25. 5. 2022 kárný soud považuje za průtahy. Vydaným usnesením kárně obviněný poučil žalobkyni o jejích právech a povinnostech. Na usnesení žalobkyně reagovala dne 13. 6. 2022 sdělením adres svědků a posléze i podáním ze dne 14. 6. 2022, ze kterého mj. plyne, že se nebrání smírnému řešení či mediaci. Kárně obviněný v návaznosti na vyjádření žalobkyně vydal dne 29. 6. 2022 usnesení, kterým nařídil první setkání s mediátorem.

[262] Kárný soud k tomu uvádí, že i když lze s některými částmi prvního usnesení polemizovat, jak naznačila navrhovatelka, nejde o rozhodovací exces a kárnému soudu obecně nepřísluší hodnotit procesní postup a rozhodovací činnost nezávislého soudce. Nelze ovšem popřít, že usnesení vedlo k vyjádření žalobkyně a nařízení prvního setkání s mediátorem, tedy k pokusu o smírné ukončení věci. Jelikož kárně obviněný na vyjádření žalobkyně ze dne 14. 6. 2022 reagoval vydáním usnesení již 29. 6. 2022, nelze časový úsek od 25. 5. 2022 do 30. 6. 2022 (den podání kárného návrhu) považovat za průtahy.

[263] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy řízení od 16. 2. 2022 do 25. 5. 2022 v celkovém rozsahu více než tři měsíce.**

62 věc sp. zn. 7 C 3/2022

[264] Ve věci 7 C 3/2022 (dlužné zálohy společenství vlastníků jednotek) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 16. 2. 2022 do 25. 5. 2022. Ač měl připravený referát k nařízení jednání, v němž zbývalo doplnit pouze termín jednání, nařídil je až na 28. 6. 2022. Kárně obviněný k tomuto uvedl, že časový úsek od 16. 2. 2022 do 25. 5. 2022 představuje tři měsíce. Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu. V době započetí časového úseku nebyla věc starší než dva roky, referenční doba tedy byla čtyři měsíce. Kárně obviněný usnesením ze dne 19. 1. 2022 vyzval žalobce k doplnění žaloby. Dne 31. 1. 2022 žalobce doručil doplnění žaloby. Od tohoto dne začala běžet referenční doba. Termín jednání kárně obviněný stanovil dne 25. 5. 2022. Časový úsek do 31. 1. 2022 do 25. 5. 2022 činí necelé čtyři měsíce, proto k překročení referenční doby nedošlo. Kárný soud tudíž v této věci **průtahy neshledal.**

63 věc sp. zn. 7 C 72/2021 (v návrhu uvedena jako další věc pod č. 52)

[265] K této věci kárný soud předesílá, že v návrhu byla tato věc uvedena pod číslem 52 spolu s věcí sp. zn. 65/2021. Zjevně se však jedná o zcela samostatné řízení s průtahy; věc sp. zn. 7 C 72/2021 proto kárný soud označuje jako věc č. 63.

[266] Ve věci 7 C 72/2021 (živelné pojištění nemovitosti) navrhovatelka vytýká kárně obviněnému nečinnost od 20. 5. 2021 do 26. 10. 2021 a od 7. 12. 2021 do 30. 6. 2022 (podání kárného návrhu). Dle navrhovatelky soudce postupuje ve věci nekoncentrovaně. Už z žaloby a vyjádření žalovaného plyne, že ve věci jsou sporné znalecké posudky. Kárně obviněný však byl od 20. 5. 2021 do 26. 10. 2021 fakticky nečinný, pouze 19. 8. 2021 vybral zálohu na důkaz od žalobce. Jednání nařídil až 26. 10. 2021 na 7. 12. 2021. To pak odročil na neurčito, ač k tomu nebyl patrný důvod. Následně soudce řešil pouze znalečné a svědečné a 9. 6. 2022 vybral zálohu na důkaz od žalovaného, i když to mohl udělat již 19. 8. 2021. Kárně obviněný se k věci nevyjádřil.

[267] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Kárný soud pouze doplňuje, že v rámci prvního období dne 20. 5. 2021 asistentka předložila soudci spis s dotazem, zda má vybrat zálohu na provedení důkazů. Ten reagoval dne 27. 7. 2021 pokynem, ať ji vybere, takže bylo 19. 8. 2021 vydáno unesení, načež žalobce 24. 8. 2021 zálohu složil. Asistentka následující den předložila soudci spis s připraveným referátem k nařízení jednání, který kárně obviněný doplnil až 26. 10. 2021. Ke druhému období kárný soud dodává, že soudce dal pokyn k výběru zálohy 25. 5. 2022, žalovaný zálohu složil 16. 6. 2022 a 20. 6. 2022 asistentka předložila spis s připraveným referátem k nařízení jednání. To kárně obviněný nařídil až 31. 8. 2022, tedy po podání kárného návrhu.

[268] K začátku obou úseků byla věc mladší než dva roky, takže referenční doba činí čtyři, resp. dva měsíce. Kárně obviněný v obou případech toliko vybíral zálohu na důkaz, což samo o sobě měl provést ve zkrácené době dvou měsíců, kterou v každém případě přesáhl. Zároveň ze spisu nevyplývá žádná okolnost, jež bránila tomu, aby úkony provedl koncentrovaně spolu s nařízením jednání. Nařízení jednání přitom kárně obviněnému trvalo od předložení spisu 20. 5. 2021 a od odročení jednání dne 7. 12. 2021 na neurčito vždy více než čtyři měsíce, což kárný soud nepovažuje za přiměřené.

[269] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení od 20. 5. 2021 do 26. 10. 2021 a od 7. 1. 2022 do 30. 6. 2022 v celkovém rozsahu téměř 11 měsíců.**

Ve. Další skutková zjištění

[270] Kárně obviněný byl kárným soudem již dvakrát shledán vinným z průtahů. V prvním případě (rozhodnutí č. j. 16 Kss 3/2016-108, *Valebrach I*, provedené jako **důkaz C**) kárný soud shledal průtahy v celkem 244 věcech a uložil kárné opatření snížení platu o 10 % na šest měsíců a ve druhém (rozhodnutí č. j. 13 Kss 5/2018-116, *Valebrach II*, provedené jako **důkaz D**) schválil dohodu o vině a kárném provinění a uznal kárně obviněného vinným z průtahy v celkem 152 věcech a uložil kárné opatření snížení platu o 20 % na osm měsíců. Kárně obviněnému udělil místopředseda obvodního soudu také výtku, a to dne 10. 7. 2015 za průtahy v řízení v 37 věcech (viz **důkaz P**).

[271] Soudcovská rada Obvodního soudu pro Prahu 8 ve svém vyjádření k osobě kárně obviněného ústy předsedy rady Mgr. Michala Novotného (**důkaz L**) uvedla, že k práci soudce přistupoval a přistupuje velmi zodpovědně a pečlivě a vždy se snažil neskloznout k tomu, aby „kvantita převážila nad kvalitou“. Problémy v senátu kárně obviněného přitom nastaly zejména v době, kdy bývalé vedení soudu odsouhlasilo v poměrně krátkém časovém úseku odchod řady civilních soudců bez náhrady, a to přes nesouhlas všech soudců i podmínku

soudcovské rady, že odchod soudce bude jen za náhradu. Následně vždy po nástupu nového soudce odešel další, až se situace na civilním úseku stala kritickou. Na nepříznivý stav soudcovská rada vedení soudu opětovně upozorňovala, což plyne z obsáhlých vyjádření založených ve správním deníku soudu. V dané době spojené s nedostatkem soudců vytvořilo vedení soudu další specializace na agendu žalob o pojistné plnění. I přes složitou situaci však byl jinému kolegovi s obdobnými problémy, jaké má nyní kárně obviněný, opakovaně zastavován nápad a jeho spisy byly přerozdělovány. Další kolegyni pak byla umožněna práce na poloviční úvazek. Nejsložitější spory se tak rozdělovaly mezi několik málo civilních soudců bez specializace, jejichž senáty se po dobu takto nerovnoměrně rozděleného nápadu zaplnily věcmi, jejichž řešení bylo složité, vyžadovalo obsáhlé dokazování, takže byly řešeny v řádu let, aniž by se jednalo o průtahy. Tyto senáty mají do současné doby největší počet neskončených věcí, a to i přesto, že specializace, které představovaly nerovnoměrné rozdělení práce, byly zrušeny od dubna 2019.

[272] Kárný soud obdržel prostřednictvím místopředsedy městského soudu JUDr. Tomáše Novosada též obsáhlé vyjádření celkem devatenácti předsedů civilních odvolacích senátů k rozhodovací činnosti kárně obviněného (**důkaz M**). Ve vztahu k rozhodnutím soudce mimo specializaci ochrany osobnosti hodnotili předsedové senátu činnost soudce z valné většiny jako průměrnou a standardní, k níž nemají negativní poznatky. Ve třech případech pak předsedové hodnotili práci kárně obviněného kladně, resp. označili jeho rozhodnutí jako lehce nadprůměrná či vyzdvihnuli úroveň jeho písemného projevu, přehlednost a přezkoumatelnost rozhodnutí a úplnost skutkových zjištění. Jeden z odvolacích senátů hodnotil činnost soudce jako podprůměrnou, a to na základě zrušení jednoho rozsudku.

[273] Detailní vyjádření připojila též předsedkyně senátu 22 Co se specializací na ochranu osobnosti JUDr. V. K., které je založeno na přezkumu celkem 23 rozhodnutí kárně obviněného. V 11 případech (10 procesních rozhodnutí a 1 rozsudek) bylo odvolání nedůvodné, ve 12 pak odvolací senát původní rozhodnutí minimálně z části změnil či rušil a vrátil kárně obviněnému. Alespoň částečná důvodnost odvolání se přitom pětkrát týkala rozsudku (z toho jednou pouze nákladového výroku). Podle předsedkyně senátu 22 Co je množství důvodných odvolání nadprůměrné. Čtyři nepotvrzená rozhodnutí ve věci samé vykazují znaky zkratkovitého právního úsudku a rezignování na důsledné zjišťování skutkového stavu, což může svědčit o snaze alespoň některé věci končit, byť k tomu ještě nejsou způsobilé. Předsedkyně senátu uzavřela, že kárně obviněný se na agendu ochrany osobnosti specializuje dlouhodobě a vykonával ji i u městského soudu v době, kdy krajské soudy danou agendu řešily v prvním stupni. Právě s ohledem na bohaté zkušenosti soudce je podle předsedkyně zapotřebí nahlížet přísněji na slabou úroveň většiny jeho rozhodnutí.

[274] Kárný soud zanalyzoval též výkonnost soudce na základě přehledových údajů z tabulek o výkonnosti a stavu agendy od května 2020 do března 2023 v případě kárně obviněného i dalších soudců civilního úseku Obvodního soudu pro Prahu 8 (**důkaz O**) a údajů uvedených přímo navrhovatelkou v tabulkách v kárném návrhu. Z dat vyplývá, že výsledky kárně obviněného z pohledu množství nedodělků a průběžně vyřizovaných věcí patří k nejhorším, v této skupině soudců však není sám. Dlouhodobě je lze z pohledu výkonnosti charakterizovat jako podprůměrné. K červnu 2020 bylo v senátu soudce 290 nevyřízených věcí, což se jeví jako vysoké číslo, nicméně v dané době bylo u obvodního soudu ještě pět horších oddělení se zůstatky převyšujícími 300 nevyřízených věcí, a to i o vyšší desítky. Další dvě oddělení se pak kárně obviněnému velmi blížila, neboť měla 287,

resp. 275 nevyřízených věcí. Z celkem patnácti oddělení tak mělo celkem osm (více než polovina) počet nedodělků rovný nebo přesahující 275. V prosinci 2020 množství nevyřízených věcí kárně obviněného vystoupalo na 320, nicméně z celkových patnácti na tom další čtyři senáty byly se zůstatky kolem 300 věcí podobně a jeden se zůstatkem 400 věcí dokonce výrazně hůře. V červnu 2021 měl kárně obviněný 236 nedodělků, což ho řadilo na deváté místo z patnácti. Tři oddělení přitom měla počet nevyřízených věcí rovný nebo přesahující 300, tři se pohybovala kolem 250 a čtyři (včetně oddělení kárně obviněného) kolem 230. K prosinci 2021 soudce množství nevyřízených věcí ještě snížil na 220, jeho oddělení tedy bylo jedenácté z celkem šestnácti. Z horších oddělení jedno v daném období stále vykazovalo přes 300 nevyřízených věcí a další čtyři se pohybovala kolem 250. Z lepších oddělení, jež měla méně nedodělků než kárně obviněný, pak tři vykazovala počet nevyřízených věcí kolem 200 – odstup od kárně obviněného tedy nebyl významný. Stav oddělení kárně obviněného do června 2022 prakticky stagnoval, neboť čítal 219 nedodělků, což ho zařadilo na čtrnácté místo z osmnácti. Ze čtyř horších měl jeden senát stále přes 300 nevyřízených věcí, další přes 250 a dva více než 220. Jde-li o lepší senáty, měl další v pořadí 176 nedodělků a dva kolem 150.

[275] Teprve po podání kárného návrhu soudce začal množství nedodělků snižovat, ke konci roku 2022 jich soudce vykazoval 165, čímž se posunul, co se týče počtu nevyřízených věcí, o jedno místo na třinácté z osmnácti. Souběžně s kárně obviněným množství nevyřízených věcí snižovala i další soudní oddělení. Vůbec nejhorší senát měl totiž 238 nedodělků, druhý nejhorší 224, třetí a čtvrtý kolem 190 a pátý 186. Tři lepší senáty (v porovnání s kárně obviněným) se pohybovaly kolem hranice 140 nevyřízených věcí. K březnu 2023 kárně obviněný množství nevyřízených věcí dále snížil na 150 a ocitl se na desátém místě při zachování celkového počtu soudních oddělení.

[276] Je však nutné zdůraznit, že **snižování počtu nedodělků je patrné napříč obvodním soudem**. V celkovém součtu totiž počet nevyřízených věcí postupně klesá už od prosince 2020, kdy činil 3617 věcí. V červnu 2021 se snížil na 3362 a v prosinci téhož roku na 2892. V červnu 2022 měli soudci obvodního soudu nevyřízeno už jen 2530 věcí, o půl roku později 2240 věcí a v březnu 2023 se jejich počet ještě snížil na 2107. Snižování nedodělků v oddělení kárně obviněného do podání kárného návrhu je tak v zásadě pouze součástí celkového trendu. Tomu odpovídá i meziroční snížení nápadu – v roce 2021 obvodnímu soudu napadlo celkem 5170 věcí, zatímco v roce 2022 o 683 méně, tedy 4487 věcí. Z uvedených statistik stojí za povšimnutí, že **soudci Obvodního soudu pro Prahu 8 snížili od prosince 2021 do prosince 2022 počet nevyřízených věcí o 652 věcí, tedy přibližně o to, o kolik poklesl nápad**.

[277] K dotazu, proč nejsou před kárný senát postaveni i jiní srovnatelní soudci Obvodního soudu pro Prahu 8 kárná návrhovátelem uvedla, že jedna z daných soudkyň rezignovala k 31. 3. 2023, další soudci buď již byli kárným soudem shledáni vinnými a v jejich práci došlo ke zlepšení, nebo v jejich odděleních byly provedeny či budou provedeny důkladné prověrky, na jejichž základě budou provedena potřebná opatření.

[278] Výše uvedenému hodnocení stavu senátu soudce z pohledu nedodělků v zásadě odpovídá také jeho průběžná výkonnost, tj. každoměsíční množství vyřizovaných věcí. Obdobným způsobem lze hodnotit též množství starších nedodělků v intervalech tři až pět let, pět až sedm let a více než sedm let, byť měřeno pouze těmito staršími věcmi, stav oddělení kárně obviněného by bylo nutné hodnotit o stupeň přísněji. Tyto závěry nijak nevyvrací ani

údaje uvedené navrhovatelkou přímo v kárném návrhu. Je však nutné dodat, že od 1. 4. 2019 do konce roku 2021 byly kárně obviněnému přidělovány věci ochrany osobnosti (výlučná specializace) s dorovnáním do 90 % obecného nápadu, přičemž od roku 2022 bylo dorovnání sníženo na 50 %, jak uváděla kárná navrhovatelka a jak plyne z rozvrhů práce Obvodního soudu pro Prahu 8 na roky 2019 až 2022 (**důkaz F**).

[279] Z dat, která byla dodána kárnému soudu, zároveň plyne, že skutečný nápad do soudního oddělení kárně obviněného do 31. 12. 2021 byl oproti dalším oddělením mírně podprůměrný. Ke znatelnému snížení nápadu soudce oproti průměru došlo až se snížením dorovnání na 50 % od 1. 1. 2022. V tomto kontextu však kárný soud poukazuje na to, že očekávaný důsledek tohoto kroku (tj. znatelně rychlejší odbourávání nedodělků) se projevil až po červnu 2022, takže zvýšená aktivita soudce časově koresponduje s podáním kárného návrhu (30. 6. 2022). V mezidobí od prosince 2021 do června 2022 totiž soudce snížil počet nedodělků svého oddělení o pouhou jedinou věc. Kárný soud podotýká, že výkonnostní vzepětí toliko v době po podání kárného návrhu je pro kárně obviněného již příznačné. Na zlepšení jeho přístupu k práci v souvislosti s podáním kárného návrhu totiž kárný soud odkazoval již v rozhodnutích *Valebrach I* i *Valebrach II*. Nynější, v pořadí již třetí kárný návrh, však svědčí o tom, že zlepšení bylo vždy jen dočasné.

[280] Z rozvrhů práce i z jednotlivých spisů vyplývá, že v celém vytýkaném období měl soudce k dispozici asistentku v rozsahu ½ úvazku, nejprve Mgr. N. W., pak JUDr. A. P. Ze spisů vyplývá, že asistentky soudci bez větších prodlev vyhotovovaly referáty k nařízení jednání a připravovaly koncepty procesních úkonů.

Vf. Objektivní stránka kárného provinění

[281] Podle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích jsou soudci *povinni rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů*. Podle § 6 o. s. ř. soud v řízení postupuje *předvídatelně a v součinnosti s účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná a aby skutečnosti, které jsou mezi účastníky sporné, byly podle míry jejich účasti spolehlivě zjištěny*. Tuto povinnost dále zdůrazňuje § 100 odst. 1 o. s. ř., podle něhož *jakmile bylo řízení zahájeno, postupuje v něm soud i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta*.

[282] Podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce, nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Jak kárný senát dovodil v bodech [68] až [75] rozhodnutí ze dne 11. 10. 2021 č. j. 11 Kss 2/2021-152, ve věci *Mazurková*, o kárné provinění se jedná tehdy, pokud soudce zaviněným porušením svých povinností způsobí zákonem předvídaný následek, tedy naruší důstojnost soudcovské funkce či ohrozí důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

[283] Kárný soud opakuje, že svůj právní názor k pojetí průtahů v řízení jako skutku vyjevil komplexně v rozhodnutí ve věci *Maxa III*, na které v podrobnostech odkazuje. Ve stručnosti, naplnění skutkové podstaty kárného provinění spočívajícího v průtazích v řízení kárný senát spatřuje v zaviněné nečinnosti soudce v určitém období – bez ohledu na to, kolika řízení (věcí) se týká. Počet řízení zatížených průtahy má vliv na závažnost kárného provinění a představuje pouze okolnost, kterou kárný senát vezme v úvahu

při ukládání kárného opatření. Při takovém pojetí skutku je základním znakem vytýkaného skutku, jímž je kárný senát vázán, vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti. Jedním z důsledků tohoto pojetí skutku je pak skutečnost, že v případě, kdy kárný soud neshledá v určité věci vytýkané průtahy, nerozhodne v daném rozsahu o zproštění kárného obvinění, nýbrž tuto věc pouze nezahrne do výroku rozhodnutí (viz body [42] – [57] rozhodnutí ve věci *Maxa III*, včetně tam citované prejudikatury). Stejně tak pokud navrhovatel vezme návrh zčásti zpět ohledně některých věcí (jak to učinila navrhovatelka – viz body [24] a [51]), nejde obsahově o procesní zpětvzetí návrhu s důsledkem částečného zastavení řízení, ledaže by to mělo vliv na vymezení skutku, nýbrž o odvolání části návrhových tvrzení – takovými věcmi se kárný soud jednoduše nezabývá a nehodnotí je, resp. nezahrne je do výroku rozhodnutí.

[284] Žalovaný skutek byl navrhovatelkou vymezen obdobím od 26. 6. 2019 do 30. 6. 2022, kdy podala kárný návrh. Skutečnost, že počátek období předchází tříletou objektivní lhůtu před podáním kárného návrhu, není s ohledem na to, že kárné provinění spočívající v průtazích je trvajícím deliktem, problematická (viz bod [58] tohoto rozhodnutí). Navrhovatelkou vymezené období nečinnosti odpovídá i zjištěním kárného soudu – **období, v němž se kárně obviněný dopustil průtahů, tak trvalo nepřetržitě od 26. 6. 2019 do 30. 6. 2022**, jak plyne přinejmenším z návaznosti období průtahů u věcí č. 24, 27, 28, 34, 41 a 43.

[285] Z části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech* plyne, že navrhovatelka zahrnula do návrhu celkem 63 věcí a kárný soud shledal průtahy v celkem 42 z nich, aniž by se to ovšem promítlo do zkrácení či rozdělení tvrzeného období nečinnosti (od 26. 6. 2019 do 30. 6. 2022). Návrh byl tedy v tomto ohledu zcela důvodný, byť některé spisy z výše uvedených důvodů do výroku o vině zahrnuty nebyly, neboť průtahy v nich nebyly shledány.

[286] Velmi závažné jsou z pohledu kárného soudu průtahy dosahující téměř jednoho roku či jeden rok přesahující, což se týká 8 věcí – č. 24, 25, 26, 27, 28, 32, 34 a 43. Z nich u věcí č. 24 a 28 průtahy trvaly déle než 20 měsíců, u věci č. 24 dokonce atakovaly hranici dvou let, což závažnost jednání kárně obviněného dále umocňuje. V dalších 15 věcech (č. 1, 6, 10, 22, 29, 30, 31, 39, 44, 47, 49, 53, 54, 55 a 63) se kárně obviněný dopustil průtahů od cca 6 do 12 měsíců. Ve zbylých 19 věcech činily průtahy řádově jednotky měsíců.

[287] Při hodnocení objektivní stránky kárného provinění nelze přejít ani to, že v řadě věcí, v nichž se kárně obviněný dopustil průtahů, čekali účastníci řízení na výsledek a ochranu svých práv více než dva roky. Nejstarší spis napadl soudu dokonce už v roce 2013, dalších pět pak v roce 2015, jeden v roce 2016, tři v roce 2017, pět v roce 2018 a dvanáct v roce 2019. Celkem 27 věcí (většina) tak mělo k datu podání kárného návrhu (30. 6. 2022) – počítáno od jejich nápadu – alespoň dva a půl roku.

[288] V uvedeném kontextu je zapotřebí poukázat také na to, že soudce byl v celkem sedmi věcech, v nichž shledal průtahy kárný soud i nyní, uznán vinným z průtahů i v minulosti. Ve věcech č. 2 sp. zn. 7 C 192/2015, č. 3 sp. zn. 7 C 320/2015, č. 4 sp. zn. 7 C 80/2016, č. 6 sp. zn. 7 C 134/2017, č. 19 sp. zn. 26 C 210/2015 a č. 20 sp. zn. 31 C 235/2013 kárný soud shledal průtahy v rozhodnutí *Valebrach II* a ve věci č. 1 sp. zn. 7 C 39/2015 dokonce již v rozhodnutí *Valebrach I*. Ve věcech č. 22, 24, 25, 28 a 32 se pak kárně obviněný dopustil průtahů i během období od května do prosince 2019, tedy v době výkonu kárného opatření

snížení platu o 20 % na 8 měsíců, uloženého rozhodnutím *Valebrach II*. Tyto okolnosti dále výrazně zvyšují závažnost kárného provinění. Soudce se nijak konkrétně k těmto věcem nevyjádřil, nepoukázal na existenci nějakých mimořádných okolností či překážek, pro které se mu nedařilo je skončit bez dalších prodlev.

[289] Kárný soud tudíž shrnuje, že soudce porušil své povinnosti podle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích ve spojení s § 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř. a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů. Objektivní stránka kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích tedy byla nade vší pochybnost uvedeným jednáním naplněna.

[290] V této souvislosti kárný soud upřesňuje, že tímto způsobem upravil skutkovou větu kárného provinění, aniž by změnil podstatu skutku, který kárná navrhovatelka soudci kladla za vinu. Průtahy v řízení ve vytýkaných věcech totiž spojovala i s hodnocením kvality rozhodování soudce, jak plyne z jejího tvrzení, obsaženého ve skutkové větě návrhu, o neúčelnosti procesních úkonů soudce s ohledem na povahu věcí ve smyslu § 114a odst. 2 písm. a) o. s. ř.; jeho procesní úkony a postupy měla za typizované a nesměřující k projednání a rozhodnutí věci bez průtahů. Ze skutkových zjištění v části *Vd. Skutková zjištění v jednotlivých spisech* je však zřejmé, že kárný soud průtahy vesměs zjišťoval jen na základě zjištění časových prodlev mezi jednotlivými procesními úkony. Průtahy v řízení byly v jednotlivých věcech patrné i bez toho, aniž se kárný soud musel pouštět „na tenký led“ hodnocení věcné správnosti a účelnosti procesního postupu nezávislého soudce, neboť to kárnému soudu v zásadě nepřislúší, není-li tvrzen a prokázán rozhodovací exces. Ze skutkové věty kárného provinění proto – oproti kárnému návrhu – vypustil odkaz na porušení povinnosti podle § 114a odst. 2 písm. a) o. s. ř. a setrval u prostého konstatování porušení obecných povinností soudce postupovat v řízení bez průtahů dle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích ve spojení s § 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř. I tak jsou zjištění kárného soudu velmi závažná.

[291] Kárný soud dále při kvalifikaci jednání kárně obviněného přihlédl k § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, podle něhož lze *při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zaházením kárného opatření*, uložit kárné opatření v podobě snížení platu o 30 % na dobu až dvou let. Toto ustanovení zakotvuje kvalifikovanou skutkovou podstatu kárného provinění při obecné kárné recidivě, která se uplatní nejen v případě ukládání kárného opatření snížení platu, nýbrž u jakéhokoli uvažovaného kárného opatření (opačný závěr by byl absurdní, neboť právní kvalifikace skutku by se odvíjela teprve od uloženého kárného opatření, což by zcela obrátilo pořadí úvah kárného soudu; viz též rozhodnutí *Kydalka IV*, bod [200]). Podle § 24 kárného zákona se kárné opatření zahazuje ve lhůtě pěti let od právní moci rozhodnutí (*po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na soudce, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán*).

[292] Jak již bylo uvedeno, kárně obviněný stojí před kárným soudem potřetí. Rozhodnutí ve věci *Valebrach II* přitom nabylo právní moci 18. 4. 2019 a kárně obviněný jím byl uznán vinným typově tímtež kárným proviněním jako v nynější věci. Nepochybně tedy zakládá kárnou recidivu, a to dokonce speciální. Proto kárný senát kvalifikoval jednání kárně obviněného jako kárné provinění podle § 87 odst. 1 ve spojení s § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, což uvedl i ve výroku tohoto rozhodnutí.

Vg. *Subjektivní stránka kárného provinění*

[293] Podmínkou kárné odpovědnosti soudce dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je zaviněné porušení povinností, zákon však nevylučuje žádnou z forem zavinění. Kárného provinění se proto lze dopustit i z nedbalosti, a to i nedbalosti nevědomé, přičemž stanovení konkrétního stupně nedbalosti není pro závěr o vině nezbytné (viz např. rozhodnutí kárného soudu ze dne 24. 11. 2010 č. j. 11 Kss 8/2009 - 51, ve věci *Mach*).

[294] Kárný soud neshledal, že by měl kárně obviněný příliš ztížené podmínky či že by byl oproti svým kolegům zvlášť znevýhodněn takovým způsobem, že by mu to bránilo v řádném výkonu funkce soudce. Nakonec to nijak netvrdil ani kárně obviněný, a to ani ohledně materiálně-technického zajištění. Ze spisů, které kárný soud posuzoval, navíc plyne, že jak administrativní personál kárně obviněného, tak jeho asistentka, kterou má *napůl* s další soudkyní (což ale na úrovni obvodního či okresního soudu není nijak nestandardní), reagují na jeho pokyny pružně a bez obtíží. Kárný soud rovněž shledal, že asistentka soudce v podstatě samostatně hlídá pohyby ve spisu, připravuje věci na jednání a o pokyny soudce žádá pouze v případě, je-li to nezbytné. Pravidelně pak nastává situace, že asistentka připraví vše potřebné včetně předvyplněného referátu k nařízení jednání, který pak čeká i několik měsíců na určení termínu a podpis kárně obviněného.

[295] Soudce se ve své obraně soustředil povšechně na čtyři okruhy námitek. Zaprvé tvrdil, že skutek byl prekludován pro překročení subjektivní lhůty k podání návrhu. Dále (zadruhé) u některých věcí poukazoval na to, že průtahy jsou krátké. Zatřetí právně argumentoval proti obvinění, že jednání nařizoval na několik měsíců dopředu – kárný soud však v této okolnosti kárné provinění vesměs neshledal, až na věc č. 1, kde šlo vzhledem ke konkrétním okolnostem o extrém, viz body [85] – [87]. Konečně (začtvrté) u některých věcí obecně žádal zohlednit dovolené, pracovní neschopnost či indispozici, u některých se povšechně odvolával na „covid“.

[296] První tři námitky se netýkají zavinění a kárný soud je posoudil v předchozích částech rozhodnutí. Toliko čtvrtá míří do oblasti subjektivní stránky kárného provinění, avšak i tu již kárný soud výše zhodnotil (viz body [73] a [80]). Pro úplnost na tomto místě stručně opakuje, že referenční doby, jimiž hodnotí nečinnost soudců, jsou koncipovány v řádech měsíců právě proto, aby nebylo nutné zohledňovat každou dílčí dovolenou, kterou soudce v průběhu roku čerpá. Rovněž veškeré nemoci, indispozice a karantény související s onemocněním covid-19, případně i další, kárný soud rozebral výše v rozhodnutí a v případech, v nichž to bylo důvodné, je od doby průtahů přímo odečetl. Totéž platí pro nouzové stavy. Tyto okolnosti tak kárný soud důsledně zohlednil již v rámci posouzení skutkového stavu a objektivní stránky kárného provinění a na jeho zavinění nemají další vliv.

[297] Kárný soud na tomto místě považuje za vhodné stručně reagovat na některé další argumenty, které zazněly ze strany obhajoby.

[298] Soudce zmiňoval svou tíživou rodinnou situaci spojenou s nemocí a odchodem jeho maminky ze života. Kárný senát má pro to pochopení, vliv této okolnosti na hodnocení věci však objektivně není významný. Maminka kárně obviněného zemřela v září 2021, přitom k průtahům v řízení docházelo v nezměněné míře i poté. Zohlednit tuto skutečnost více

nelze i proto, že soudce vedení soudu neindikoval svou tíživou osobní situaci a neusiloval o nějaké dočasné opatření ve výkonu či nápadu věci, kárné navrhovatelce tak nelze vytýkat, že tyto mimořádné osobní okolnosti nezohlednila (viz též rozhodnutí *Kydalka IV*, bod [212]).

[299] Na námitku, že by se justice neměla soustředit na „čárkování“ a „statistikování“, naopak by měla hledět na „kvalitu“, nikoli jen na „kvantitu“ bez ohledu na kontext, kárný soud uvádí, že v obecné rovině se s těmito tezemi ztotožňuje. Jistě by intenzity kárného provinění nedosáhly průtahy v jedné jediné věci (ledaže by byly extrémní) a samozřejmě existuje celá řada soudců, kteří ojedinělé průtahy v několika málo svých věcech objektivně mají, a přesto nejsou „poháněni“ před kárný senát, jak řečnický poznamenal obhájce kárně obviněného. Téměř každý soudce zřejmě má ve svém „portfoliu“ spis, který je věcně komplikovaný, nepříjemný, do jehož řešení se soudci nechce a před nímž upřednostňuje a (rychleji) rozhoduje jiné, později napadlé věci – *cum grano salis* lze říci, že takový spis je motorem jeho zvýšeného výkonu v ostatních věcech. Jde však o míru a kontext, po kterých volá i obhajoba, a tyto aspekty si musí umět soudce ohlídat sám. Účastníci řízení na prvním nalézacím stupni očekávají především relativně rychlou a jistě i kvalifikovanou odezvu soudu na podanou žalobu. Komplikované právní otázky se budou spíše řešit v dalších instancích – k nim se ovšem bez prvostupňového rozhodnutí nedostanou.

[300] Lapidárně řečeno kvalitu rozhodování soudce hodnotí vyšší soudy v instančním přezkumu. To kárnému soudu zásadně, až na zjevné rozhodovací excesy, nepřísluší a je to tak správně. Co naopak kárnému soudu přísluší, je zhodnotit dodržování povinnosti soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Na rozhodnutí bez zbytečných průtahů mají účastníci navíc ústavou garantované základní právo (čl. 38 odst. 2 Listiny). Kárné orgány proto logicky musí klást na kvantitativní a časový aspekt rozhodování soudce zvýšený důraz. Kárný soud si za tím účelem nastavil kritéria hodnocení nečinnosti soudce (viz výše model referenčních dob 4–2–2–1, část *Vc. Referenční doba pro hodnocení nečinnosti jako kárně relevantních průtahů v řízení*), má za to, že tento model je dostatečně velkorysý, aby reflektoval běžné nepravdivosti v soudcově kalendáři (indispoziční volna, dovolené, státní svátky), a nemá informace o tom, že byl zvolen nevhodně nebo že neodpovídá realitě a tomu, co lze po soudcích vyžadovat. Ani kárně obviněný nic v tomto směru konkrétně nenamítal, vznášel pochybnosti pouze k otázce nařizování jednání na období za několik měsíců, což mu kárný soud k tíži, jak je uvedeno výše (body [290] a [295]), až na jeden případ nekladl.

[301] Soudce zmínil též aspekt svého vyššího věku a poukázal na své vyhoření. I v tomto bodě kárný soud obecně souhlasí s tím, že kariérní systém soudců včetně odměňování není nastaven vhodně. Nebere ohled na přirozený pokles fyzických a mentálních schopností soudců ve vyšším věku, nemluvě o zvýšeném riziku syndromu vyhoření, jemuž je soudce vystaven, vykonává – slovy obhájce – „strašlivou agendu, rozsahem i těžkostí“ a – kárný soud dodává – agendu osamělou a často rutinní. Justice postrádá systém preventivních opatření. Se soudci v tomto směru nijak nepracuje, nenabízí soudcům supervizi a psychologickou podporu. Soudci nemají možnost načerpat síly a „vyčistit hlavu“ např. poskytnutím dostatečně dlouhého období po čtvrtstoletí služby a dosažení určitého věku, při zachování alespoň nějakého příjmu k zachování obživy – mohli by je využít pro regeneraci, studium, péči o přestárle rodiče či odpočinek, anebo prostě ke zklidnění a k vykročení z rutinního koloběhu, aby měli možnost rozmyslet si, co v životě dál, a zda vůbec pokračovat jako soudce, resp. zkusit si, že lze žít i bez funkce soudce; lze se domnívat,

že by se řada soudců do plného výkonu funkce nevrátila, což by bylo systémově výhodnější a důstojnější řešení než se je pokoušet odvolat v kárném řízení. Soudci nemají ani formalizovanou možnost ve třetí poslední etapě soudcovské kariéry zvolnit, nabídkou sníženého úvazku či snížením výkonu „výměnou“ za nižší platový koeficient, aby takové podpůrné opatření nešlo dále na úkor mladších soudců, kteří musí podávat vyšší výkon za nižší odměnu! – viz platové koeficienty za dobu praxe soudce dle § 28 odst. 1 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu.

[302] Kariérní systém tak nebere ohled na zkušenosti a zásluhy soudců jako celoživotních služebníků státu a spravedlnosti a vystavuje je – svým výkonnostním nastavením v kombinaci se systémem odměňování – po mnoha letech služby riziku kárného postihu, jemuž soudce může čelit jen předčasnou rezignací. Opakovaně se s tím kárný soud, pravda jen u některých soudců, setkává. V kárném řízení se to však již napravit nedá. Kárné řízení k tomu není určeno, není ani supervizí, ani psychologickou podporou. Kárný soud to opět může jen s politováním konstatovat (podobně viz rozhodnutí *Jaroš*, bod [314], či *Kydalka IV*, body [223] a [224]), bez vlivu na výsledek kárného řízení.

[303] Obhajoba při argumentaci vyšším věkem naznačovala, že může jít o snahu systematicky „omladit“ Obvodní soud pro Prahu 8. Kárný soud nic takového ani náznakem nezjistil. Ostatně kárně obviněný čelí obviněním z průtahů již od roku 2014, tedy ještě v době, kdy vyššího věku nebyl.

[304] Kárný soud shrnuje, že jednání soudce hodnotí jako zaviněné, a to ve formě vědomé nedbalosti. Kárně obviněnému bylo již v minulosti za průtahy opakovaně uloženo kárné opatření, takže si musel být vědom toho, že jeho přístup k výkonu funkce soudce si žádá zásadní změny. Zároveň si musel být vědom, že situace v jeho soudním oddělení zdaleka není ideální; k odstranění, resp. zabránění průtahů nevedl ani fakt, že jeho oddělení je podrobováno pravidelným čtvrtletním prověrkám, dokonce ani to, že pravidelně dostával informace o spisech, které se dle systému ISAS mohou jevit jako průtahové. Subjektivní stránka kárného provinění tudíž byla naplněna.

Vh. Kárné opatření

[305] Jak kárný soud opakovaně konstatoval (např. v rozhodnutí ze dne 15. 4. 2019 č. j. 11 Kss 8/2018-199, ve věci *Miklová*, bod [18]), průtahy v řízení nejsou žádným „kavalírským deliktem“, na nějž by měl kárný soud pohlížet shovívavě. Právě naopak, jedná-li se o větší počet věcí, v nichž soudce není schopen či ochoten činit úkony v přiměřené době, svědčí to přinejmenším o jeho snížené schopnosti nadále zastávat soudcovskou funkci. Na právní postavení stran a jejich důvěru v soudní rozhodování může mít takovéto systematické porušování soudcovských povinností drtivější dopad než například ojedinělý morální poklesek v soudcově osobním životě, neboť se týká vlastního účelu existence soudní moci, tj. dávat v reálném čase průchod spravedlnosti. Výstižně se říká, že pozdě poskytnutá spravedlnost se rovná odmítnutí spravedlnosti (*justice delayed is justice denied*).

[306] Při ukládání kárného opatření přihlédl kárný soud především k vysoké závažnosti jednání kárně obviněného. Jak rozvedl už v části *Vf. Objektivní stránka kárného provinění*,

soudce se dopustil průtahů v celkem 44 věcech, a to jak průtahů extrémně dlouhých (v celkovém trvání rok a více, nejdéle téměř dva roky), tak průtahů ve věcech starých (většina spisů byla ke dni podání kárného návrhu starší než dva a půl roku). Celkové období, v němž kárně obviněný zatěžoval řízení průtahy, přesahuje tři roky, což opět nelze označit jinak než jako extrém. Stejně vnímá kárný soud také to, že se soudce dopouští průtahů opakovaně i ve věcech, v rámci nichž byl kárným soudem shledán vinným tímto kárným proviněním již v minulosti. Lze říci, že od roku 2016 je soudce soustavně shledáván odpovědným za průtahy v jím rozhodovaných věcech, resp. od roku 2014 se soudce kontinuálně (s krátkými přetržkami) nachází ve stavu páchaní kárného provinění spočívajícího v průtazích v řízení (*Valebrach I* od června 2014, *Valebrach II* od 11. 8. 2015 do 22. 10. 2018 a v nynějším rozhodnutí od 26. 6. 2019 do 30. 6. 2022).

[307] Dále kárný soud konstatuje, že v případě kárně obviněného absentují významné polehčující okolnosti. Hodnocení soudcovské rady a nesespecializovaných odvolacích senátů městského soudu lze hodnotit nanejvýš neutrálně. Soudcovská rada povšechně vyzdvihla, že kárně obviněný je zodpovědný a pečlivý soudce, který preferuje kvalitu nad kvantitou, a příčiny neutěšeného stavu jeho senátu (a senátů jiných soudců Obvodního soudu pro Prahu 8) spatřuje spíše v někdejší nevhodném rozvržení práce u obvodního soudu (aniž by tato tvrzení konkretizovala), nicméně objektivní informace vyplývající z analyzovaných spisů i z dalších provedených důkazů tomu nenasvědčují. Podobně nízkou váhu má informace, že některé senáty obvodního soudu byly v minulosti více zatížené z důvodu rozložení nápadu a nevhodného postupu při obměně soudcovského sboru. Tato informace má totiž potenciál vysvětlit pouze vyšší celkový počet nevyřízených věcí, nijak se však nevypořádává s tím, že výkonnost soudce byla podprůměrná po celé období, v němž jsou shledávány průtahy.

[308] Jde-li o vyjádření odvolacích senátů městského soudu, ty nesespecializované hodnotí práci soudce jako standardní, avšak senát 22 Co, který přezkoumává rozhodnutí v rámci výlučné specializace soudce (ochrana osobnosti), se k práci kárně obviněného na základě přezkumu jeho 23 rozhodnutí vyjádřil velmi příkře. Přínejlepším tedy uvedená vyjádření nevyznívají z pohledu osy polehčující/přítěžující nijak.

[309] Jako obecnou přítěžující okolnost kárný soud zohlednil kárnou minulost soudce, tj. předchozí kárné odsouzení ve věci *Valebrach I* za typově stejné kárné provinění. Rozhodnutí ve věci *Valebrach II* tvoří znak kvalifikované skutkové podstaty (viz bod [292] tohoto rozhodnutí), a jeho pojetí jako přítěžující okolnosti tak brání zákaz dvojího přičítání téhož. Toto pravidlo však nebrání tomu, aby kárný soud považoval za výrazně přítěžující okolnost zjištění, že se kárně obviněný dopustil průtahů i v těch věcech, v nichž bylo typově totéž kárné provinění zjištěno v předchozím rozhodnutí (*Valebrach II*), a to dokonce v době, kdy ještě nebylo vykonáno dříve uložené kárné opatření – viz výše bod [288] odůvodnění tohoto rozhodnutí, a v jednom případě dokonce již v rozhodnutí *Valebrach I* (viz výše body [87] a [288]).

[310] Kárný soud považuje za potřebné vyzdvihnout v tomto kontextu též to, že v rozhodnutí *Valebrach I* kárný soud sáhl k relativně mírnému postihu mimo jiné proto, že „se od podání kárného návrhu jeho přístup k plnění pracovních povinností výrazně změnil k lepšímu“ a „že u kárně obviněného zejména shledal zjevnou míru sebereflexe [a kárný soud] je toho názoru, že uložené kárné opatření bude i do budoucna motivovat kárně obviněného k důslednému plnění všech jeho pracovních povinností a k úsilí o udržení

změny stylu jeho práce.“ Rozhodnutím *Valebrach II* kárný soud poté, co poznamenal, že dřívější kárný postih činí kárné provinění závažným, opodstatňujícím citelnou sankci (bod [11]), nicméně schválil dohodu o vině a kárném opatření, přičemž v bodu [12] výslovně konstatoval, že „kárně obviněný uznáním viny a uzavřením dohody o vině a kárném opatření projevil adekvátní míru sebereflexe, [navíc] v kontextu vyjádření kárného navrhovatele, dle kterého se v mezidobí ... podařilo kárně obviněnému odstranit veškeré [průtahy], aniž by zároveň zavinil průtahy další.“ Jak se však ukázalo v nyní projednávané věci, sebereflexe kárně obviněného nebyla důsledná či opravdová, neboť v průtazích pokračoval i v době výkonu kárného opatření, a to dokonce i ve věcech, které průtahy zatížil. V tomto řízení soudce neprojevili sebereflexi žádnou, protože příčinu problémů ve svém oddělení hledal všude jinde než u sebe.

[311] V této souvislosti nutno hodnotit i zdánlivě polehčující okolnost spočívající ve zvýšení výkonu a snížení počtu nedodělků z téměř 300 na počátku zjištěného období nečinnosti na nynějších cca 150. Jak však kárný soud analyzoval výše, zvýšený výkon lze jednoznačně dát až do souvislosti s podáním kárného návrhu; pokles v počtu nevyřízených věcí do konce června r. 2022, kdy bylo zahájeno kárné řízení, nebyl ve srovnání s ostatními soudci nijak výrazný, resp. odpovídá celkovému trendu u obvodního soudu, který má návaznost na meziroční snížení nápadu (viz zejm. bod [276] tohoto rozhodnutí). Jistě je indikátorem zachovalé schopnosti sebereflexe soudce, když po podání kárného návrhu zvýší své úsilí, aby prokázal, že má snahu o nápravu a že je nadále schopen svým povinností dostát. Kdyby šlo o první kárné řízení, šlo by nepochybně o okolnost polehčující, byť nastala až po podání kárného návrhu. V případě kárně obviněného se však situace opakuje již potřetí. Také v obou předchozích řízeních kárný senát zaznamenal soudcovu zvýšené úsilí až po podání kárného návrhu. Po skončení řízení se však jeho přístup vrátil do starých kolejí. Důvěra kárného soudu ve zlepšení, vyjádřená v obou předchozích kárných rozhodnutích *Valebrach I a Valebrach II*, a tedy i potenciál této okolnosti jako polehčující tak již byly vyčerpány.

[312] Soudce se přísnému kárnému opatření bránil poukazem na výrazně mírnější postih v případě *Jaroš*, který se týkal jeho kolegy u Obvodního soudu pro Prahu 8, při údajně srovnatelném množství průtahových věcí, resp. rozsahu vytýkaných průtahů v řízení. Nelze však přehlédnout, že soudce Jaroš stál před kárným senátem poprvé, narozdíl od kárně obviněného, krom toho kárná navrhovatelka při jednání poznamenala, že po svém kárném odsouzení se jeho přístup k organizaci práce výrazně zlepšil a průtahy v jeho věcech již nezaznamenala. Soudce poukazoval též na skutečnost, že množství průtahových věcí zjištěných v kárných rozhodnutích klesá. To je sice pravda, ale s každou další recidivou se závažnost kárného provinění zvyšuje. Už po prvním kárném rozhodnutí se neměly průtahy znovu vyskytnout, natož po tom druhém, jak opakovaně doufal kárný senát. To, že nyní byly zjištěny průtahy „jen“ ve 42 spisech, na rozdíl od 244 a 152 ve věcech *Valebrach I a Valebrach II*, polehčující okolností být nemůže.

[313] Kárný soud není návrhem na uložení kárného opatření vázán (§ 9 odst. 2 kárného zákona), zpravidla se však od návrhu kárného navrhovatele odvíjí jeho další úvahy nad volbou přiměřeného kárného opatření.

[314] Navrhovatelka ve svém návrhu žádala kárně obviněnému uložit nejpřísnější kárné opatření v podobě odvolání z funkce soudce.

[315] Kárný soud shledal, že jiné kárné opatření již nepřichází v úvahu. K tomuto závěru jej dovedl především počet a délka zjištěných průtahů, které jsou, jak bylo opakovaně uvedeno výše, velice závažné, množství okolností přitěžujících a obecná absence okolností polehčujících. Ve svém souhrnu je zřejmé, že soudce není nadále schopen vykonávat soudcovskou funkci řádným způsobem, přičemž jeho setrvání ve funkci by vedlo jen k dalšímu hromadění průtahů v jím vyřizovaných věcech. Mírnější kárné opatření by tedy nesledovalo základní smysl kárného řízení, jímž je mimo jiné ochrana integrity soudcovského sboru, nezávislosti a nestrannosti soudců a soudní moci a důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 18. 5. 2015 č. j. 13 Kss 6/2014-138, ve věci *Čonka*), včetně rozhodování v přiměřených lhůtách tak, aby ochrana práv účastníků řízení byla rychlá a účinná.

[316] Proto kárný senát uložil kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích, tedy odvolání z funkce soudce. Právní moci tohoto rozhodnutí, tedy jeho vyhlášením, kárně obviněnému funkce zanikla (§ 94 písm. e) zákona o soudech a soudcích].

[317] Kárný soud považuje za vhodné dodat, že ústavním atributem výkonu soudcovské funkce je neodvolatelnost soudce, vyjma rozhodnutí soudu v kárném řízení. To má ze subjektivního pohledu soudce své výhody i nevýhody – na rozdíl od běžného zaměstnance, který za neuspokojivé pracovní výsledky dostane jednu či dvě výtky a pak výpověď, vše neveřejně, soudcovy „neuspokojivé výsledky“ jsou hned napoprvé pod drobnohledem veřejnosti propírány v soudním řízení. Na rozdíl od onoho zaměstnance v pracovním poměru se tak však děje za plného uplatnění soudcových procesních práv, se soudními standardy řízení, včetně dokazování, a podrobného odůvodnění kárného rozhodnutí, přijímaného v početném kárném senátu složeném pluralitně z nestranných soudců a přísedících různých právních profesí. Tím by ale rozdíly měly končit. Pokud zaměstnanec opakovaně přes výtky nedosahuje uspokojivých pracovních výsledků, nestane se mu nic horšího, než že dostane výpověď z pracovního poměru a musí hledat zaměstnání jinde. Pokud je soudce opakovaně v kárném řízení shledáván vinným z téhož kárného provinění, nelze dost dobře čekat, že to setrvale bude mít typově jiné následky. Tak daleko soudcovská neodvolatelnost nesahá. Kárný senát navíc není soudcovým zaměstnavatelem, za svou shovívavost by nenesl přímou odpovědnost, její „náklady“. Ty by si nadále nesli soudcovi kolegové, vedení jeho domovského soudu a zejména účastníci jím vedených soudních řízení, jejichž ústavně garantovaná základní práva na soudní ochranu v přiměřené době jsou průtahy v řízení porušována.

[318] Kárný senát nepovažuje za přiléhavé připodobňovat odvolání z funkce soudce „profesní smrti“, jak se občas argumentuje. Jsou i jiná právnícká povolání, právníci mají v dnešní společnosti široké možnosti praktického uplatnění, o čemž ostatně svědčí množství právnických fakult a zájem uchazečů o toto vzdělání. Kárný senát si je samozřejmě velmi dobře vědom, že odvolání soudce z funkce je mimořádně závažné a tíživé rozhodnutí, které soudce po mnohaleté osamělé službě může vystavit existenční nejistotě. Takové nejistotě však čelí každý zaměstnanec, který po letech práce dostane od zaměstnavatele výpověď, byť u soudce lze tvrdit, že hledání jiného uplatnění může být ztíženo, protože věren povinnosti střežit si svou nezávislost nebudoval si během své kariéry profesní síť, kterých by nyní mohl efektivně využít.

[319] Vědomí závažnosti kárného opatření vedlo kárný senát k odpovědnému a pečlivému zhodnocení návrhových tvrzení, důkazů i obhajoby. O tom svědčí ostatně i délka a detailnost tohoto rozhodnutí. Kárný senát si je vědom i toho, že hodnotí jen úzký výsek činnosti soudce v posledních letech, vymezený kárným návrhem. Soudce před kárným senátem nestojí s celým svým dlouholetým profesním životem. Rozhodnutí kárného senátu není černá známka a neznamená, že kárně obviněný po všech stránkách nebyl dobrým soudcem. Jeho setrvalá neschopnost rozhodovat v přiměřených lhůtách v posledních letech však již dosáhla takové míry, že kárný senát přistoupil k zásadnímu kárnému opatření a soudce z funkce odvolal.

Poučení: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 5. června 2023

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu